

ดิน น้ำ ป่า ฟ้า
แรงบันดาลใจจากพ่อ

EARTH WATER FOREST AIR
the Royal Inspiration

น้อมรำลึก องค์อัครศิลปิน
IN REMEMBRANCE OF
H.M.KING BHUMIBHOL
THE SUPREME ARTIST

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดนิทรรศการ
ในโครงการ น้อมรำลึกองค์อัครศิลปิน

"ภาพถ่ายฝีพระหัตถ์ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช"
"พระราชาในดวงใจ"
"ดิน น้ำ ป่า ฟ้า แรงบันดาลใจจากพ่อ"

ณ หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร วันศุกร์ที่ 1 กันยายน 2560

Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn graciously
presided over the opening of the exhibitions
In Remembrance of His Majesty King Bhumibol: The Supreme Artist

"Photography by His Majesty King Bhumibol Adulyadej"
"In Remembrance of the Great King"
"Earth Water Forest Air the Royal Inspiration"

at the Bangkok Art and Culture Centre, Friday 1st September 2017

"...ธรรมชาติแวดล้อมของเรา ไม่ว่าจะเป็นแผ่นดิน ป่าไม้ แม่น้ำ ทะเล และอากาศ มิได้เป็นเพียงสิ่งสวยๆ งามๆ เท่านั้น หากแต่เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตของเรา การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของเราไว้ให้ดีนี้ ก็เท่ากับเป็นการปกปักรักษาอนาคตไว้ ให้ลูกหลานของเราด้วย..."

พระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๒๑

"...the environment, whether it is the land, the forest, rivers, the sea, the air, they are not just something nice and beautiful, they are necessary and vital to our lives. Taking good care of the environment means protecting and ensuring the future of our children..."

H.M. King Rama IX speech, 5th December 1978.

ดิน น้ำ ป่า ฟ้า

แรงบันดาลใจจากพ่อ

EARTH WATER FOREST AIR
the Royal Inspiration

น้อมรำลึก องค์อัครศิลปิน
IN REMEMBRANCE OF
H.M. KING BHUMIBOL
THE SUPREME ARTIST

10 สิงหาคม - 12 พฤศจิกายน 2560
10 August - 12 November 2017

หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร
นิทรรศการ "ดิน น้ำ ป่า ฟ้า: แรงบันดาลใจจากพ่อ"

10 สิงหาคม - 12 พฤศจิกายน 2560
ชั้น 7 หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

ภัณฑารักษ์รับเชิญ
ฉัตรวิชัย พรหมทัตตเวที
อำมฤทธิ์ ชูสุวรรณ
อภิศักดิ์ สนจด

บรรณาธิการ
ปภาณิน เกษตรทัต

นิทรรศการริเริ่มและดำเนินการโดย
ฝ่ายนิทรรศการ หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

จัดพิมพ์โดย
มูลนิธิหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

ออกแบบกราฟิกและจัดทำหนังสือโดย
มานิตา สงเสริม
วิกรม แก้วพงศ์
นิกม์ จินดาวร

พิมพ์โดย Plan Printing
พิมพ์ครั้งแรก ธันวาคม 2560
ISBN - 978-616-8038-06-2

สงวนลิขสิทธิ์ในประเทศไทยตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์

มูลนิธิหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานครขอสงวนสิทธิ์ในการนำรูปแบบนิทรรศการและเนื้อหาเผยแพร่ซ้ำ จัดแสดงซ้ำ หรือพิมพ์ซ้ำ ไม่ว่าจะเป็นทางอิเล็คโทรนิค สิ่งพิมพ์ รวมถึงการถ่ายสำเนา บันทึก หรือการเก็บข้อมูล ในรูปแบบต่างๆ โดยที่ไม่ได้รับการอนุญาตเป็นทางการจากมูลนิธิหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

Bangkok Art and Culture Centre (BACC)
"Earth Water Forest Air: the Royal Inspiration" Exhibition

10 August - 12 November 2017
7th floor, Bangkok Art and Culture Centre

Guest Curators
Chatvichai Promadhattavedi
Amrit Chusuwan
Apisak Sonjod

Editor
Papanin Kasettratat

An Exhibition Initiated and Produced by
Exhibition Department, Bangkok Art and Culture Centre

Published by
Bangkok Art and Culture Centre Foundation

Graphic and Book Designed by
Manita Songserm
Vigrom Kaewphong
Nik Chintavorn

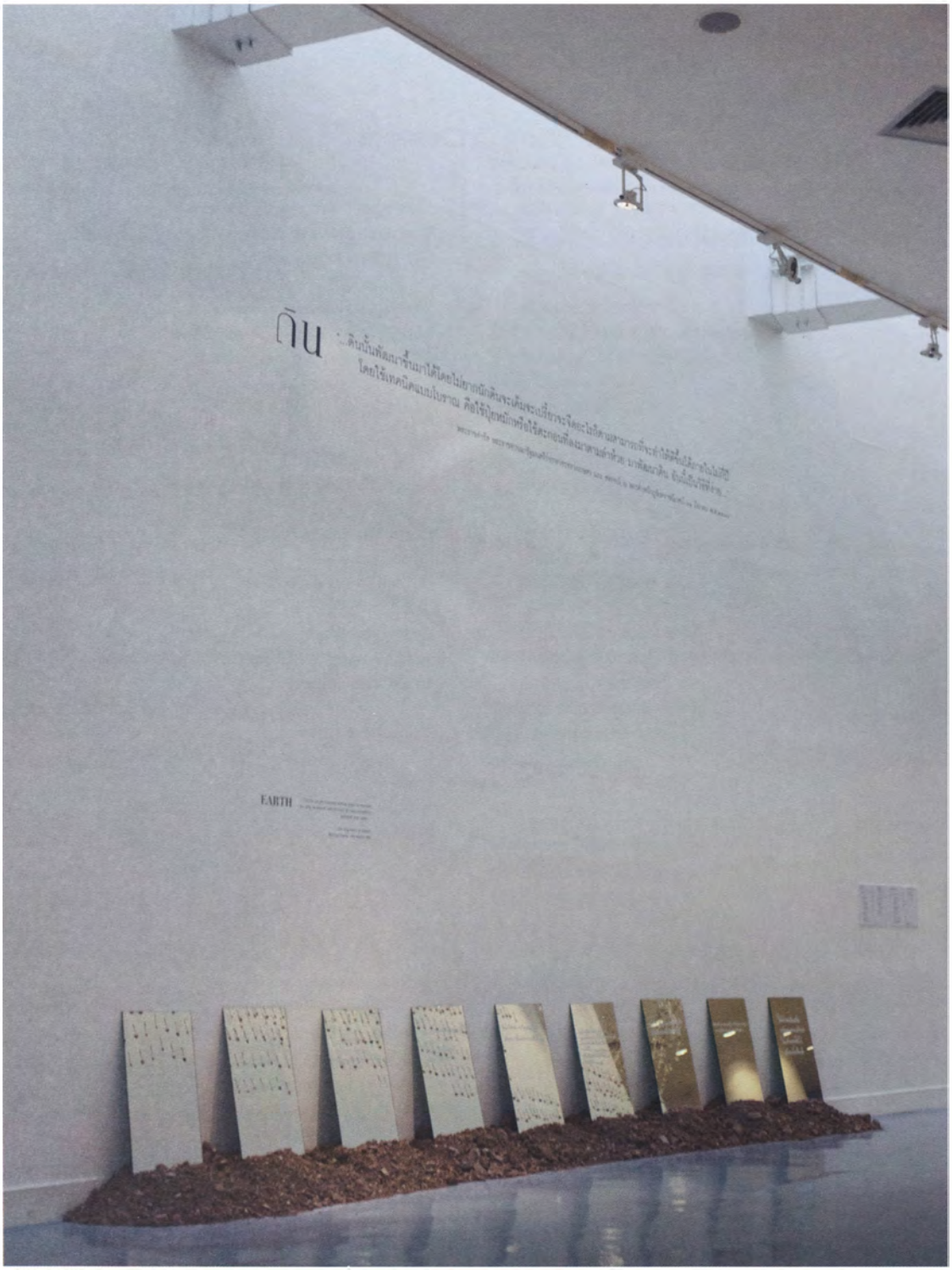
Printed by Plan Printing
First Published December 2017
ISBN - 978-616-8038-06-2

© 2017 by Bangkok Art and Culture Centre Foundation

All rights reserved.
No part of the exhibition and publication may be reproduced, redisplayed, or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system without the prior permission in writing from the publisher.

สารบัญ / Content

สารจากประธานกรรมการ มูลนิธิหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร: นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน	9	Message from the Chairman, Bangkok Art and Culture Centre Foundation: Mr. Apirak Kosayodhin
สารจากผู้อำนวยการ หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร: นางลักขณา คุณาวิชยานนท์	10	Message from the Director, Bangkok Art and Culture Centre: Mrs. Luckana Kunavichayanont
เกี่ยวกับนิทรรศการ	12	Introduction
บทความจากภัณฑารักษ์ โดย ฉัตรวิชัย พรหมทัตตเวที	14	Curatorial Essay: by Chatvichai Promadhattavedi
บทความจากภัณฑารักษ์ แรงบันดาลใจจากพ่อ โดย อำมฤทธิ์ ชูสุวรรณ	20	Curatorial Essay: Royal Inspiration by Amrit Chusuwan
บทความจากภัณฑารักษ์ บทจารึกในรัชสมัยของพระองค์ ในหลวงรัชกาลที่ 9 โดย อภิศักดิ์ สนจด	22	Curatorial Essay: A Memoir of the Reign of King Bhumibol by Apisak Sonjod
โครงการพระราชดำริ	31	Royal Projects
ดิน	45	Earth
น้ำ	63	Water
ป่า	73	Forest
ฟ้า	95	Air
โลกร้อน	101	Global Warming
ธรรมชาติสุนทรีย์	123	Art and Nature
ประวัติภัณฑารักษ์	136	Curators' Biographies
ประวัติผู้แสดงงาน	138	Exhibitors' Biographies
คณะทำงานนิทรรศการ	158	Credits
กิตติกรรมประกาศ	160	Acknowledgements

* 'ค่าพญา' รณภพ เตชะวงศ์
'Isaan Wisdom' Ronnaphob Techawong (P.50)

สารจากประธานกรรมการมูลนิธิ
หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

โครงการ "น้อมรำลึก องค์อัครศิลปิน" นับเป็นงานสำคัญและเป็นโครงการที่มูลนิธิหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร ร่วมมือกับเครือข่ายศิลปิน รวมใจน้อมถวายความอาลัยต่อการเสด็จสวรรคตในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2559 ที่ผ่านมา

ตลอดระยะเวลา 70 ปี ที่ทรงครองราชย์ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ผู้เปี่ยมด้วยพระมหากรุณาธิคุณอันประเสริฐ ทรงบำเพ็ญพระราชกรณียกิจนานัปการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของพสกนิกร ผ่านโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ที่ยังประโยชน์อเนกอนันต์สร้างความผาสุกแก่อาณาประชาราษฎร์ นอกจากนี้ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ยังทรงเห็นความสำคัญ และทรงเป็นองค์อุปถัมภ์งานด้านศิลปวัฒนธรรม อันเป็นรากฐานสำคัญที่จะจรรโลงความเจริญทางจิตใจควบคู่ไปกับความเจริญด้านอื่นๆ จนทรงได้รับการยกย่องสดุดีในพระเกียรติคุณเป็นที่ประจักษ์ชัดทั้งในประเทศและต่างประเทศในฐานะองค์อัครศิลปิน

นิทรรศการ "ดิน น้ำ ป่า ฟ้า แรงบันดาลใจจากพ่อ" เป็นหนึ่งในสามนิทรรศการสำคัญของหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร ที่นำเสนอผลงานศิลปะร่วมสมัยที่ศิลปินได้รับแรงบันดาลใจจากโครงการในพระราชดำริต่างๆ ที่ในหลวงรัชกาลที่ 9 ได้ทรงริเริ่มและดำเนินงานตลอดพระชนม์ชีพ เพื่อพัฒนาชีวิตและความเป็นอยู่ของพสกนิกรชาวไทยให้ดียิ่งขึ้น

การจัดโครงการ "น้อมรำลึก องค์อัครศิลปิน" ในครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดีโดยความร่วมมือร่วมใจจากทุกภาคส่วนทั้งจากกรุงเทพมหานคร สมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ นักสะสมผลงานศิลปะ ภัณฑารักษ์ ศิลปิน สถาบันการศึกษา และองค์กรภาคเอกชนต่างๆ ที่ให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรม เพื่อร่วมน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณและถวายความอาลัยแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระมหากษัตริย์ องค์อัครศิลปินของปวงชนชาวไทย ให้เป็นที่ประจักษ์สืบไป

อภิรักษ์ โกษะโยธิน
ประธานกรรมการมูลนิธิหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

Message from the Chairman
Bangkok Art and Culture Centre Foundation

In Tribute to Thailand's Supreme Artist is an exceptional project initiated by Bangkok Art and Culture Centre (BACC) that acknowledges the great loss of Rama IX King Bhumibol Adulyadej on the 13th October 2016.

For the seventy years of his reign, Rama IX played a vital role as father of the Thai nation. Through his dedicated work with countless royal initiatives, he demonstrated a deep sense of compassion for and devotion to the betterment of the lives of Thai people. Rama IX was also a benevolent patron of resources for our country's cultural heritage. And such plays a profound role in maintaining the spirit of our citizens. It comes as no surprise to know that he received multiple awards from many national and international organizations.

Earth Water Forest Air: the Royal inspiration is one of three exhibitions under the mantle *In Tribute to Thailand's Supreme Artist*. This series illustrates contemporary artworks which inspired by Royal Projects initiated and proceeded by Rama IX through out his lifetime to improve people's quality of life.

In Tribute to Thailand's Supreme Artist has been made possible by the Bangkok Metropolitan Administration, and the Royal Photographic Society of Thailand as well as all the private and public teams who gave support. I take this opportunity to offer immense thanks to those who allow us pay respect to our beloved King Bhumibol Adulyadej, the Great King Rama IX.

Apirak Kosayodhin
Chairman, Bangkok Art and Culture Centre Foundation

สารจากผู้อำนวยการ
หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

นิทรรศการ "ดิน น้ำ ป่า ฟ้า แรงบันดาลใจจากพ่อ" ซึ่งจัดโดยมูลนิธิหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานครภายใต้โครงการ "น้อมรำลึกองค์อัครศิลปิน" เป็นนิทรรศการที่นำเสนอการตีความเพื่อการศึกษา สร้างแรงบันดาลใจ และส่งมอบพระราชปณิธานของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ ในหลวงรัชกาลที่ 9 ให้แก่เด็กเยาวชน และพสกนิกรชาวไทยเพื่อสืบสานให้คงอยู่อย่างมั่นคงและยั่งยืนสืบไป

นิทรรศการ "ดิน น้ำ ป่า ฟ้า แรงบันดาลใจจากพ่อ" นี้ เป็นหนึ่งในสามนิทรรศการสำคัญ (อีกสองนิทรรศการประกอบด้วย "พระราชาในดวงใจ" และ "ภาพถ่ายฝีพระหัตถ์พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช" ที่ทางมูลนิธิหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานครร่วมกับเครือข่ายต่างๆ จัดขึ้นในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน ที่ห้องแสดงนิทรรศการหลักชั้น 7-8-9 เพื่อน้อมรำลึกถึงในหลวงรัชกาลที่ 9 องค์อัครศิลปิน ผู้ทรงสร้างแรงบันดาลใจให้แก่เหล่าศิลปินทุกสาขาในประเทศไทย และด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงมีในการนำความผาสุกมาสู่ประชาชนไทยทั่วทุกภูมิภาค

กว่า 4,600 โครงการในพระราชดำริ ตลอดระยะเวลา 70 ปี ที่ทรงเสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมราษฎรในพื้นที่ทั่วประเทศ ได้สะท้อนถึงพระอัจฉริยภาพ และพระมหากรุณาธิคุณอันใหญ่หลวงที่ทรงทุ่มเทตรากตรำพระวรกายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนชาวไทยทุกหมู่เหล่าในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการฟื้นฟูและรักษาธรรมชาติ สภาพแวดล้อม การพัฒนาอาชีพเกษตรกรรม การศึกษา สุขภาพและอนามัย เทคโนโลยี และศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ อันนำมาซึ่งแรงบันดาลใจให้แก่ 45 ศิลปินที่ได้นำผลงานกว่า 90 ชิ้น ในหลากหลายรูปแบบมาจัดแสดงเพื่อน้อมรำลึกและร่วมสานต่อพระราชปณิธานของในหลวงรัชกาลที่ 9 ในครั้งนี้

ในนามของคณะทำงานโครงการ "น้อมรำลึกองค์อัครศิลปิน" ซึ่งได้จัดกิจกรรมศิลปะสาขาต่างๆ ต่อเนื่องมาตั้งแต่ในหลวงรัชกาลที่ 9 เสด็จสู่สวรรคาลัย ในปลายปี 2559 เพื่อถวายอาลัยและน้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณที่มีต่อพสกนิกรชาวไทย ใคร่ขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่ทำให้นิทรรศการ

Message from the Director
Bangkok Art and Culture Centre

Organized by the Bangkok Art and Culture Centre (BACC) as part of the project entitled *In Tribute to Thailand's Supreme Artist, Earth Water Forest Air: the Royal Inspiration* offers audiences a wide variety of artistic engagements with the legacy of His Majesty the late Rama IX Bhumibol Adulyadej. This exhibition both pays homage to and reveals further depths to His Majesty's aspirations for the citizens of Thailand.

Earth Water Forest Air: the Royal Inspiration is one of a trilogy of showcases. The others are titled *In Remembrance of the Great King* and *His Majesty the King Bhumibol Adulyadej's Royal Photography*. BACC's team worked in careful collaboration with various networks of artists to arrive at the arrangement of this trilogy across the top floor spaces of the centre, grouped according to time-period and theme. This is an opportunity to fully commemorate His Majesty, who had a profound influence across many spheres of human endeavour. And it is an honour for us all to pay this tribute to the father of our nation.

Throughout His Majesty's seventy reigning years, over four thousand royal projects were initiated. He traveled countless distances to crisscross the country's communities, reflecting an overwhelming generosity and grace. He moved effortlessly between people from so many different walks of life and his projects included safeguarding the environment; the development of local careers; improvements in agriculture, education, and health; and advancements in technology, art and culture. The forty-five artists included in *Earth Water Forest Air: the Royal Inspiration* are a beacon for what it means to commemorate and maintain such an extraordinary legacy. On behalf of all who organized *In Tribute to Thailand's Greatest Artist*, BACC are honoured to mount

"ดิน น้ำ ป่า ฟ้า แรงบันดาลใจจากพ่อ" นี้ สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี ขอขอบคุณศิลปินทุกสาขา ผู้นำชุมชน นักออกแบบ นักเขียน ทั้ง 45 ท่านที่สละเวลา รวมทั้งให้ยืมและสร้างสรรค์ผลงานเพิ่มเติมกันอย่างสุดกำลังภายใต้เวลาอันจำกัด ทั้งนี้ขอขอบคุณความมุ่งมั่นของภัณฑารักษ์รับเชิญ คุณฉัตรวิชัย พรหมหัตถเวที, อาจารย์อำมฤทธิ์ ชูสุวรรณ และคุณอภิศักดิ์ สนจด ในการถ่ายทอดศาสตร์พระราชาออกมาให้เป็นที่ประจักษ์แก่สายตาผู้ชมอย่างเป็นรูปธรรมได้อย่างน่าประทับใจ และที่สำคัญอย่างยิ่งขอขอบพระคุณบุคคลและองค์กรต่างๆ ที่ได้เอื้อเฟื้อทั้งทุนสนับสนุน ตลอดจนอุปกรณ์การสร้างงาน จนทำให้นิทรรศการครั้งนี้เกิดขึ้นได้อย่างสมบูรณ์ เพื่อให้เราได้มีโอกาสน้อมรำลึกถึงในหลวงรัชกาลที่ 9 ผู้ทรงเป็นแรงบันดาลใจของแผ่นดิน และจะทรงประทับอยู่ในหัวใจของพสกนิกรชาวไทยตลอดชั่วนิรันดร์

ลักขณา คุณาวิชยานนท์
ผู้อำนวยการหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

these exhibitions of manifold art-forms. We also express our utmost condolences to the Thai nation.

Alongside the artists themselves, we gratefully acknowledge the work of our designers, community leaders and writers who contributed to the success of this project. And the curators who oversaw all the details with love and dedication in order to bring His Majesty's vision to the public. The curators are Chatvichai Promadhattavedi, Amrit Chusuwan, and Apisak Sonjod.

Finally, BACC would like to express gratitude to the sponsors and supporting organizations for funding and other essential contributions.

All our dedicated work allows us to ensure that the legacy of His Majesty the late Rama IX Bhumibol Adulyadej remains in the hearts of Thai citizens, for always.

Luckana Kunavichayanont
Director, Bangkok Art and Culture Centre

เกี่ยวกับนิทรรศการ

นิทรรศการน้อมรำลึกองค์อัครศิลปิน ผู้ทรงเป็นองค์อุปถัมภ์งานด้านศิลปวัฒนธรรมอันเป็นรากฐานสำคัญ ในการจรรโลงความเจริญทางจิตใจ ทรงมีพระปรีชาสามารถในศิลปะแขนงทัศนศิลป์ ดุริยางคศิลป์ วรรณศิลป์ และนวัตกรรมการออกแบบ

นิทรรศการนี้น้อมเสนอถึงพระราชดำรัสและโครงการตามพระราชดำริ ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างความพอเพียงและความยั่งยืนให้เป็นผลแผ่กระจายอันกว้างใหญ่ไพศาล สู่พสกนิกรทั่วประเทศ

นับเป็นโอกาสที่หมู่ศิลปินและผู้สร้างสรรค์มาร่วมไว้อาลัย ร่วมแสดงงานเพื่อส่งเสียงสะท้อนถึงพระราชปณิธานของในหลวงรัชกาลที่ 9 ผลงานดังกล่าวแสดงถึงความเป็นตัวอย่างของพ่อในการปกปักรักษาธรรมชาติและสภาพแวดล้อม อันเป็นสิ่งตลบันดาลใจและเป็นครูแก่ศิลปินเสมอมา

ด้วยความตระหนักถึงคุณค่าและการสร้างความยั่งยืนทาง ดิน น้ำ ป่า อากาศ ศิลปินจึงมีบทบาทในการร่วมสื่อถึงความสำคัญของสิ่งเหล่านี้ รวมถึงสร้างบทสนทนาและสร้างวิสัยทัศน์ให้สังคมส่งแรงบันดาลใจจากพ่อ สานต่อสู่อนาคต

"ดิน น้ำ ป่า ฟ้า แรงบันดาลใจจากพ่อ" เป็นบทน้อมรำลึกในรูปแบบนิทรรศการศิลปะธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยได้แรงบันดาลใจจากพระมหากรุณาธิคุณของในหลวงรัชกาลที่ 9 ที่มีต่อประชาชนชาวไทย เพื่อให้คนในแผ่นดินไทยมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ประชาชนส่วนใหญ่รู้จักในหลวงรัชกาลที่ 9 จากแนวพระราชดำริของพระองค์ โดยเฉพาะพระราชดำริที่มีความเกี่ยวพันกับสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ และเชื่อว่าแนวพระราชดำริต่างๆ ตลอด 70 ปีที่ทรงครองราชย์นั้นครอบคลุมถึงการให้ประชาชนคนไทยมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี มีความก้าวหน้าและรู้จักพัฒนาตนเองเท่าทันตนเองและผู้อื่น พระองค์ทรงมีหลักปรัชญามากมายให้ประชาชนสามารถเลือกมาใช้ในการคิดและตัดสินใจ สิ่งเหล่านี้ยืนยันว่าในหลวงรัชกาลที่ 9 จะคงอยู่ในความรู้สึกนึกคิดและความทรงจำของเรา

Introduction

This Exhibition is a tribute to His Majesty the late King, Thailand's Supreme Artist and patron of the arts. In life, His Majesty had made wide-ranging contributions in the fields of music, literature, art and design, leading in example of giving the arts the importance in the Thai contemporary life.

In this exhibition, the King's reflection and philosophy concerning the principle of sufficiency and sustainability are presented, and as well, the resulting Royal Projects throughout the country is made evident, thus to further inspire and encourage all to follow.

For artists and creative practitioners, this exhibition is an opportunity to come together to pay homage to King Rama IX, and to further the cause of his work in caring and protecting the environment and of nature, the latter of which has always been the source of inspiration to all creative artists.

Earth Water Forest Air: the Royal Inspiration exhibition takes the form of statements about nature and environment, and is revolved around King Rama IX's work in improving the people's lives throughout the land. Thais came to know their King through his speeches, and throughout his 70-year reign, how the King's many initiated projects had improved the lives of many. His Majesty's philosophical principles became the pillars of logic and reason, leaving vital legacies in all our hearts and mind.

Earth Water Forest Air: the Royal Inspiration makes use of art and creative media to discuss various issues in the society - from communities, everyday life to the natural surroundings.

"ดิน น้ำ ป่า ฟ้า แรงบันดาลใจจากพ่อ" เป็นการสื่อสารจากผลงานศิลปะและงานสร้างสรรค์ ไปสู่ประเด็นต่างๆ ของสังคม อาทิ ชุมชน วิถีชีวิต สภาวะแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมจากศิลปิน นักออกแบบ ช่างภาพ สถาปนิก วิศวกร ผสกนิกรจากท้องถิ่น ตลอดจนเสียงเล็กๆ จากเยาวชนคนหนึ่งที่มีต่อพระราชาของเธอ เป็นการส่งต่อแรงบันดาลใจที่จะซึมซับรับรู้เรื่องราวตลอด 70 ปีของการทรงงาน หนึ่งในนั้นคือเรื่องราวของ 'ดิน' อันเป็นทรัพยากรแหล่งที่อยู่ ที่ทำกินของคนไทย

หลังจากทรงเสด็จเยือนนานาประเทศเป็นครั้งสุดท้ายเมื่อปี 2522 ทรงตั้งพระทัยมั่นว่าจะออกเดินทางเพื่อพบปะประชาชนของพระองค์ จึงเกิดโครงการในพระราชดำริอันมากมายที่ทยอยถูกพัฒนาจนเป็นรูปเป็นร่าง เพื่อให้คุณค่าของดินคงอยู่คู่กับคนไทย

นอกจากนี้ทรงค้นพบว่าทรัพยากรน้ำเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้มนุษย์ดำรงอยู่ได้ จึงทรงคิดค้นโครงการที่จะทำให้คนสามารถจัดการกักเก็บน้ำเอาไว้ใช้ดำรงชีพได้ ป่าไม้ก็เช่นเดียวกัน พระองค์ทรงมีพระราชดำริให้ทั้งพันธุ์ไม้และสิ่งมีชีวิตอันหลากหลายได้อยู่คู่ป่าและยังใช้ท้องฟ้าอากาศผันมาเป็นฝนเทียมให้คนไทยได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่

นิทรรศการนี้นอกจากให้ความสำคัญกับแนวพระราชดำริของในหลวงแล้ว ยังเป็นโอกาสให้ผู้แสดงงานสร้างความเชื่อมโยงและประจักษ์ถึงปณิธานที่ทรงมีต่อคนส่วนใหญ่ของประเทศในการดูแลบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดของประเทศท่ามกลางความต้องการเสพทรัพยากรเหล่านั้นอย่างไม่รู้จักพอ นี่จึงเป็นบทพิสูจน์ว่าในหลวงรัชกาลที่ 9 จะยังคงอยู่ในหัวใจของเราตราบนานเท่านาน

Featuring contributions from artists, designers, photographers, architects, engineers, local people and even a young child - the exhibition hopes to further the realization of the King's contributions throughout his 70-year reign. The participating creative artists in their part hope to connect and reflect the King's commitment to his people, and that King Rama IX's memory will always remain in all Thais' hearts.

* บัตรเชิญนิทรรศการ ออกแบบโดย มานิตา สงเสริม
Invitation Card, designed by Manita Songserm

บทความจากภัณฑารักษ์
โดย ฉัตรวิชัย พรหมทัตตเวที

นิทรรศการ "ดิน น้ำ ป่า ฟ้า แรงบันดาลใจจากพ่อ" จัดนำเสนอขึ้นเพื่อร้าลึกถึงในหลวงรัชกาลที่ 9 ถึงสิ่งที่ท่านได้สร้างและฝากไว้ให้แก่พสกนิกรและประเทศชาติ โดยที่พระองค์ท่านพัฒนาประเทศตามพระราชปณิธาน ปรัชญา และมุมมองของความพอเพียงและยั่งยืน และในเวลาเดียวกันนั้นเป็นการมองถึงการรักษาธรรมชาติแวดล้อมตามพระราชดำรัสที่พระองค์ท่านได้รับสั่งไว้ในหลายโอกาส นิทรรศการ "ดิน น้ำ ป่า ฟ้า" รวบรวมพลังเสียงจากพสกนิกรของท่านเอง ไม่ว่าจะจากกลุ่มคนสร้างสรรค์ ผู้เป็นศิลปิน นักออกแบบ จนถึงผู้นำชุมชนและรวมถึงเด็กเล็กๆ คนหนึ่งที่สามารถสร้างภาพรวมผลงานของพระองค์ท่านได้อย่างชัดเจน

ในภาพสเก็ตเล็กๆ ของเธอ (เด็กหญิงเพียงพอ ศุภมาตย์) เล่าถึงโครงการตามพระราชดำริ "ใครหนอที่มีออฟฟิศที่ใหญ่ที่สุดในโลก – ในหลวงของเราไง" มองไปถึงโครงการพัฒนา 4,685 โครงการของท่านทั่วทั้งประเทศจากเหนือจรดใต้ และถ้าดูตามแผนที่จะเห็นถึงการแพร่กระจายอันกว้างไกลสู่สุดขอบเขตพรมแดนทุกทิศ เน้นถึงการเกษตรกรรมและการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ โดยโครงการพัฒนาเหล่านี้ได้ถูกสร้างให้เห็นเป็นผลงานจัดวางมีความยาวถึง 40 เมตร (ภาณุ อุดมเพทายกุล และทีมงาน) ประกอบด้วยตลับครบ 4,685 ตลับ ที่มีดิน น้ำ เมล็ดพืช อยู่ภายในแขวนเรียงเป็นรูปประเทศไทย โดยผลงาน "ร้อยเรียง...ในวันที่พ่อไม่อยู่" สะท้อนถึงโครงการเหล่านี้ที่ได้ก่อตั้งอยู่อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะในท้องถิ่นทุรกันดารต่างๆ สร้างความหวังและโอกาสให้แก่พสกนิกรมากมายในช่วงหลายทศวรรษที่เปลี่ยนผ่านในประเทศไทย ยังผลให้ชาวไทยเลื่อมใสศรัทธาอย่างหาที่สุดมิได้

ในหลวงรัชกาลที่ 9 ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณ คำนึงถึงความร่มเย็นเป็นสุขของพสกนิกรนั้น สะท้อนให้เห็นเป็นตัวอย่างจากบทความ "เหตุการณ์เลดิจประพาสหาดราไวย์" (ดร. นฤมล อรุโณทัย) และ "ชุมชนพระรามเก้า ชุมชนตัวอย่างการพัฒนาของพระราชา" (ดร. วีระพันธุ์ ชินวัตร)

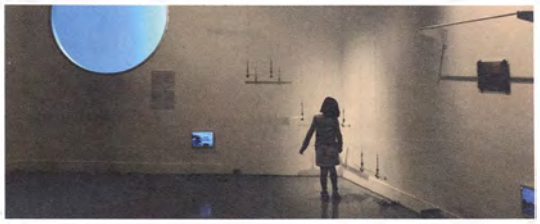
ดิน น้ำ ป่า ฟ้า เป็นองค์ประกอบต่างๆ ที่มีความหมายทั้งเป็นทรัพยากรที่ในหลวงรัชกาลที่ 9 ทรงมีสายพระเนตรเห็นความ

Curatorial Essay
by Chatvichai Promadhattavedi

Earth Water Forest Air the Royal Inspiration was conceived as an exhibition to reflect on the legacy of King Rama IX for the nation of Thailand. Rama IX led projects in sufficiency, sustainability and conservation throughout his lifetime. Here the curators have invited artists, designers, community representatives and even a young child to contribute to the concerns he initiated.

A sketch which elegantly and succinctly expresses Rama IX's life and work belongs to the ten-year and is titled *Who has the Biggest Office in the World - Our King!* The artist's name is Piengpor Supamart and was summing up the scope of our king's rural development projects which spread throughout Thailand's seventy-seven provinces. Over four thousand in total, these development projects aim to improve peoples' livelihoods through sustainable agricultural practices. In order to demonstrate the magnitude of such effort, another artist gave us the installation *Remembering...When Our Father is No Longer with Us* which is forty metres long and by Panu Udompethaikool, Buarawut Tareeput and Pearapon Soda. This artwork consists of over four thousand transparent lockets that contain seeds, soil and water from various royal projects and hang by silk thread. The overall shape is based on a map of Thailand and highlights the particular importance of royal projects for poor and previously neglected communities, providing hope and opportunities for people through the country's decades of change and turmoil.

Other works that address Rama IX's compassion for the Thai people are Weeraphan Shinawatra's *Pra Ram Khao Community and the Building of the Medical Development Clinic, 2017* and Narumon Arunotai's *H.M. King Rama IX Visited the People of Rawai Beach, Phuket, 1959*. These texts tell us how the king responded to the

สำคัญที่มีต่อชีวิตพลกนิกร ในการที่ท่านพัฒนาดิน สร้างอ่าง เก็บน้ำ ปลูกป่าและการทำฝนหลวง เป็นต้น แต่ในเวลาเดียวกัน ได้ทรงรับสั่งถึงการรักษาธรรมชาติไว้ให้แก่ลูกหลาน ทั้งนี้เป็นการคำนึงถึงความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ ถือว่าเป็นวาระอันสำคัญยิ่ง

ดิน

ถ้ามองตามยุคสมัยนั้นคนเกือบทั้งประเทศเกิดในยุคสมัยท่านทั้งสิ้น ต่างเห็นความเปลี่ยนแปลง การสูญเสียไปของวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตการทำนา เช่น ในภาคกลาง (วิจิตร อภิชาติเกรียงไกร) หรือในภาคอีสานที่ชาวนาชาวไร่ต้องเผชิญกับสภาพดินและความแห้งแล้ง (ประสิทธิ์ วิชายะ) อย่างไรก็ตามอีสานเป็นดินแดนที่มีความท้าทายต่อชีวิต และเป็นบ่อเกิดแห่ง "คำผญา" (รณภพ เตชะวงศ์) และโดยปรัชญาลำลึกนั้น ได้นำมากล่าวถึงความขัดแย้งทางทรัพยากรแต่โบราณกาลจนถึงปัจจุบัน (โชคชัย ตักโพธิ์)

จากดินแดนภาคใต้ของไทยนั้น มองถึงความสำเร็จที่เกิดขึ้นภายใต้แรงบันดาลใจของในหลวงรัชกาลที่ 9 โดยการรวมตัวของเกษตรกรสวนยาง (ภายใต้ผู้นำชุมชน ประยงค์ รณรงค์) ซึ่งมีการหยิบยกนำเสนอโดยศิลปิน อำมฤทธิ์ ชูสุวรรณ ผู้เป็นหนึ่งใน 9 โครงการ "นิทานแผ่นดิน" ที่เป็นโครงการเสนอผลงาน ร.9 ในรูปแบบศิลปะ Earth Art

น้ำ

เป็นเรื่องของวัฒนธรรมของการแบ่งปันมาแต่ดึกดำบรรพ์ (ธวัชชัย หอมทอง) เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ต้องปกปักรักษา ที่จำเป็นต้องจัดสรรหามาอย่างพอเพียงแก่การเพาะปลูกและการดำรงชีวิต สะท้อนให้เห็นได้โดยงาน "ฝนหลวง" (เจด็จ ทองเฟื่อง) "ปริมาตรน้ำในเขื่อน" (วิทยา จันมา) และ "กังหันชัยพัฒนา" (อำมฤทธิ์ ชูสุวรรณ)

ป่า

ต้นไม้คือต้นน้ำ ป่าไม้พืชพันธุ์มีความสำคัญยิ่ง ซึ่งพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ให้ความสนพระทัย และสร้างแรงบันดาลใจการรักษาป่าให้คงอยู่คู่ขนานกับวิถีชีวิตชาวบ้านตามรอยพระราชดำรัสปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (พระครูสมคิด จารณธัมโม) แม้แต่สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติก็สามารถทำให้มีความยั่งยืนได้ (เสถียร ใจคำ)

plight of people who faced eviction during a modern development scheme in Bangkok. The local people of Chaolay were saved from the eviction because of the record of his visit many years ago, revealing their long history on the site.

Soil, water, forest and air are the vital natural resources which Rama IX used for soil improvement, reservoir building, reforestation and rain-making, to mention a few. He also saw the importance of conservation and environmental sustainability for the next generation.

Earth

Most of us were born within Rama IX's reign. We have witnessed changes such as the disappearance of a culture associated with rice-farming, especially in the central plains, as in Wijit Apichartkriengkrai's *An Aesthetic Corner of Thai Rice Culture*. Prasit Wichaya's *Tales from Isaan Fields* reminds us of drought and harsh soil conditions on the northeastern plains, or Isaan. Yet over time, Rama IX spent a great deal of effort in the improvement of the agricultural soil condition in the area. Though strength in adversity can be noted, such as in *Isaan Wisdom* by Ronnaphob Techawong. And, indeed, conflict over resources is usually inevitable and has always existed as reflected in Chokchai Tukpoe's *Bird Knowing Dharma Rice-Grain*.

Thailand has its varied regions, and examples of art that addresses the southern region includes Amrit Chusuwan's transposition of Prayong Ronnarong's *Sustainable Economy in Mai Rieng Community* which shows how rubber farmers organized successful co-operatives. The project *The Chronicle of the Land* is an ambitious land art project created by the notable range of artists: Noppadon Viroonchatapun, Thongchai Srisukprasert,

ทั้งนี้ความสำคัญของป่าต้นน้ำอาจมองได้ไม่ชัดเจนจากคนปลายน้ำ หรือคนเมืองคนกรุงผู้บริโภค ซึ่งเป็นประเด็นที่ 3 ศิลปิน ได้สร้างบทสนทนาการตัดไม้ทำลายป่าขึ้นมาให้เห็นเป็นข้อคิด (นรเศรษฐ์ ไวศยกุล บุญกว้าง นนท์เจริญ เชิดศักดิ์ เม้ยขันหมาก) และในนิทรรศการผลงานที่สื่อทางภาพถ่าย เป็นการร้อยเรื่องราวของต้นไม้อัศจรรย์ที่อยู่ทั่วราชอาณาจักรสมควรอนุรักษ์หวงแหน (ชาญพิชิต พงศ์ทองสำราญ) อย่างไรก็ตามคนที่อยู่ในเมืองอาจมีโอกาสสัมผัสกับป่าและธรรมชาติ ได้ความลึกซึ้งที่ธรรมชาติมีต่อจิตใจ จากภาพ "ความเงียบสงัดที่สวนรถไฟ" (ประดิษญา สิงหราช)

ฟ้า

เมฆ อากาศ ออกซิเจน เป็นเรื่องถูกมองข้ามเสมือนลมหายใจในทุกขณะ อย่างไรก็ตามสังคมปัจจุบันเริ่มตระหนักถึงผลเสียจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงถ่านหิน (วสันต์ สิทธิเขตต์) และเรื่องสารพิษตกค้างที่สามารถล่องลอยไปทั่วโลก (เรืองศักดิ์ อนุวัตรวิมล)

โลกร้อน

ในหลวง ร.9 ทรงมีพระราชดำรัสที่เกี่ยวกับโลกร้อนตั้งแต่ปี 2532 ถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ทำลายความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ ปัญหาทางสิ่งแวดล้อมจะมีผลกระทบถึงผู้คนและวิถีชีวิตที่เห็นได้ชัดเจนจากผลงาน "ทะเล" (ประสาท นิรันดรประเสริฐ) จนถึงผลกระทบจากการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง จนเป็นการตั้งคำถาม "คุณจะนำพวกเขาไปไว้ที่ไหน?" (จิตติมา ผลเสวก และกลุ่ม) และผลกระทบทางระบบนิเวศมีปัญหาตามมาในเรื่องการบริหารจัดการน้ำ ดังได้มีมาแสดงหลายตัวอย่าง (เรืองศักดิ์ อนุวัตรวิมล) ปัญหาอื่น ๆ ที่ตามมาคือปัญหามลพิษและขยะของเสีย "พื้นที่เสื่อมโทรมหลังโรงงาน" (ศิริเดช แม้นอิ่ม) "ผลกระทบบริโภค" (เกษศักดา วิมลทรง) ยังผลให้นักการ์ตูนนิสต์ (ประวิทย์ มงคลนวรัตน์) มาเป็นผู้ประมวลรวมประเด็นโลกร้อนแสนหายนะต่าง ๆ แต่มีมุกเย้ยหยันด้วยการใช้สีผสมอาหารโทนหวาน ๆ

อย่างไรก็ตามถ้ามองว่ากลุ่มศิลปินเป็นผู้ตั้งคำถาม ซึ่งส่วนหนึ่งของคำตอบนั้นอาจมาจากกลุ่มคนสร้างสรรค์ ผู้เป็นสถาปนิก ออกแบบและวิศวกร ผู้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติหาทางออกตามวิชาชีพ เพื่อลดภาวะโลกร้อน (สิงห์ อินทรชูโต และทีม Scrap Lab โครงการเมืองอัจฉริยะ Smart Cities)

Sakarin Krue-On, Kamol Tassananchalee, Panya Vijinthanasarn, Suriya Namwong, Pairoj Wangbon, Tawee Ratchaneekorn and Amrit Chusuwan.

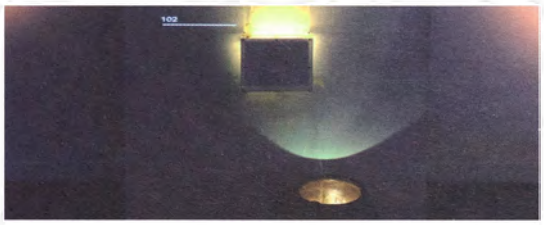
Water

Water symbolizes a culture of sharing since time immemorial. Water is a vital resource to be conserved and replenished for basic living requirements and generating crops. Rama IX's rain-making project is remembered through familiar jars in Jadet Tongfueng's *Royal Rain*. Witaya Junma's *Level of Water in the Dam* transforms the idea of capturing passing clouds. Amrit Chusuwan's *Chaipattana Aerator* gives us the floating image of the royal invention most well-known to Thais.

Forest

The Royal Family took great interest in forest conservation and inspired many projects that created possibilities for rural communities to practice sustainability. Somkid Charanadhammo's *Putting Hat on the Hill Top and Shod the Foot Hill* and Sateean Jaikam *Kudchang – Elephant Cataract's* shape ideas about eco-tourism.

Urban consumers are often unaware of the need for conservation of forests. Three artists get this contemporary message across clearly: Noraset Vaisayakul's *Son's House (Used to be Father's)*; Boonkwang Noncharoen's *The Monument to Greed*; and Cherdsak Moeykanmak's *44 °c*. Charnpichit Pongtongsumran's series of photographs tell the stories of grand old trees, the biggest in our kingdom. And, for city dwellers, hope is not lost as nature is within reach, shown with an almost Arcadian splendor in Praditchya Singharaj's *Portrait of Silence: Bangkok through the Architect's Eyes*.

ธรรมชาติสุนทรีย์

ธรรมชาตินั้นเป็นสิ่งบันดาลใจแก่มวลมนุษย์ เป็นครูแก่ศิลปินและคนสร้างสรรค์มาตั้งแต่แรกเริ่มอารยธรรม ทั้งทางกายภาพ จิตใจและศิลปวัฒนธรรม การสร้างสรรค์สุนทรีย์ และปรัชญาเป็นแนวความคิดผลงานของหลายศิลปิน (อินสนธิ์ วงศ์สาม ญาณวิทย์ กุญแจทอง พันธุ์ศักดิ์ จักกะพาก ครองศักดิ์ จุฬามรกต วรวิทย์ แก้วศรีนวม)

"ดิน น้ำ ป่า ฟ้า" สะท้อนถึงมนุษย์ที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบชีวภาพที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ โดยมองจากกลุ่มคนสร้างสรรค์เป็นการให้ตระหนักถึงความสำคัญของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อมที่เป็นส่วนหนึ่งของพระราชปณิธานของในหลวงรัชกาลที่ 9 ในการที่พระองค์ท่านแนะแนวพสกนิกรให้ดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง หยิบยกส่งต่อให้เป็นข้อคิดของเยาวชนคนรุ่นใหม่

Air

Clouds in the sky – oxygen – is taken for granted as much as breathing. Although more people are now aware of the effects of the use of fossil fuels, raising the issue still requires urgency. Vasan Sitthiket's *Stop the Coal-Fired Power Plant* tells us such. And Ruangsak Anuwatwimol's *500 Million Years Legacy No. 2* asks us to be aware of particles and grains from different parts of the world

Global Warming

Rama IX raised the issue of global warming back in 1989, pointing out consequences for our ecologies and eventual effects on people and communities. We see villagers and glimpses of their livelihood in Prasart Nirandornprasert's *The Sea*. Along with degraded ecologies, uncontrolled and unsustainable development also devastates communities, such as explored by *Where Would You Place Them?*, created by Jittima Pholsawek, Vichukorn Tangpalboon, Chakkrit Chimnok, Pattree Chimnok, Wichai Juntavaro and Satit Raksasri. And sometime water is political, resulting in too much of it or in wrong places - yet most of the time it is as a result of the lost of the ecological system upstream, as brought to bear in Ruangsak Anuwatwimol's *Do We Learn Something from This Yet?* Other related problems come to the fore in Ketsakda Wimolsong's *Effect of Consumerism* and Siridech Manim's *Waste Area behind the Factory*. Prawit Mongkolnowrut's cartoons summarise global-warming issues, ironically observing cataclysmic scenes with food dye.

If artists raise troubling questions, it is designers who might provide some answers. Architects and engineers are the ones who through their professions will have a hand in shaping our world. Singh Intrachooto recycles

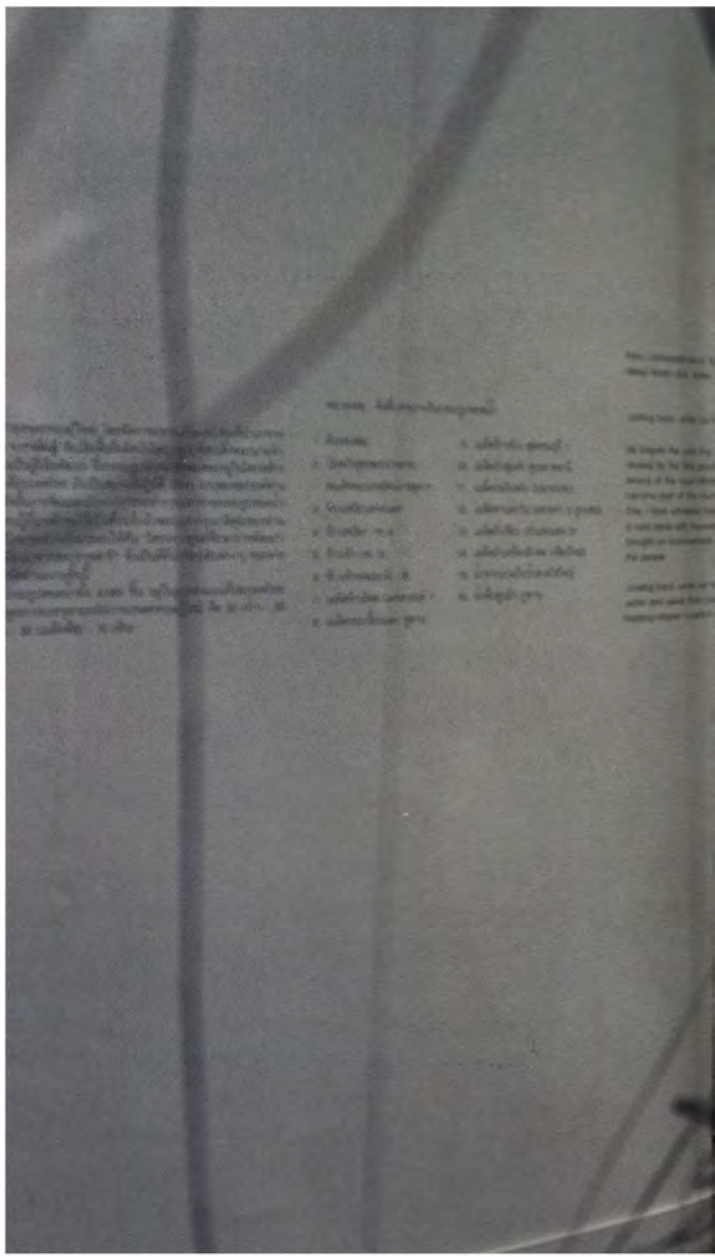
* 'ปริมาตรน้ำ' วิทยา จันมา
'The Volume of the Water' Witaya Junma (P.68)

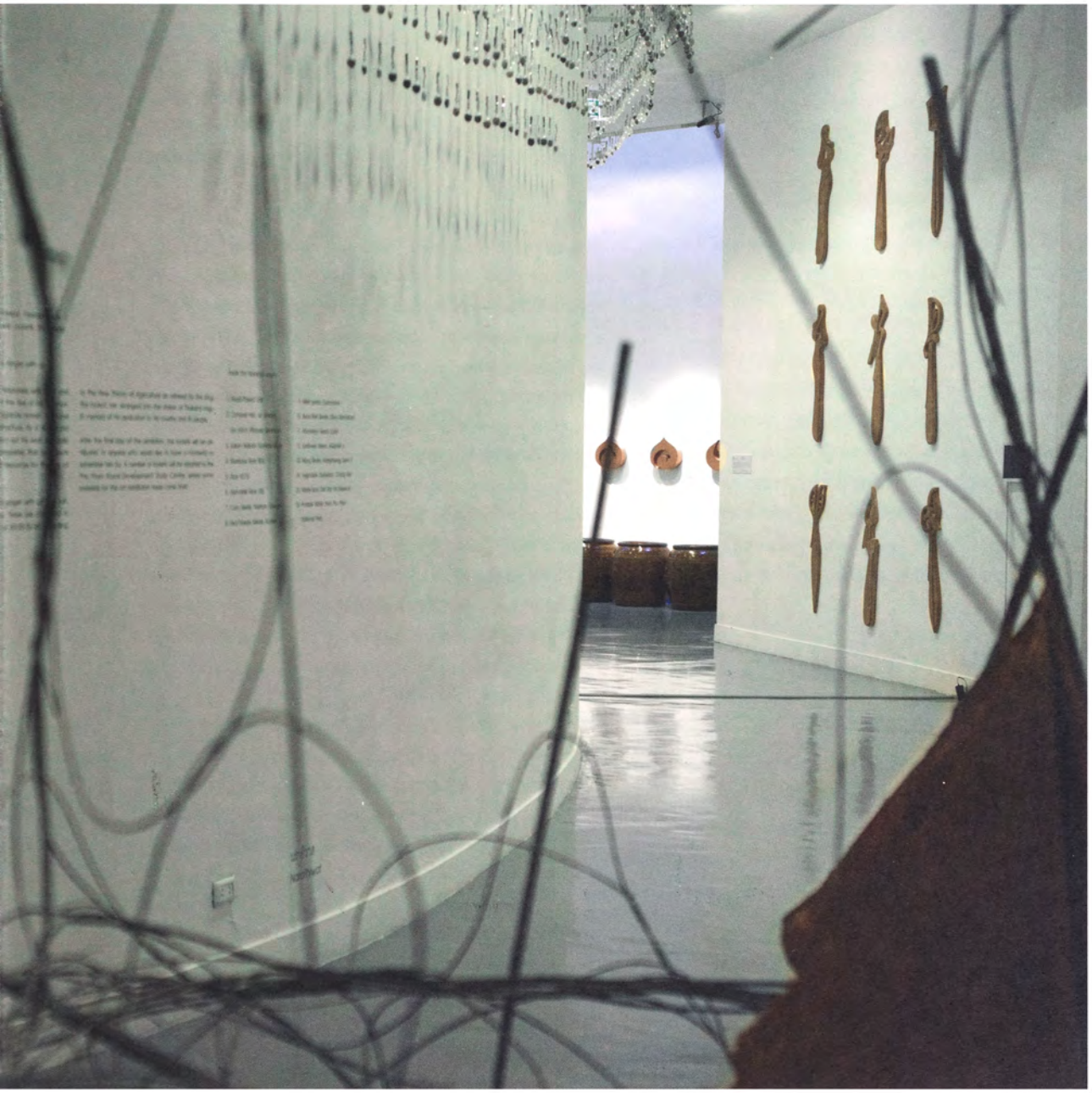
materials in *Upcycling*; and the very idea of the city is re-thought in *Smart Cities-Clean Energy Project* by the Energy Policy and Planning Office of the Ministry of Energy and Thai Green Building Institute.

Nature and Art

Nature and art is an association as old as mankind. For creative communities, nature inspires and teaches artists and designers about aesthetics and philosophy. Reminding us of Inson Wongsam's collection of sculptures; Yanawit Kunchaethong's *Prints from Forest*; Phansakdi Chakaphak's *Botanical Prints, 2016*; Krongsak Chulamorkodt's *Dialogue with Mother Nature* series; and Worawit Kaewsrinoum's *Inspiration from the Indigo*.

We hardly need to be reminded that we all are unavoidably part of nature. We are organic and need to see that the environment is there for us. Creative communities in Thailand have come together in this exhibition to address issues with methods they use best. And, profoundly, to remember together how Rama IX left work for us, pointing the way forward to how people can live together, work together and yet make it all sustainable. This so we leave all intact and available for the next generation.

บทความจากภัณฑารักษ์
แรงบันดาลใจจากพ่อ โดย อำมฤทธิ์ ชูสุวรรณ

งานนิทรรศการศิลปะที่พยายามหาแนวทางที่จะนำเสนอผลงานให้มีความน่าสนใจ อันด้วยนิทรรศการนี้เป็นนิทรรศการที่จัดขึ้นเพื่อน้อมรำลึกถึงพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในหลวงรัชกาลที่ 9 อันเป็นที่รักและเทิดทูนของปวงชนชาวไทย และทรงเป็นองค์อัครศิลปิน ของเหล่าศิลปินด้วย จึงเป็นนิทรรศการที่สำคัญ ที่จะต้องคัดสรรผลงานมาเพื่อนำเสนอสาระอันสะท้อนถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ท่านรัชกาลที่ 9 อันทรงมีแก่ปวงชนชาวไทย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชนั้น เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าท่านทรงงาน ตลอดเวลาร่วม 70 ปี ที่ท่านทรงงานหนัก ท่านได้ทรงคิดค้นโครงการในพระราชดำริต่างๆ มากมาย กว่า 4,685 โครงการ ด้วยเพื่อประชาชนของท่านจะสามารถดำรงตนอยู่ได้อย่างมีความสุข หลายโครงการเป็นเรื่องราวที่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับธรรมชาติ อันจะทำให้ชีวิตเราอยู่ดีขึ้น พระองค์ท่านให้ความสำคัญกับธรรมชาติ เช่น ดิน น้ำ ป่า อากาศ เหล่านี้เป็นพื้นฐานที่สำคัญ เพราะหากขาดสิ่งเหล่านี้ไป สมดุลในธรรมชาติจะหายไป จะทำให้ชีวิตเราอยู่ยากขึ้น ดังนั้น สิ่งเหล่านี้จึงเป็นพื้นฐานที่ยิ่งใหญ่อันจะนำไปสู่โครงการต่างๆ ที่พระองค์ท่านทรงดำริไว้

จากโครงการเหล่านี้ มีหลายๆ สิ่งที่เกิดขึ้นและได้กลายเป็นแรงบันดาลใจแก่ศิลปิน นักออกแบบ ผู้นำชุมชน ปราชญ์ รวมถึงนักอนุรักษ์ ให้ได้สร้างสรรค์ผลงาน อันเป็นการสะท้อนถึงแนวทางจากพระราชดำริของพระองค์ท่าน ในนิทรรศการ "ดิน น้ำ ป่า ฟ้า แรงบันดาลใจจากพ่อ" นั้น ศิลปินจำนวนมากที่ใช้สัญลักษณ์มาแทนความรู้สึก แทนความรู้จากพระองค์ท่าน แทนภาพเหมือนที่เห็นกันทุกๆ วัน สัญลักษณ์นี้ มีความหมายสำคัญถึงความรู้สึกรัก ประทับใจ ศรัทธา ที่เขามีต่อพระองค์ท่าน เราสร้างสรรค์งานที่ทุกคนมีประโยคของคำพูดที่ก้องอยู่ภายในใจเหมือนกันหมด เราสะท้อนพระอัจฉริยภาพของพระองค์ท่านเหมือนกันทุกคนทุกผลงาน ภาพสัญลักษณ์ที่คัดมา เป็นภาพเหมือนของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชที่เรามองเห็นได้ภายในใจของเรา เมื่อเราได้สัมผัสผลงานชิ้นต่างๆ ในนิทรรศการนี้

Curatorial Essay
Royal Inspiration by Amrit Chusuwan

An art exhibition that commemorates His Majesty Rama IX Bhumibol Adulyadej, the late monarch of Thailand who remains unreservedly loved by the people of Thailand. Rama IX was a supreme artist himself and therefore we have selected artworks that provide homage to his great legacy. These artworks also reveal the depth of his royal grace.

Throughout the seventy years of Rama IX's reign, thousands of royal projects were initiated to improve the lives of his people. In fact, 4,685 in total. Many of these projects focus on environmental issues and the well-being of communities. His Majesty placed a great emphasis on the basic elements of nature – earth, water, forest, and air – as a vital foundation for ecological stability. The royal projects are a great source of income for artists, designers, community leaders, philosophers and conservationists alike. These individuals profoundly reflect upon Rama IX's concepts. In *Earth Water Forest Air the Royal Inspiration*, a multitude of artists employ symbols and other references to highlight His Majesty's achievements. Portraits of the king are often central, and they carry an aura of love and dedication.

The artworks on exhibition are the visual manifestations of the feelings of all Thai citizens, and the exhibition as a whole is a remarkable testament to the details of His Majesty's achievements. When audiences interact with the artworks, they experience the depth of Rama IX's vision and will carry this in their hearts.

Our earth offers the most important abundance. We are always involved with the earth, it is primary and necessary for all aspects of nature.

Water is the principal element for consumption. We owe our lives to water.

ดิน เป็นวัสดุพื้นฐานที่สำคัญที่สุด เราเกี่ยวข้องกับดินตลอดเวลา ทุกสิ่งอย่างล้วนมีความต้องการดิน หรืออาศัยดินเป็นองค์ประกอบหลัก ดินเป็นความสำคัญต่อธรรมชาติ และชีวิต

น้ำ เป็นหลักสำคัญต่อการบริโภค เพาะปลูก เรามีชีวิตอยู่ได้เพราะมีน้ำ

ป่า เราสามารถทำให้ประเทศของเรากลับมาอุดมสมบูรณ์ได้ ขออย่ามีใครไปรังแกป่า

ฟ้า เงยหน้ามองท้องฟ้า ทำไมมีเมฆอย่างนี้ ทำอย่างไรถึงจะดึงเมฆนี้ลงมาได้

สิ่งเหล่านี้ล้วนสำคัญ เพราะเมื่อพระองค์ท่านทรงมีดำริในโครงการต่างๆ เหล่านี้แล้ว ความสำเร็จในแต่ละโครงการล้วนเป็นแรงบันดาลใจแก่เรา แก่ปวงชน แก่ชาวโลก จนเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง

นิทรรศการนี้ ศิลปินที่ได้คัดสรรมานั้น ล้วนสร้างงานที่เกี่ยวข้องกับพระราชดำริของท่านทั้งสิ้น เรารู้สึกได้ถึงพระมหากรุณาธิคุณจากพระองค์ท่านจริงๆ เราได้สัมผัสกับผลงานอันเป็นเศษส่วนที่น้อยนิด เมื่อเทียบกับสิ่งที่พระองค์ท่านทำมาตลอด 70 ปี แห่งความมานะพยายามของพระองค์เพื่อประชาชนของพระองค์ท่าน ผลงานในภาพสัญลักษณ์เหล่านี้ ศิลปินได้กลั่นกรองดีแล้วอย่างสำคัญ จึงนำมาเสนอในนิทรรศการนี้ หากมีพละกำลัง แรงคิดที่มากมายไปกว่านี้ ก็คิดว่าเหล่าศิลปินก็คงทุ่มเทลงไปเพื่อได้รำลึกถึงพระองค์อันเป็นที่รักของปวงชนชาวไทย เป็นการน้อมรำลึกที่สะท้อนไปสู่ความยิ่งใหญ่ที่หาใดเปรียบมิได้ จากนิทรรศการ "ดิน น้ำ ป่า ฟ้า แรงบันดาลใจจากพ่อ"

Forests are the lungs of our country and a key to the nation's environmental prosperity. No-one has the right to harm this.

Air is the reason we look towards the sky and wonder why it is full of clouds. We might wonder if the clouds can be brought down to us.

All these elements are equally essential and the projects of Rama IX are an inspiration to us in recognizing this fact. His accomplishments deserve world recognition.

Earth Water Forest Air the Royal Inspiration houses a series of carefully selected creations related to the concepts of Rama IX. Considering the decades of his works, this exhibition could only reflect a fraction his legacy. But all artworks are so carefully crafted. They will inspire further acts of creation. All our hearts are dedicated to maintaining the achievements of His Majesty the late Rama IX Bhumibol Adulyadej.

• 'กี้ดช้าง' เสถียร ใจค่ำ
'Kudchang - Elephant Cataract' Satean Jaikam (P.76)

บทความจากภัณฑารักษ์

บทจารึกในรัชสมัยของพระองค์ ในหลวงรัชกาลที่ 9
โดย อภิศักดิ์ สนจด

"49 ปีที่แล้ว ผู้สื่อข่าวต่างประเทศได้ทูลถามพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่า มีพระราชประสงค์ให้รัชสมัยของพระองค์ จารึกในประวัติศาสตร์ไว้ว่าอย่างไร? พระองค์มีพระราชดำรัสตอบว่า "ความปรารถนาคือว่า รัชกาลนี้ขอไม่จารึกในประวัติศาสตร์ ไม่ให้มี..." ทรงมีพระราชดำรัสว่า "เราไม่ต้องการประวัติศาสตร์" เหตุผลของพระองค์ท่านคือ ถ้ามีความสงบ มีความเรียบร้อยของประเทศชาติ จะไม่จำเป็นต้องมีประวัติศาสตร์ เราไม่ต้องการประวัติศาสตร์ เวลาไหนที่มีสงคราม มีความยุ่งยากตีกันนั่นนะเป็นประวัติศาสตร์ ฉะนั้น ที่ต้องการคือ ต้องการให้เมืองไทยอยู่ไปอย่างสงบ ไม่ต้องมีอะไรโลดโผนเท่าไหร่ ไม่ต้องมีชื่อ ไม่ต้องดัง แล้วจะมีความสุข จะยั่งยืน" (ที่มา: ราชันย์แห่งราชา www.posttoday)

"การไม่ให้เป็นประวัติศาสตร์ก็เป็นประวัติศาสตร์แล้ว..." ตลอด 70 ปีในรัชสมัยของในหลวงรัชกาลที่ 9 ที่ทรงงานท่ามกลางประชาชนทั่วทั้งประเทศ ขั่วขณะเวลาที่หลายๆ คนเกิดมาก็อยู่ในรัชสมัยฯ โดยปริยาย หลายคนเกิด เติบโต ดำรงชีวิตของตนเองไป โดยไม่ได้รู้สึกตัวว่าเราอยู่ในประเทศชาติที่มีระบบ ระบอบที่แตกต่าง มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ... ประเทศชาติพาตัวเองผ่านยุคผ่านสมัย สามารถยืนหยัดทัดเทียมนานาประเทศได้ ด้วยการร่วมแรงร่วมใจกันทุกยุคสมัย และการรวมหัวใจไทยเป็นหนึ่งเดียว นั่นคือ ในหลวงของเรา

....ย้อนกลับไปค้นดูภาพเจ้านายน้อยๆ วัยเด็ก (ที่มา: เจ้านายเล็กๆ-ยุวกษัตริย์) มีกิจกรรมเล่นขุดพลิกก้อนดิน ปักต้นไม้ เล่นขุดทางน้ำ รวมถึงเล่นของเล่นที่ซื้อจากเจ๊กตู้ (เจ๊กหาบตู้ของเล่นสังกะสีมาขายที่วังสระปทุม)... หากแต่ลึกลงไปกว่านั้นเราจะเห็นของเล่นแผ่นไม้ เป็นชิ้นๆ ต่อเป็นจิ๊กซอว์ที่สมเด็จย่าโปรดให้เจ้านายเล็กๆ ได้ทรงเล่นเป็นกิจวัตร...ของเล่นชิ้นนั้นคือ แผนที่ประเทศไทย....

...วิทยุแร่แบบที่เด็กๆ ทุกคนสมัยเรียนต้องเคยทดลองต่อเล่นกันเป็นที่น่าตื่นเต้นสนุกสนาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเราก็ทรงเล่นอย่างจริงจังกับในหลวงอานันท์ฯ ในสมัยทรงพระเยาว์ จนกระทั่งของเล่นชิ้นที่มีขนาดใหญ่ขึ้น อาทิ กล้องถ่ายบันทึกภาพ วิทยุสื่อสาร และแผนที่ประเทศไทยขนาดใหญ่

Curatorial Essay

A Memoir of the Reign of King Bhumibol
by Apisak Sonjod

"Forty nine years ago, a foreign press asked His Majesty how he would like the history during His reign to be written. The King gave a simple response, saying "It is my intention that this reign is not recorded in history. Just no history..."

"I do not want history", said His Majesty, "A country would not need history should it have peace and order. I do not need history. When there are wars and battles, those are history. What I simply want for my country is peace, not much of challenges, reputation, or popularity. And happiness and sustainability will come." (Source: King of Kings, www.posttoday.com)

"The intention to not have history is already a history..." Throughout the long and good seventy years of Rama IX's hard-working reign, many Thai people were born and lived their lives not knowing that they are living in a unique country. Thailand has survived many eras and kept pace with global development because of the strong efforts of people in every generation due to spiritual unity from Rama IX.

If you take a look at the toys of Rama IX from his childhood, you'll see a small shovel the young prince used for digging the earth, planting trees, digging canals, and also tin toys bought from Chinese merchants. If you take a closer look, you'll see a wooden jigsaw puzzle that the young prince played on a regular basis. That jigsaw puzzle is a map of Thailand.

Crystal radios that were popular among children in the past were also the toys that Rama IX used with Rama VIII Ananda Mahidol. As the young princes grew older, the size of the toys became larger, such as cameras, a radio transmitter, and even bigger maps of Thailand. The toys in his childhood had become the tools that he used to work, to take pictures, and to solve problems for the people in his kingdom.

แบบ 9 ระวาง ...สิ่งของ ของเล่นที่รายล้อมรอบพระองค์ในสมัยเยาว์วัยได้ก่อร่างกลายมาเป็นอุปกรณ์ทรงงาน ที่ติดพระวรกายที่จะบันทึก คลี่คลายเพื่อแก้ปัญหาช่วยเหลือประชาชนคนไทย ....ใครจะคาดคิด เมื่อพระมหากษัตริย์หนุ่มตัดสินใจอย่างแน่วแน่ว่า จะออกเดินทางเพื่อพบปะประชาชนในพื้นที่ทั่วประเทศไทย หลังจากที่มีชีวิตวัยเด็กและเติบโตอยู่ต่างประเทศ ดินแดนที่ศิวิไลซ์ ทุกสิ่งทุกอย่างก้าวหน้า สะดวกสบาย ... จากครานั้น เสียงที่ตะโกนแว่ว "อย่าละทิ้งประชาชน" ในห้วงเวลาที่รถพระที่นั่งกำลังเคลื่อนออกเพื่อเดินทางไปศึกษาต่อยังต่างประเทศ ..คนไทยมาทราบในภายหลังว่า พระสุรเสียงในพระราชหฤทัยที่ตอบอย่างทันทีทันใดว่า "หากประชาชนไม่ทิ้งข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะละทิ้งอย่างไรได้"...การออกเดินทางเพื่อพบกับประชาชนของพระองค์จึงเริ่มต้นขึ้น.. ทรงค้นพบว่า ประชาชนคนไทยประเทศไทย ยังยากจนและยากไร้ ... ภัยของคนไทยคือความยากจนและความหิวโหย คนเริ่มละทิ้งถิ่นฐาน เพื่อออกเดินทางหาแหล่งทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ เพื่อประทังปากท้อง ความอยู่รอดจนลืมเรื่องความเพียงพอของทรัพยากรสำหรับลูกหลาน...ยิ่งทรัพยากรต่างๆ เช่น ดิน น้ำ ป่าไม้ เหล่านี้เป็นของใช้แล้วหมดไปอย่างรวดเร็ว ...การมองคาดการณ์ไปในอนาคตและมีข้อมูลที่เปี่ยมด้วยข้อเท็จจริงเท่านั้น เป็นสิ่งที่บอกว่าปัจจุบันควรจะทำเช่นไรเพื่อแก้ปัญหา และจึงจะสามารถขยับเคลื่อนเพื่อจะจบวงจรบริโภคใช้ทรัพยากรแบบหมดไป ...ในขณะเดียวกันยังใช้วิธีความพอเพียงในการบริโภค ด้วยการสร้างเสริม สร้างสรรค์และการจัดการทรัพยากรในแผ่นดินไทยให้งอกงาม อันเป็นที่มาของทุกๆ ชีวิตที่เกี่ยวพันกับในหลวงได้มีโอกาสงอกเงย ลืมตาอ้าปากได้ ....จากของเล่นจิ๊กซอว์แผ่นไม้กลายมาเป็นผืนดินกว่า 77 จังหวัดที่ในหลวงเสด็จไปอย่างทั่วถึง จากวิทยุแร่กลายมาเป็นวิทยุสื่อสารที่รับรู้ข้อมูลข่าวสารภัยพิบัติที่จะเกิดกับประชาชน กล้องถ่ายรูปที่บันทึกปัญหา เหตุการณ์ต่างๆ ที่ทรงนำกลับมาพิจารณาที่ห้องทรงงาน

ภาพจำของเหตุการณ์สำคัญๆ ที่น่าประทับใจและเป็นภาพที่เราได้จดได้จำ อาทิ ในหลวงถือแผนที่ นั่งพิงรถแล้วเรียกชาวบ้านมาซักถามถึงพื้นที่ ตลอดจนชีวิตความเป็นอยู่ ...เพราะ...ชื่อหมู่บ้านไม่ได้ปรากฏในแผนที่ ... ภาพเคลื่อนไหวที่ในหลวงทรงขับรถฝ่าข้ามห้วยน้ำที่กำลังเชี่ยวกราก...เพียงเพื่อไปหาประชาชนที่เฝ้ารอ

Who would have imagined that such a young king would have had such a strong commitment to meet people all over the country after his upbringing in a foreign country where everything was of exceptional convenience? A shout from a distance, "Do not leave your people," was heard when the young prince was on his way to study abroad. Thai people later realized that he responded to the shout with a thought "If the people don't leave me, how can I ever leave them?" He then began travelling throughout the kingdom.

Rama IX discovered that Thai people are poor. The major threats were poverty and hunger. Some people started to abandon their homes to find richer resources for survival, and forgetting resource sufficiency for later generations. Resources as soil, water, and forest were disappearing very fast. Only the factual prediction of the future can guide us on what needs to be done to solve problems and end the circle of wasteful consumption. In the meantime, sufficiency principles are encouraged by promoting creative resource management. This is a main reason behind the improvement of the quality of life of all people that Rama IX met. From the wooden jigsaw of the map of Thailand, Rama IX visited each and every one province. His toy radio became a communication tool for receiving news about disasters that threatened the wellbeing of his people. The cameras that he played with in the past became tools that he used in his own office.

Some of the pictures that lodge in our memory include the one with Rama IX holding a map, his back leaning against a jeep and calling a villager to ask about the local area and its wellbeing. This village did not appear on a map. We still remember when he was driving a car across a creek with strong currents just to meet

* 'เศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนไม้เรียง' ประยงค์ รณรงค์
'Sufficiency Economy at Mai Riang' Prayong Ronnarong (P.56)

การมาถึงของพระเจ้าแผ่นดินของตน เป็นอีกเหตุการณ์ที่ตรัสกับคณะ ในความหมายที่ว่าถ้าไปไม่ถึง เราแก้ปัญหาให้พวกเขาไม่ได้ ... และอีกหลายๆ เหตุการณ์ที่สำคัญ...

ถ้าไม่มีจารึกถึงในหลวง เรายังจะระลึกถึงท่านอยู่ไหม? อะไรจะเป็นหมุดหลักให้กับเราหากเราจะเริ่มต้นทำอะไรเพื่อคนอื่นสักอย่าง

ผลงานจากนิทรรศการ "ดิน น้ำ ป่า ฟ้า แรงบันดาลใจจากพ่อ" ตั้งต้นจากแนวพระราชดำริที่มีต่อผู้คนหลายสาขาอาชีพที่ได้มีโอกาสเข้าเฝ้าพระองค์ ผนวกกับแนวคิดของการคัดสรรผลงาน การสร้างสรรค์ผลงานของเหล่าศิลปินที่จะฉายภาพของความคิดเหล่านั้นออกมาเป็นชิ้นเป็นอันที่จับต้องได้ รู้สึกได้ สังเกตได้ ผลงานเกี่ยวกับดินพาเราไปถึงผลผลิตที่เกิดจากดิน พื้นที่ถิ่นที่คนได้อยู่ได้อาศัย ผลงานเกี่ยวกับน้ำ เราเห็นนวัตกรรมของพระเจ้าอยู่หัวในการคิด ทดลอง สร้างสรรค์จนได้ผลออกมาแล้วจึงชวนให้คนนำไปใช้ ปฏิบัติ หลายๆ พระราชดำรัสเกี่ยวกับน้ำ ทรงให้ความสำคัญกับน้ำ และหลายๆ ผลงานคือผลผลิตจากป่า พืชพันธุ์ที่เราใช้เป็นปัจจัยสี่ จากนั้นเราจะเห็นผลงานที่เป็นงานสร้างสรรค์ ...เรื่องนามธรรมและสวยงามอย่างเช่นท้องฟ้า...ศิลปินตั้งคำถามว่า คุณมองท้องฟ้า คุณคิดถึงอะไร?...พระเจ้าอยู่หัวทรงคิดถึงความชุ่มฉ่ำของเมฆฝนที่ควรจะมีต่อแผ่นดิน...

นิทรรศการนี้เลือกที่จะไม่สื่อผ่านพระบรมฉายาสาทิสลักษณ์ของในหลวง... และเลือกนำเสนอผลงานที่เป็นเครื่องแสดงความคิดความรู้ และนวัตกรรมที่เป็นรูปธรรม จับต้องได้ ใช้จริง เห็นจริงของพระองค์แทนที่ ด้วยหวังว่าภาพผลงานทางความคิดตรงหน้าจะช่วยปะติดปะต่อ เป็นภาพที่พระองค์ทรงงานให้แก่ประชาชนในมิติและเรื่องราวต่างๆ เราจะเห็นภาพของโครงการ อันเนื่องมาจากพระราชดำริที่ให้ไว้เป็นแนวทาง เห็นการศึกษาข้อมูลอย่างเป็นระบบ มีความเข้มแข็งจากภายใน แก้ปัญหาที่จุดเล็กๆ ก่อน โดยทำตามลำดับขั้น ในขณะเดียวกันก็คำนึงถึงภูมิสังคม องค์รวมของชุมชน ทำให้ง่ายได้ประโยชน์สูงสุด สร้างการมีส่วนร่วมให้เกิดประโยชน์จากส่วนรวม เน้นพึ่งตนเอง One stop service บางครั้งอาจจะต้องพิจารณาใช้ธรรมชาติช่วยธรรมชาติ

people awaiting the arrival of their beloved king. Or when he was discussing with his team that if they did not make it there, the problems of the local people would not be resolved.

If there is no history written about our late king, will we remember him? What will be the pillar for us to begin with in order to do something for others?

Earth Water Forest Air the Royal Inspiration showcases works which are inspired by His Majesty the late Rama IX Bhumibol Adulyadej's initiatives for many aspects of life. The artists render their interpretation of selected influences and express ideas into a tangible and comprehensible art in various media. The works under the theme of Earth bring us to the products of earth, space, and community. Works under the theme Water bring into sight the innovative ideas of Rama IX's experiments and creations that many have adopted. He had investigated many respects of water as he placed a strong importance on this resource.

There are also abstract works inspired by the sky. The artist asks you, "What do you think when you are looking up into the sky?" Rama IX thought about a fresh smell of steady rain that gives life to the earth.

This exhibition is not intended to communicate through the image of Rama IX. Instead, it focuses on the works that explore his initiatives, knowledge and tangible and practical innovations. In front of the viewers, we dearly hope that the artworks will help depict his devotion to his people in different dimensions and narratives. Visitors will witness pictures of royal projects and initiatives, systematic and robust research, the inner strength of Rama IX and his compassion for society as a whole.

ใช้อธรรมปราบอธรรม ...ตลอดจนปลูกป่าในใจคน ให้คนพออยู่พอกิน เกิดเศรษฐกิจพอเพียง มีธรรมในการอยู่ร่วมกัน อย่างมีความสุข ..ส่งผลให้คนไทย "รู้ รัก สามัคคี" ตามหลักการทรงงานที่ทรงให้ไว้ (หลักการทรงงาน 23 ข้อ ที่มา: กปร.)

...หากผู้สื่อข่าวท่านนั้นจะได้ทูลถามคำถามเดิมเรื่องรัชสมัยของพระองค์...หลังจากวันที่ 13 ตุลาคม 2559 เราคนไทยที่ได้เกิดและอยู่ภายใต้แผ่นดิน ที่ได้ชื่อว่าเป็นรัชสมัยของในหลวงรัชกาลที่ 9 ต่างรับรู้ว่า สิ่งต่างๆ ที่พระองค์ได้ทำขึ้นล้วนผุดพรายขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง จนยากที่จะเชื่อได้ว่า... "นี่คือผลลัพธ์มากมายที่คนคนหนึ่งได้คิด มุ่งมั่น ขับเคลื่อน และได้ทำประโยชน์ให้แก่ประชาชน โดยไม่เคยเว้นวรรค ตลอดช่วงระยะเวลาที่มีชีวิตอยู่ ...ความยิ่งใหญ่ของการเขียนจารึกประวัติศาสตร์ ไม่ได้อยู่ที่แผ่นศิลามั่นคงล้ำค่า ไม่ได้อยู่ที่ถ้อยคำเข้มขลัง หากแต่ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ "ภูมิพลมหาราช" คือ ผลแห่งการกระทำอันสำเร็จดีแล้ว ที่เกิดกับประชาชนของท่าน...และผลการกระทำอันเดียวกันนี้ได้จดจารลงในหัวใจเป็นบันทึกประวัติศาสตร์ชาติไทยว่า ... รัชสมัยนี้คือรัชสมัย "ในหลวงรักเรา"

In many ways, art will make us understand the concept of simplicity that brings optimized communal benefits and encourages public engagement and self-dependency. Art can lead viewers to see the intelligence of Rama IX who adopted a smart model for sustainable solutions such as a nature for nature and a vice for a vice. Rama IX planted a seed in people's hearts, enabling us to live frugally, initiating a sufficient economy and peaceful coexistence. All these concepts have made Thai people knowledgeable, loving, and united according to his working principles.

If only the same journalist from my opening quote had the chance to ask Rama IX very same question about his reign...after October 13th 2016. All Thai people who were born and lived during his reign know well the good deeds of him. It is hard to believe that these great outcomes are the work of one man, dedicated and driven, and who benefitted Thai people without ever resting throughout his lifetime.

The value of history does not lie with valuable rock inscriptions or beautiful words. In fact, the legacy of King Bhumibol the Great is founded upon successful acts made for and by his people. And these very same acts are already written into the heart of Thai history and the reign of The King who loved His People.

รายชื่อผู้แสดงงาน
List of Exhibitors

ศิลปิน
อำมฤทธิ์ ชูสุวรรณ
บุญกว้าง นนท์เจริญ
โชคชัย ดักโพธิ์
อินสนธิ์ วงค์สาม
เจดีจ ทองเฟื่อง
เกษศักดา วิมลทรง
ครองศักดิ์ จุฬามรกต
นรเศรษฐ์ ไวศยกุล
ภาณุ อุดมเพทายกุล
พันธุ์ศักดิ์ จักกะพาก
ประสาท นิรันดรประเสริฐ
ประสิทธิ์ วิชายะ
รณภพ เตชะวงค์
เรืองศักดิ์ อนุวัตรวิมล
ศิริเดช แม้นอิ่ม
ธวัชชัย หอมทอง
วสันต์ สิทธิเขตต์
วิจิตร อภิชาติเกรียงไกร
วิทยา จันมา
วรวิทย์ แก้วศรีนวม
ญาณวิทย์ กุญแจทอง

Artists
Amrit Chusuwan
Boonkwang Noncharoen
Chokchai Tukpoe
Inson Wongsam
Jadet Tongfueng
Ketsakda Wimolsong
Krongsak Chulamorkodt
Noraset Vaisayakul
Panu Udompethaikool
Phansakdi Chakkaphak
Prasart Nirundornprasert
Prasit Wichaya
Ronnaphob Techawong
Ruangsak Anuwatwimon
Siridech Manim
Thawatchai Homthong
Vasan Sitthiket
Wijit Apichatkriengkrai
Witaya Junma
Worawit Kaewsrinoum
Yanawit Kunchaethong

ผู้นำชุมชน
พระสมคิด จารณธัมโม
ประยงค์ รณรงค์
เสถียร ใจค่ำ

Local Citizens
Somkid Charanadhammo, Buddhist Monk
Prayong Ronnarong
Sateean Jaikam

วาดภาพประกอบ
เพียงพอ ศุภมาตย์
ประวิทย์ มงคลเนาวรัตน์
เชิดศักดิ์ เม้ยขันหมาก

Illustrators
Piengpor Supamart
Prawit Mongkolnowrut
Cherdsak Moeykanmak

ภาพถ่าย
ชาญพิชิต พงศ์ทองสำราญ
ประดิชญา สิงหราช

Photographers
Charnpichit Pongtongsumran
Praditchya Singharaj

นักออกแบบผลิตภัณฑ์
สิงห์ อินทรชูโต
และทีมงานศูนย์สร้างสรรค์ออกแบบเพื่อสิ่งแวดล้อม
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นิทานแผ่นดิน งานนิเวศศิลป์
อำมฤทธิ์ ชูสุวรรณ / กมล ทัศนาญชลี
นภดล วิรุฬหชาตะพันธ์ / ไพโรจน์ วังบอน
ปัญญา วิจินธนสาร / สาคริน์ทร์ เครืออ่อน
สุริยา นามวงศ์ / ทวี รัชนีกร / ธงชัย ศรีสุขประเสริฐ

การแสดงสดและงานจัดวาง
จิตติมา ผลเลวก / จักรกริช ฉิมนอก
ภัทรี ฉิมนอก / สาธิต รักษาศรี
วิชชุกร ตั้งไพบูลย์ / วิชัย จันทวาโร

โครงการสนับสนุนการออกแบบเมืองอัจฉริยะ
Smart Cities-Clean Energy
โดยสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน กระทรวงพลังงาน
ร่วมกับ มูลนิธิอาคารเขียวไทย

บทความ หาดราไวย์
นฤมล อรุโณทัย

บทความ ชุมชนพระรามเก้า
วีระพันธุ์ ชินวัตร

Product Designer
Singh Intrachooto
and Scrap Lab Team
Kasetsart University

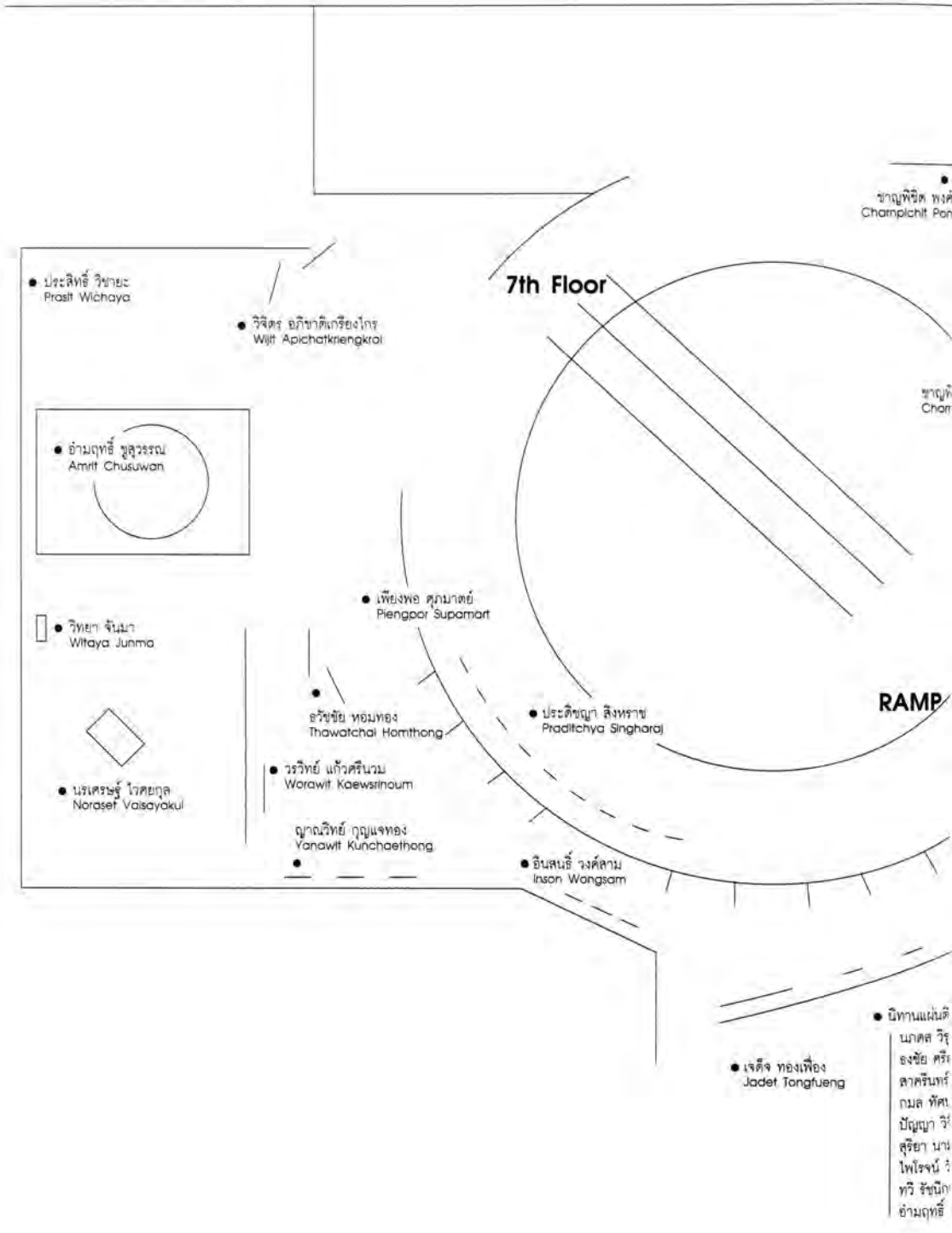
Land Art : The Chronicle of the Land
Amrit Chusuwan / Kamol Tassananchalee
Noppadon Viroonchatapun / Pairoj Wangbon
Panya Vijinthanasarn / Sakarin Krue-On
Suriya Namwong / Tawee Ratchaneekorn /
Thongchai Srisukprasert

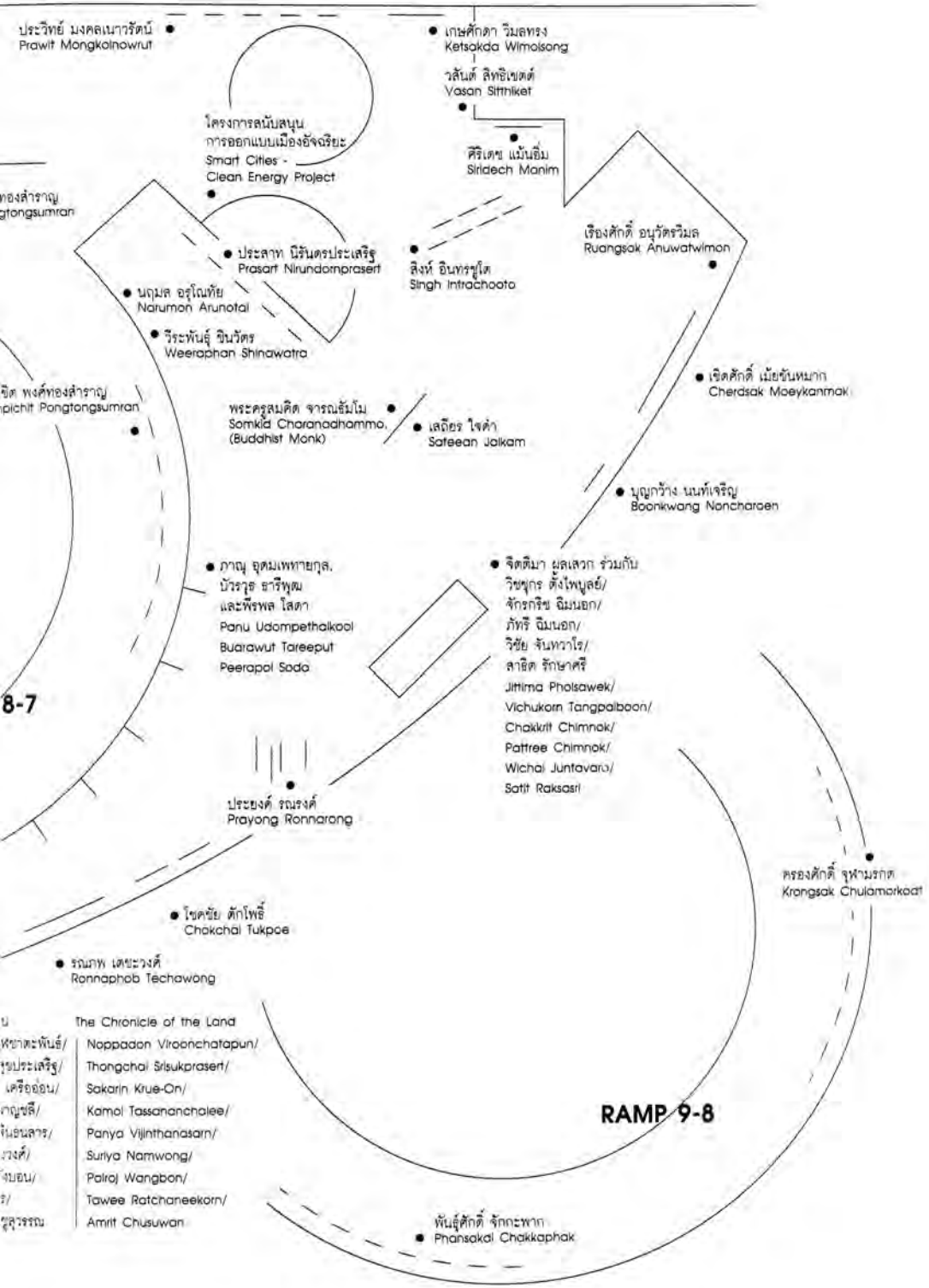
Performance Art and Installation
Jittima Pholsawek / Chakkrit Chimnok /
Pattree Chimnok / Satit Raksasri
Vichukorn Tangpaiboon / Wichai Juntavaro

Smart Cities-Clean Energy Project
Energy Policy and Planning office,
Ministy of Energy and Thai Green Building Institute.

Haad Rawai Community Text
Narumon Arunotai

Phra Ram Kao Community Text
Weeraphan Shinawatra

7th Floor
RAMP
ประสิทธิ์ วิชายะ
Prasit Wichaya
วิจิตร อภิชาติเกรียงไกร
Wijit Apichatkriengkrai
อำมฤทธิ์ ชูสุวรรณ
Amrit Chusuwan
วิทยา จันมา
Witaya Junma
เพียงพอ สุภมาตย์
Piengpor Supamart
ประดิษฐา สิงหราช
Praditchya Singharaj
อรัชชัย หอมทอง
Thawatchai Homthong
วรวิทย์ แก้วศรีนวม
Worawit Kaewsrinoum
นรเศรษฐ์ ไวศยกุล
Noraset Vaisayakul
ญาณวิทย์ กุญแจทอง
Yanawit Kunchaethong
อินสนธิ์ วงศ์ลาม
Inson Wongsam
เจดีจ ทองเฟื่อง
Jadet Tongfueng

ประวิทย์ มงคลเนาวรัตน์
Prawit Mongkolnowrut
เกษศักดา วิมลทรง
Ketsakda Wimolsong
วสันต์ สิทธิเขตต์
Vasan Sitthiket
โครงการสนับสนุน
การออกแบบเมืองอัจฉริยะ
Smart Cities -
Clean Energy Project
ศิริเดช แม้นอิ่ม
Siridech Manim
ทองสำราญ
gtongsumran
ประสาท นิรันดรประเสริฐ
Prasart Nirundomprasert
สิงห์ อินทรชูโต
Singh Intrachooto
เรืองศักดิ์ อนุวัตรวิมล
Ruangsak Anuwatwimon
นฤมล อรุโณทัย
Narumon Arunotai
วีระพันธุ์ ชินวัตร
Weeraphan Shinawatra
ขิต พงศ์ทองสำราญ
pichit Pongtongsumran
เชิดศักดิ์ เมี้ยขันหมาก
Cherdsak Moeykanmak
พระครูสมคิด จารณธัมโม
Somkid Charanadhammo,
(Buddhist Monk)
เลอียร ใจค่า
Sateean Jaikam
บุญกว้าง นนท์เจริญ
Boonkwang Noncharoen
ภาณุ อุดมเพทายกุล,
บัวรวุธ ธารีพุฒ
และพีรพล โสดา
Panu Udompethaikool
Buarawut Tareeput
Peerapol Soda
จิตติมา ผลเสวก ร่วมกับ
วิชุกร ตั้งไพบูลย์/
จักรกริช ฉิมนอก/
ภัทรี ฉิมนอก/
วิชัย จันทวาโร/
ลาธิต รักษาศรี
Jittima Pholsawek/
Vichukorn Tangpalboon/
Chakkrit Chimnok/
Pattree Chimnok/
Wichai Juntavaro/
Satit Raksasri
8-7
ประยงค์ รณรงค์
Prayong Ronnarong
ครองศักดิ์ จุฬามรกต
Krongsak Chulamorkot
โชคชัย ตักโพธิ์
Chokchai Tukpoe
รณภพ เตชะวงศ์
Ronnaphob Techawong
The Chronicle of the Land
Noppadon Vroonchatapun/
Thongchai Srisukprasert/
Sakarin Krue-On/
Kamol Tassananchalee/
Panya Vijinthanasarn/
Suriya Namwong/
Palroj Wangbon/
Tawee Ratchaneekorn/
Amrit Chusuwan
RAMP 9-8
พันธุ์ศักดิ์ จักกะพาก
Phansakal Chakkaphak

"...พระเจ้าอยู่หัวเป็นน้ำ ฉันจะเป็นป่า ป่าที่ถวายความจงรักภักดีต่อน้ำ พระเจ้าอยู่หัวสร้างอ่างเก็บน้ำ ฉันจะสร้างป่า..."

พระราชดำรัสของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่พระองค์เคยดำรัสไว้เมื่อคราวเสด็จพระราชดำเนินไป ณ บ้านถ้ำติ้ว อ.ส่องดาว จ.สกลนคร ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

"...His Majesty is water to my forest, a forest respecting the water. He builds reservoirs while I create forests..."

Her Majesty Queen Sirikit speech, 20th December 1982, Baan Tam Tiew, Aumphur Songdao, Sakon Nakhon

ปีพ.ศ. 2495 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระบรมราชินีได้เสด็จไปที่ห้วยมงคล อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และเกิดโครงการพระราชดำริโครงการแรกขึ้น ณ พื้นที่นั้น ตลอดระยะเวลา 70 ปีของการครองราชย์ มีโครงการพระราชดำริทั้งหมด 4,685 โครงการ เมื่อรวบรวมระยะทางเสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมราษฎรจากตัวเลขจริงตั้งแต่ปีพ.ศ. 2512–2528 มีระยะทางรวมทั้งสิ้น 384,400 กิโลเมตร ระยะทางที่ดวงจันทร์ห่างจากโลกประมาณ 363,000 กิโลเมตร รวมสถิติแค่เพียง 17 ปีเท่านั้น ในหลวงของเราก็เสด็จฯ เยี่ยมราษฎรของพระองค์มากกว่าระยะทางจากโลกถึงดวงจันทร์แล้ว หรือเฉลี่ย 25,000 กิโลเมตรต่อปี

It all began in 1952 when their Majesties the King and the Queen went to Huey Mongkol, Hua Hin District, Prachuap Khiri Khan, which gave rise to the first Royal projects. There are 4,685 Royal projects during His Majesty's 70-year reign. During the period of 17 years between 1969-1985, H.M. The King traveled some 384,400 kilometres throughout the country, visiting people and projects, which is more than the distance from Earth to the Moon (363,000), or some 25,000 kilometres a year on avenge.

4,685 โครงการพระราชดำริ

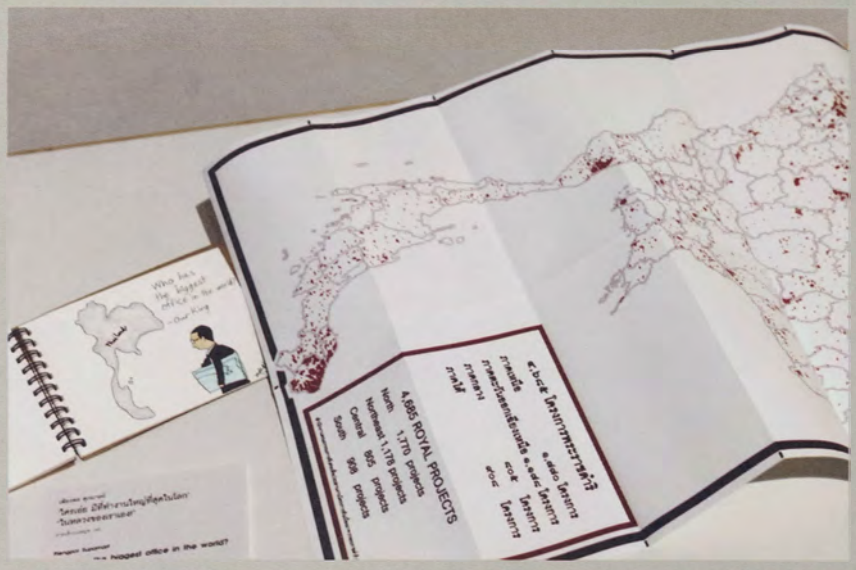
4,685 Royal Projects

เพียงพอ ศุภมาตย์
Piengpor Supamart

'ใครเอ่ย มีที่ทำงานใหญ่ที่สุดในโลก'
"ในหลวงของเราเอง!"

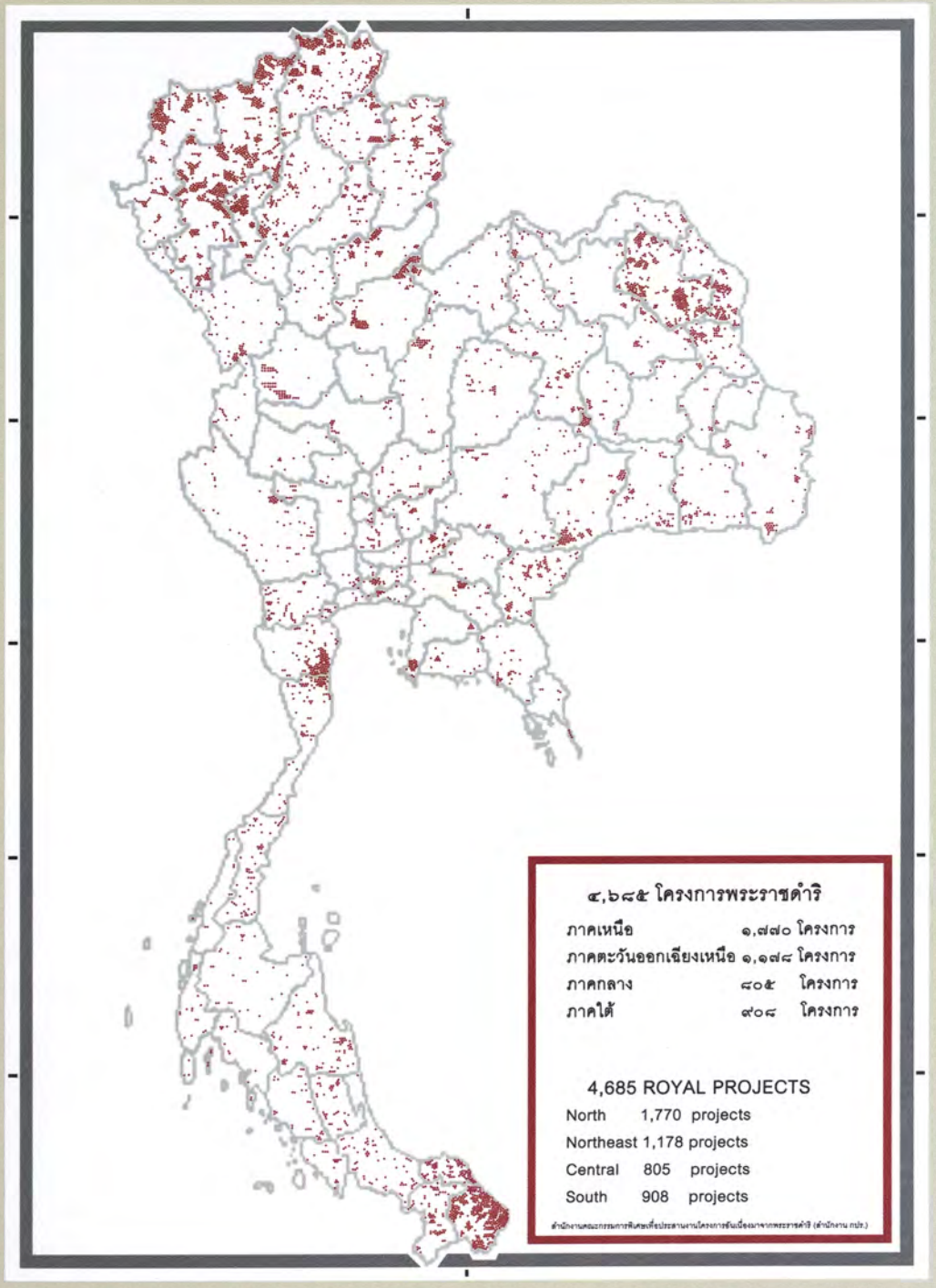
'Who has the biggest office in the world'
"Our King"

เพียงพอ ศุภมาตย์
ลายเส้นบนสมุด, A5

Piengpor Supamart
Sketch in notebook, A5

อักษรินทร์ เลิศสุริยสุรกุล
จัดทำแผนที่

Auksarin Lertsuriyasurakul
Map drawing

ภาณุ อุดมเพทายกุล, บัวรวุธ ธารีพุฒ, พีรพล โสดา
Panu Udompeathaikool, Buarawut Tareeput, Peerapol Soda

ร้อยเรื่องราว... "ในวันที่พ่อไม่อยู่"

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ท่านทรงเป็นที่รักยิ่งของปวงชนชาวไทยในตลอดพระชนม์ชีพของท่าน และถึงแม้ว่าท่านจะทรงสวรรคตแล้วแต่สิ่งต่างๆ ที่ท่านได้ทรงวางรากฐานเอาไว้ให้กับประชาชนของท่านจะยังคงอยู่คู่กับชาติไทยสืบไป ในฐานะที่เป็นประชาชนในรัชสมัยที่ท่านทรงครองราชย์ตลอดระยะเวลาร่วม 40 ปีที่ผ่านมาในชีวิตของข้าพเจ้า ได้เห็นท่านทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจต่างๆ อย่างมากมาย โดยเฉพาะในถิ่นทุรกันดาร หรือที่ที่ประชาชนมีความทุกข์ยากลำบาก ท่านจะทรงไปเยี่ยม ไปพัฒนา ไปพลิกฟื้นดิน น้ำ ให้ประชาชนของท่านได้มีความอยู่ดีกินดีขึ้นอย่างยั่งยืน

"ในวันที่พ่อไม่อยู่" เป็นผลงานที่ใช้ "ดิน" "น้ำ" "เมล็ดพันธุ์ต่างๆ" ที่อยู่ในที่ดินบริเวณโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ นำมาบรรจุอยู่ในกรอบรูปหยดน้ำ ซึ่งจะจัดสัดส่วนการบรรจุด้วยการใช้สูตร 30 : 30 : 30 : 10 ตามหลักการเกษตรทฤษฎีใหม่ โดยจัดการแขวนด้วยเส้นไหมที่นำมาจาก อ.บ้านโพน จ.กาฬสินธุ์ อันเป็นพื้นที่ผลิตผ้าไหมแพรวาที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ ทรงเป็นผู้ริเริ่มพัฒนา ซึ่งกรอบรูปหยดน้ำทั้งหมดจะอยู่ในโครงสร้างรูปทรงแผนที่ประเทศไทย อันเป็นสถานที่ปฏิบัติ (ทรง) งานของพระองค์ท่าน

เมื่อเสร็จสิ้นการจัดแสดงนิทรรศการจะทำการแจกจ่ายกรอบรูปหยดน้ำ แด่ประชาชนผู้ที่มาเข้าชมไว้เป็นที่ระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของท่าน โดยส่วนหนึ่งจะขอนำกลับมามอบให้กับ "โครงการศูนย์ศึกษาการพัฒนาภูพานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ" ซึ่งเป็นที่ที่นำวัตถุดิบต่างๆ ของทางโครงการมาจัดทำผลงานชิ้นนี้ จัดให้กรอบรูปหยดน้ำทั้ง 4,685 ชิ้น อยู่ในรูปทรงแผนที่ประเทศไทย ด้วยการใช้สูตรการบรรจุตามหลักการเกษตรทฤษฎีใหม่ คือ 30 (น้ำ) : 30 (เมล็ดข้าว) : 30 (เมล็ดพืช) : 10 (ดิน)

Remembering...When Our Father Is No Longer with Us

His Majesty the Late King Bhumibol Adulyadej was loved and revered by the Thai people. Despite the loss of his presence, several of the royal initiatives and legacies remain and have become part of the country's infrastructure. As a 40-year-old Thai,I have witnessed how he carried out his work especially in rural areas with impoverished communities, that his projects brought on improvements in natural resources for the lives of the people.

Remembering...When Our Father Is No Longer with Us uses soil, water and seeds from royal projects. These are contained in teardrop-shaped lockets in the ratio of 30/30/30/10, according to the New Theory of Agriculture as advised by the King. The lockets are arranged into the shape of Thailand map, in memory of his dedication to his country and its people.

After the final day of the exhibition, the lockets will be distributed to anyone who would like to have a momento to remember him by. A number of lockets will be donated to the Phu Phan Royal Development Study Centre, where some materials for this art installation have come from.

หมายเหตุ : สิ่งที่บรรจุภายในกรอบรูปหยดน้ำ

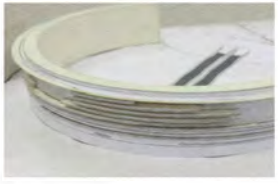
1. ดินของพ่อ
2. ปุ๋ยหมักสูตรพระราชทาน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
3. ข้าวเหนียวสกลนคร
4. ข้าวเหนียว กข 6
5. ข้าวเจ้า กข 15
6. ข้าวเจ้าหอมมะลิ 105
7. เมล็ดข้าวโพด นครสวรรค์ 1
8. เมล็ดกระเจี๊ยบแดง ซูดาน
9. เมล็ดข้าวฟ่าง สุพรรณบุรี 1
10. เมล็ดถั่วพุ่มดำ อุบลราชธานี
11. เมล็ดมอโรเฮยะ (ปอกระเจา)
12. เมล็ดทานตะวัน (อควอร่า 6 ลูกผสม)
13. เมล็ดถั่วเขียว (กำแพงแสน 2)
14. เมล็ดถั่วเหลืองฝักสด (เชียงใหม่)
15. น้ำจากอ่างเก็บน้ำตาดไฮใหญ่
16. น้ำดื่มศูนย์ฯ ภูพาน

Inside the teardrop lockets

1. Royal Project Soil
2. Compost mix, as devised by H.R.H. Princess Sirindhorn.
3. Sakon Nakhon Glutinous Rice
4. Glutinous Rice RD6
5. Rice RD15
6. Hom-Mali Rice 105
7. Corn Seeds, Nakhon Sawan 1
8. Red Roselle Seeds, Sudan
9. Millet grains, Suphanburi 1
10. Black Bush Beans, Ubon Ratchathani
11. Moroheiya Seeds (Jute)
12. Sunflower Seeds, AQUARA 6
13. Mung Beans, Kamphaeng Saen 2
14. Vegetable Soybeans, Chiang Mai
15. Water from Tad Hai Yai Reservoir
16. Potable Water from Phu Phan National Park

ร้อยเรื่องราว... " ในวันที่พ่อไม่อยู่ "
เทคนิควัสดุผสม (ดิน, น้ำ, เมล็ดพืช, กรอบอะคริลิคโลหะ)

Remembering...When Our Father Is No Longer with Us
Mixed Media (Soil, Water, Seeds, Acrylic Lockets, Silk strands)

นฤมล อรุโณทัย
Narumon Arunotai

เหตุการณ์เสด็จประพาสราไวย์ ในหลวงรัชกาลที่ 9 เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเยี่ยมราษฎรหาดราไวย์ จ.ภูเก็ต ปี 2502

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ หรือในหลวงรัชกาลที่ 9 เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมประชาชนในถิ่นทุรกันดารบ่อยครั้ง แต่ละครั้งทรงใช้เวลาทำความรู้จักกับผู้คนและพื้นที่มีพระราชปฏิสันถาร ทรงซักถามสภาพความเป็นอยู่และเรื่องราวต่างๆ อย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยและไม่ถือพระองค์

เมื่อครั้งที่เสด็จฯ เยี่ยมราษฎรเป็นการส่วนพระองค์ ณ หาดราไวย์ จังหวัดภูเก็ต ในวันที่ 10 มีนาคม 2502 นั้น สำนักพระราชวังได้บันทึกการเสด็จฯ ไว้เป็นภาพเคลื่อนไหวและภาพนิ่งซึ่งแสดงให้เห็นพระองค์ท่านทรงพระดำเนินริมหาด ทอดพระเนตรบริเวณโดยรอบ แล้วทรงย้อนกลับมาตรงที่ชาวบ้านนั่งเป็นแถวเตรียมรับเสด็จ ทรงพระราชปฏิสันถารกับชาวบ้าน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนท้องถิ่นชาวไทยและไทยเชื้อสายจีน แม้ว่าชาวเลจะเป็นผู้อยู่อาศัยส่วนใหญ่ในพื้นที่ แต่ด้วยลักษณะนิสัยขี้อายและเกรงกลัวเจ้าหน้าที่บ้านเมือง อีกทั้งยังพูดภาษาไทยไม่คล่อง จึงหลบอยู่ด้านหลังและไม่กล้าออกมารับเสด็จ แต่ได้ฝากของมีค่าจากทะเลเพื่อถวายในหลวง คือหอยมุกโข่ง และกัลปังหา ซึ่งเป็นสิ่งที่ได้มาจากการออกทำมาหากินโดยการดำน้ำ

ในภาพเคลื่อนไหวและภาพนิ่ง จะเห็นหมู่บ้านราไวย์มีบ้านเรือนไม้และไม้ไผ่ มุงหลังคาจาก บ้านกระจายกันอยู่ใต้ร่มต้นมะพร้าว ซึ่งต่างกับในปัจจุบันโดยสิ้นเชิง ชาวเลมีความภาคภูมิใจและซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณที่เสด็จฯ เยี่ยมในครั้งนั้น จึงได้ตั้งชื่อบริเวณนั้นว่า "ถนนในหลวงเสด็จ" และติดตั้งภาพในหลวงขนาดใหญ่เพื่อเป็นการระลึกถึงพระองค์ ภาพเคลื่อนไหวและภาพถ่ายกลายเป็นหลักฐานในการเรียกร้องขอคืนสิทธิในการอยู่อาศัยเพราะเป็นที่แน่ชัดว่าภาพดังกล่าวเป็นภาพริมหาดราไวย์บริเวณหมู่บ้านชาวเล โดยมีเกาะบอนอยู่เป็นฉากหลัง และแสดงให้เห็นว่าชาวเลอยู่รวมกลุ่มกันเป็นหมู่บ้านมาตั้งแต่ก่อนปี พ.ศ. 2502 แต่เนื่องจากชาวเลไม่มีภาษาเขียน ไม่มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร จึงไม่สามารถจะยืนยันสิทธิด้วยเอกสารหลัก

The Records of King Rama IX's Visit to Rawai Beach and the Chaolay Community in 1959

King Bhumibol Adulyadej, or King Rama IX, routinely made visits to the country's distant and often poor areas. On each occasion he would spend time getting to know the area and its people, often engaging in long talk sessions with the local people. Events like these were always informal and it seems he was never tire during these moments.

On March 10th, 1959, the King made a private visit to Rawai Beach in Phuket. The trip was recorded on film and photographed by His Majesty's Royal Household. These records showed him walking first to the beach, and then back toward the villagers gathered by their houses waiting to greet him. He chatted with the crowd, mostly ethnic Thais and Thai-Chinese. Although the majority of the inhabitants in that location were mostly Chaolay, but because they were shy, especially with officials and that they could not speak Thai well, they wereholding and staying at the back of the crowd. However, they had readied for him gifts consisting of pearl shells and corals, objects which derived from their sea-diving livelihood.

In these recorded pictures, both moving and still, the villagers' old timber and bamboo houses under the coconut trees can be clearly seen, if somewhat different from today's houses. The Chaolay had been so taken by, and grateful for His Majesty's visit that they named that part of the village 'Thanon Nai Luang Sadej', or The King's Visit Road. It has a large photograph taken during the visit on display permanently.

ฐานหรือภาพถ่ายใดๆ ภาพ "ในหลวงเสด็จ" นอกจากจะเป็นขวัญกำลังใจและเป็นสิ่งที่ชาวเลทุกคนภาคภูมิใจแล้ว ยังเป็นหลักฐานที่แม้แต่กรมสอบสวนคดีพิเศษก็ให้ความสำคัญและนำมายืนยันในสิทธิที่ควรมีควรได้ของชาวเลอีกด้วย

The moving and the still records clearly show the Rawai Beach and the Chaolay's old houses, with the Bond Island in the background, demonstrating that their settlement existed before 1959. As the community never had any means of recorded writing, the people had never before been able to back their claim. However, these records from the royal visit have been accepted by the Department of Special Investigation, Ministry of Justice, as evidence of their long presence on that beach. Apart from the cherished memory of the royal visit, its records have become a precious gift to them, affirming the rights that they deserve.

วีระพันธุ์ ชินวัตร
Weeraphan Shinawatra

ชุมชนพระรามเก้า ชุมชนตัวอย่างการพัฒนาของพระราชา

หากจะถามว่า ถนนพระรามเก้าหรือทางด่วนรามอินทรา อาจณรงค์และถนนเลียบด่วนถูกสร้างขึ้นเมื่อไหร่ คงต้องย้อนเวลากลับไปไม่ต่ำกว่ายี่สิบกว่าปีมาแล้ว เรารู้แต่ว่าการที่มีถนนพระรามเก้า ทางด่วนรามอินทราอาจณรงค์ และถนนเลียบทางด่วน ขณะนั้นพื้นที่ยังเป็นทุ่งนาฟ้ากว้างอยู่มากมาย จากนั้นเมืองก็ขยายออกไปมีความเจริญมากขึ้น ที่ดินส่วนใหญ่ในบริเวณนั้นอยู่ในความครอบครองของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์.....มีเรื่องราวดีๆ เกิดขึ้นซึ่งเรื่องราวต่อไปนี้เป็นเรื่องราวสั้นๆ ที่ได้รับการบอกเล่าจากผู้อยู่อาศัยในชุมชนพระรามเก้า

เขาเล่าว่า ตอนตัดถนนเลียบทางด่วนรามอินทรา-อาจณรงค์ ใกล้กับทางแยกพระรามเก้า ในหลวงรัชกาลที่เก้า มีพระราชดำริที่จะจัดสร้างศูนย์แพทย์พัฒนาและร้านโกลเด้นเพลส เพื่อให้บริการกับประชาชนในพื้นที่ที่ยังเพิ่งเริ่มพัฒนาในบริเวณที่ดินของสำนักงานทรัพย์สินฯ และบริเวณใกล้เคียงซึ่งบางส่วนต้องรวมพื้นที่ชุมชนผู้มีรายได้น้อยในบริเวณด้วย ซึ่งเจ้าหน้าที่รัฐผู้เกี่ยวข้องก็ได้นำเสนอแนวทางที่จะย้ายชุมชนออกไปและเตรียมหาที่อยู่ให้ใหม่ ซึ่งอยู่ออกไปห่างไกลมาก เมื่อทรงทราบเรื่องเข้าและสอบถามจึงมีพระราชดำริต่อหน่วยงานที่กำลังดำเนินการอยู่ในขณะนั้นว่า....พวกเขาอยู่ที่นี่กันมานาน หากย้ายชุมชนออกไปไกลเกินไป แล้วเขาพวกนั้นจะมีโอกาสทำมาหากินกันอย่างปกติสุขได้อย่างไร ควรจัดหาที่ทางให้ชาวชุมชนย้ายไปอยู่ไม่ไกลมากจึงจะชอบ.....เขาได้เล่าต่อไปว่า จากนั้นพระองค์ก็ทรงมีพระราชดำรัสให้จัดหาสถานที่ใหม่ที่อยู่ไม่ไกลจากที่เดิมให้ ซึ่งเป็นที่ดินของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์เช่นกัน คือพื้นที่บริเวณริมคลองที่เป็นที่ตั้งของชุมชนพระรามเก้าปัจจุบัน และพระราชทานบ้านให้คนละหลังและมีสัญญาเช่าให้ ซึ่งต้องจ่ายให้ปีละไม่แพง ส่วนใครที่สามารถสร้างบ้านได้เองก็ได้รับค่าเวนคืนที่เหมาะสมไปสร้าง ชาวชุมชนพระรามเก้าจึงได้มีที่คุ้มกะลาหัวและสามารถออกไปทำมาหากินดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุขกันมาจนถึงทุกวันนี้ และเป็นชุมชนเดียวในกรุงเทพมหานครที่เป็นชุมชนพระราชทาน

...ขอพระองค์ทรงเสด็จสู่ สวรรคาลัย....

Phra Ram Khao Community and the Building of the Pattana Medical Development Clinic

It was more than twenty years back that the Ramintra-Artnarong access road was built in parellel and underneath the expressway. Most of the land around that area belongs to the Crown Property Bureau. There was an incedent during the time the road was being built that is worth recounting.

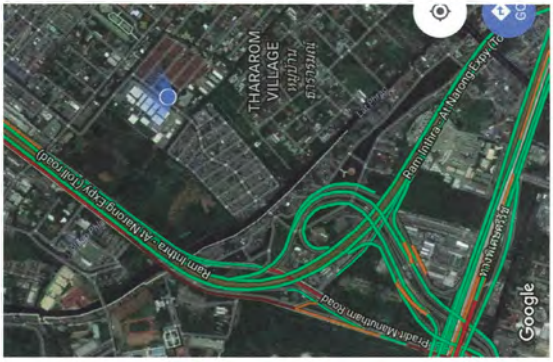
That the new road also provides better access to the various plots of undeveloped land in the area, one of which H.M. King Rama IX proposed to build a medical clinic and farm-produce outlet for various royal projects. A scheme for land development was proposed which to his dismay involves the moving out of local people in the area who will to be resettled in some outlying part of Bangkok. He conveyed his message to officials involved in the executing the scheme that perhaps it would be hardship to the people and that their lives would be greatly affected, and perhaps a piece of land should be found somewhere not too far to rehouse these people. Following his remarks, a plot of land was then found conveniently belonging to the Crown Property Bureau next to the klong (Sansaeb) and a housing development was then created.

The rent for the living units was to be set low, and for those who wish to build their ownhouses, compensations were given out for the purpose. This was how the Phra Ram Khao people managed to have the roofs over their heads and continue to live in the area. As luck would have it, this community is the only one within the Bangkok area to be given such a royal help and support of H.M. King Rama IX.

This incident reflects the nature of Rama IX's regard for

เรื่องราวที่เล่ามาสะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดของพระราชาที่ทรงห่วงใยพลกนิกรของพระองค์ ตลอดรัชกาลของพระองค์ในการพัฒนาบ้านเมือง และน่าจะสามารถใช้เป็นอุทาหรณ์ให้กับโครงการพัฒนาเมืองต่างๆ ที่มีชุมชนผู้มีรายได้น้อยตั้งอยู่ก่อนที่อยู่ในความรับผิดชอบของเหล่าข้าราชการ นักการเมืองและผู้ที่เกี่ยวข้อง.....ไม่ว่าจะเป็นชุมชนที่ผิดหรือถูกกฎหมายก็ดี ในสายพระเนตรของในหลวงฯ พระองค์ท่านทรงมองเรื่องอย่างนี้ด้วยหลักทางรัฐศาสตร์ มากกว่าหลักนิติศาสตร์...ชวนให้คิดว่าทำไม "รัฐ" ถึงมองคนชุมชนผู้มีรายได้น้อยเหล่านั้นแบบนี้ สมควรแล้วหรือที่จะย้ายเขาเหล่านั้นออกไปอยู่ไกลๆ ในพื้นที่ที่ขาดสาธารณูปโภคและสาธารณูปการรองรับ ทำให้ในที่สุดก็ต้องกลับมาอยู่ที่เดิม เพราะไม่มีช่องทางทำมาหากิน เป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุและซ้ำเติมมากกว่าหรือไม่ เนื่องจากส่วนใหญ่

the people during his long reign which saw a period of rapid growth and development in the country, and should perhaps be an example-setting one for any land development under the jurisdiction of officials or politicians that involves people with low-income already living in the area. Whether they to be illegal squatters or rightful owners, he was not thinking in just legal terms but also political terms in the way how the state should regard a poor community of people, and shunting them off to the outlying area lacing necessary amenities.In the end they will be back in the city, and it is most probably not a way of solving problems, so much as compounding them. (And a way of accruing problems

ชุมชนพระรามเก้า ชุมชนตัวอย่างการพัฒนาของพระราชา

Phra Ram Khao Community and the Building of the Pattana Medical Development Clinic

มักจะเป็นปัญหาที่สะสมกันมานานในระบบ (ราชการ) ไม่มีใครอยากแก้ เมื่อหมดวาระแก่เกษียณกันไปก็ปล่อยทิ้งไว้ให้เป็นภาระของคนใน "ระบบ" ที่มาใหม่ต่อไป ทำให้คนที่มาใหม่ต้องแก้ปัญหาแบบ "หักด้ามพร้าด้วยเข่า" ในขณะที่ในหลวงท่านทรงให้ "โอกาส" แก่ประชาชนไม่ว่าจะยากดีมีจนอย่างไรบนผืนแผ่นดินของท่านและประชาชน นับเป็นการแก้ปัญหาอย่างตรงจุด นี่คงเป็นที่มาของการเปลี่ยนแปลงแนวคิด นโยบายในการพัฒนาพื้นที่ในความรับผิดชอบของสำนักงานทรัพย์สินฯ ที่เปลี่ยนไปในปัจจุบันด้วยกระมัง

หากสำนักงานทรัพย์สินฯ นำแนวทางของท่านไปปฏิบัติ เราน่าจะได้เห็นการพัฒนาพื้นที่ในเมือง ในย่านชุมชนเดิมต่างๆ ในทางที่ให้ "โอกาส" แก่ชาวชุมชนต่างๆ มากขึ้น จะเป็นประโยชน์กับเมืองมากขึ้น อย่าลืมว่าเมืองยังต้องการผู้คนที่อยู่ในกลุ่มอาชีพบริการ หากพวกเขาไม่มีพื้นที่จะอยู่หรือถูกกระทำให้อยู่ไม่ได้ ผู้คนทุกชนชั้นในเมืองก็อยู่ไม่ได้เช่นกัน หวังใจว่ากรณีนี้น่าจะเป็น "บทเรียน" ที่สำคัญสำหรับ "ผู้รับผิดชอบ" ที่ดำเนินโครงการพัฒนาใดๆ ก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน ควรคำนึงถึงและนำมาเป็น "แบบอย่าง" ที่พึงจะกระทำต่อ ประชาชน ชุมชน มิใช่หรือ.....

in the bureaucracy whereby officials retire leaving the problems to the next officials, who would have no choice but to apply force. The King's solution was to the people a chance and as well solving a problem at its root cause. Very likely he left his method for the Crown Property Bureau which has become its present day policy when deal with such situation.

If the Crown Property Bureau more often than not were to follow his example, then we should see the regeneration within the old-city area which will give better opportunities for the people resulting in better overall value. Let's not forget that we need people in the service industries, and if they don't have places to live near enough to their work or are made to move away, then the rest cannot stay either. This case as recounted should be an important lesson in making a responsible decision in any development scheme whether by the state or by the private sector, and that we should heed such an example in the way that we treat a local community and its people.

"...ดินนั้นพัฒนาขึ้นมาได้โดยไม่ยากนัก ดินจะเค็ม จะเปรี้ยวจะจืดอะไรก็ตามสามารถที่จะทำให้ดีขึ้นได้ ภายในไม่กี่ปี โดยใช้เทคนิคแบบโบราณ คือ ใช้ปุ๋ยหมักหรือใช้ตะกอนที่ลงมาตามลำห้วย มาพัฒนาดิน อันเป็นวิธีที่ง่าย...."

พระราชดำรัส พระราชทานแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ณ พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์
๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

"...The soil can be improved whether acidic or otherwise, by using traditional methods such as using compost or sediments from creeks ..."

H.M. King Rama IX speech, Bhubing Palace,
14th March 1993

ดิน
Earth

วิจิตร อภิชาติเกรียงไกร
Wijit Apichatkriengkrai

มุมหนึ่งจากนานิเวศสุนทรีย์ในวิถีวัฒนธรรมข้าวไทย, 2560

นานิเวศสุนทรีย์ (Ecological Aesthetic Rice Field) จากนาข้าวที่ประสบปัญหาการขาดสมดุล อันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ที่เกิดจากการเปลี่ยนวิธีปลูกข้าวจากการทำนา "ประณีต" ที่ใช้วัฒนธรรมข้าว และวิถีชีวิตของชาวนาเป็นตัวกำหนด ซึ่งทำให้การปลูกข้าวและวิถีชีวิตสอดคล้องกัน เป็นผลให้สภาพแวดล้อมในนาสวยงาม มีนิเวศธรรมชาติผสมกับนิเวศวัฒนธรรม แต่การที่ชาวนาหันมาทำนาแบบเคมีเข้มข้น คือ การใช้ทั้งปุ๋ย ยากำจัดวัชพืช และยาฆ่าแมลง ทำให้ระบบนิเวศเสียสมดุล ขณะเดียวกันชาวนาก็ละทิ้งวัฒนธรรมข้าว หรือเหลืออยู่เพียงผิวเผิน แต่เมื่อสังคมให้ความสำคัญต่อการทำนาหรือวิถีชีวิตของชาวนามากขึ้น สภาพแวดล้อมในนาจะสามารถกลับมามีนิเวศสมดุลได้อย่างไร และวิถีชีวิตที่เหมาะกับภาวะสังคมในปัจจุบันของชาวนาจะเป็นอย่างไร

มีกระบวนการทางศิลปวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน มุ่งการกระตุ้นเตือนให้เกิดการตระหนักรู้ความสำคัญของวัฒนธรรมข้าว และมีสภาพแวดล้อมที่มีความงามทางทัศนศิลป์และทางภูมิทัศน์วัฒนธรรม โดยเกิดจากการบูรณาการของแนวคิดสี่ประการ ได้แก่ แนวคิดด้านการเกษตร คือ นาธรรมชาติ แนวคิดด้านนิเวศวิทยา คือ นิเวศเชิงจิตวิญญาณ แนวคิดด้านศิลปะ คือ นิเวศศิลป์และแนวคิดด้านวัฒนธรรม คือ วัฒนธรรมข้าว โดยแนวคิดทั้งหมดต้องใช้อย่างเกื้อหนุนกันโดยใช้หลักสุนทรียศาสตร์สุนทรียเชิงสัมพันธ์ และหลักสุนทรียสนทนา

ขอขอบคุณ
- นายสุจินต์ ไชยชุมศักดิ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- นายธีระศักดิ์ ขุมเงิน เกษตรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ผู้มีส่วนร่วม
- นายบัณฑิต นางแสงเพียร พรมิ่งมาศ และครอบครัว
- นางวิไล พุทธคุณ และครอบครัว
- นายสังวาลย์ ศรีทองข่า นางทิวา สวดมาลัย และครอบครัว
- นางสาวรัตติพร ลี้พานุวงศ์ และกลุ่มผู้มีส่วนร่วม

An Aesthetic Corner of Thai Rice Culture, 2017

Rice fields in Thailand suffer imbalance due to new technologies. Traditional systems of cultivation supported the way of life and culture of the farmers. This results in an eco-cultural balance on the paddy fields, which is also sustainable and relevant to other socio-cultural concerns.

Farmers now use chemical fertilizers and insecticides, abandoning traditional methods. Because of this the rice culture of old is disappearing. The resulting imbalance needs to be rectified but what is the best way forward?

Ecological Aesthetic Rice Field represents an ecologically-balanced rice field, chemical-free and socially embedded. A main aspect is the very beauty of balance further to the integration of agriculture, ecology and the artistic and socio-cultural. This artwork engages the manifold nature of aesthetics: beauty, relational and conversational.

The artist would like to thank:
- Sujin Chaichumsak, Provincial Governor of Ayutthaya
- Teerasak Khumngen, Director of Ayutthaya Provincial Agricultural Extension

Office:
- Mr. Bundit and Mrs. Saengpian Pommingmas and family
- Mrs. Vilai Buddhakuna and family
- Mr. Sangval Srithongkum, Mrs. Thiwa Suadmalai, and family
- Ms. Rattiporn Leepanuwong; and the other contributors.

ดิน แรงบันดาลใจจากในหลวง

Earth Inspiration from the King

มุมหนึ่งจากนานิเวศสุนทรีย์ในวิถีวัฒนธรรม ข้าวไทย, 2560
จัดวางสื่อผสม ฟางข้าวจากนาข้าวในที่ส่วนพระองค์ ทุ่งมะขามหย่อง ต.บ้านใหม่ อ.บางบาล จ.พระนครศรีอยุธยา และจากนาข้าววิจัย "โครงการนิเวศสุนทรีย์ในวิถีวัฒนธรรมข้าวไทย" หมู่ที่ 3 ต.จิ๋วราย อ.นครชัยศรี จ.นครปฐม, แปรผันตามพื้นที่

An Aesthetic Corner of Thai Rice Culture, 2017
Installation including rice straws from King's Rama IX's rice field at Thung Makham Yong. Dimensions Variable

ประสิทธิ์ วิชายะ
Prasit Wichaya

เรื่องเล่าจากทุ่งอีสาน, 2555

แนวความคิด...วิถีชีวิตตามแบบเกษตรกรรมในท้องทุ่งกว้าง บรรพชนชาวอีสานปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อม และทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อการดำรงของชีวิต...นั้นเป็นที่มาของเรื่องราวมากมายในความรู้สึกของข้าพเจ้า

Tales from Isaan Fields, 2012

Tilling and planting on within infinitely open fields. Isaan forefathers have shaped the land and make use of resources for subsistence. and is an epic tale to be told.

เรื่องเล่าจากทุ่งอีสาน, 2555
จัดวาง. ดินเผา, เกลือประกอบข้าวเปลือก, น้ำ, เครื่องมือเกษตร, แปรผันตามพื้นที่

Tales from Isaan Fields, 2012
Installation. Mixed Media. Dimensions Variable

คำผญา, 2560
จัดวาง เลเซอร์ตัวหนังสือบนกระจกเงา ดินลูกรัง, แปรผันตามพื้นที่

Isaan Wisdom, 2017
Installation, Dimensions Variable

รณภพ เตชะวงศ์
Ronnaphob Techawong

คำผญา, 2560

ผลงานนี้แสดงถึงปรัชญาในการดำรงชีวิต ให้กำลังใจต่อสู้ อดทน
ในความพอเพียง ผ่านวรรณกรรม ของคนอีสานที่เรียกว่า "ผญา"

ให้เจ้าเอาความสู้ หากินในทางชอบ
ความสู้มีอยู่แล้ว กินได้ชั่วชีวัง
ให้เจ้าเอาความรู้ หากินในทางชอบ
ความรู้มีอยู่แล้ว กินได้ชั่วชีวิต

คันว่าได้ดีแล้ว อย่าให้ใหญ่สูง
เมื่อว่าได้ดีแล้ว อย่าลืมคุณพ่อแม่
ท่านได้เลี้ยงดูมาตั้งแต่เด็กเล็ก ดูแลเพื่อให้เติบใหญ่

ตกกะเทินว่าได้เฮียนแล้ว ลิเฮียนเหมิดสู่ซ่อง
เฮียนให้ เ฼่นได้ย่อง เหมิดถ้วนคู่สู่แนว
เมื่อมีโอกาสได้เรียนแล้ว ก็จะเรียนให้ครบทุกทาง
เรียนให้คนอื่นยกย่องได้ในทุกด้าน

ตกกะเทินว่าได้สู้ บ่ถอยหลังให้เขาว่า
นับแต่มื้อลิก้าว ไปหน้าบ่ถอย
เมื่อต้องสู้แล้ว ก็จะไม่ถอยหลังให้ใครว่าได้
นับวันจะมีแต่ก้าวไปข้างหน้า ไม่มีถอย

ฝนตกยังฮู้เอื้อน นอนกลางคืนยังฮู้ตื่น
ความทุกข์ ยังฮู้เตื้อง มี ขึ้นเมื่อลุน
ฝนตกยังซาได้ นอนหลับยังรู้ตื่น
ความทุกข์ก็มีโอกาสกลายเป็นลุขในวันข้างหน้า ถ้าพยายาม

คันเจ้าได้ขี่ช้างกั้งย่มเป็นพระยา
อย่าได้ลืมคนทุกข์ผู้ขี่ควายคอนกล้า
คันเจ้าได้ขี่ช้างกั้งย่มสิบทน
อย่าได้ลืมคนจนผู้แหน่นำตีนช้าง
ถ้าได้ดิบได้ดีหรือได้เป็นใหญ่แล้วก็อย่าได้ลืมผู้คนรอบข้าง
เมื่อเจ้าได้ขี่ช้างกางร่มเป็นพระยา
อย่าลืมคนจนผู้ขี่ควายแบกกล้า(ต้นข้าว)

Isaan Wisdom, 2017

A way of life, the encouragement to struggle and forbear, to be self-sufficient, as told through the Isaan Wisdom of Kham Phaya, folk sayings of Northeastern Thailand.

Use knowledge to support your career
in a proper way, let it be your never-ending asset.
When you have become successful and wealthy in life,
forget not your parents who raised and cared for you.

When you have the opportunity to study,
do it well. You will become knowledgeable
and be well praised for it.

When in fight, never retreat for
others to despise you for.
Each day is a step forward, not back.

A rain will stop, a sleep ends in waking
So will a suffering to be let up.

When you get to ride an elephant under a
parasol as a lord, don't forget the poor who
ride the buffaloes and carry all the rice seedlings.
When you get to ride an elephant under a royal parasol,
don't forget the officials who follow behind your elephant.
Build with perseverance like wasps building nest.
Grow and develop like the bees enlarging their hive.

Merit is not divisible. It is not like a log
that can be chopped in half.
It is like food that fills the person
who eats it, and will not make
another person full who has not eaten it.

เมื่อเจ้าได้ขี่ข้างกางฉัตร
ก็อย่าลืมข้าราชบริพารผู้เดินตามเท้าข้าง

ให้เจ้าคอยเพียรสร้าง เสมอแตนแปงซ่อ
ให้สร้างก่อสืบไว้ เสมอเผิ้งสืบฮัง
ให้เจ้าจงพากเพียรสร้างเหมือนแตนก่อรัง
ให้สร้างตัวสืบไปเหมือนผึ้งสร้างรัง

บุญนี้บ่แหม่นของแบ่งได้ บันแจกกันแหล่ว
บ่ห่อน แยกออกได้ คือ ไม้ฝ่ากลาง
คือจั่งเฮากินข้าว เฮากินเฮาอิ่ม
บ่แหม่นไป อิ่มท้อง เขาพุ้นผู้บ่กิน
อันบุญนี้หาใช่ของที่แบ่งปันกันได้
ไม่สามารถตัดแบ่งเหมือนท่อนไม่ฝ่ากลาง
ดังเช่นเรากินข้าว เรากินเราอิ่ม หาได้ไปอิ่มท้องผู้ที่ไม่ได้กิน

ไผผู้เฮียนฮ่ำฮู้ วิชาปราชญ์ทางใด
ก็ให้มีใจ จด เผิ่งวิชาที่ตนฮู้
ใครร่ำเรียนวิชาปราชญ์ทางใด
ก็ขอให้มีใจจดจ่อ ตั้งใจในวิชาที่ตนรู้นั้น

แปลโดย นิชาญา จันโทสุทธิ์

Whichever field of knowledge one learns,
Make the most of it in its application.

Translated by Nichaya Chanthosut

โชคชัย ตักโพธิ์
Chokchai Tukpoe

เมล็ดข้าว, 2557

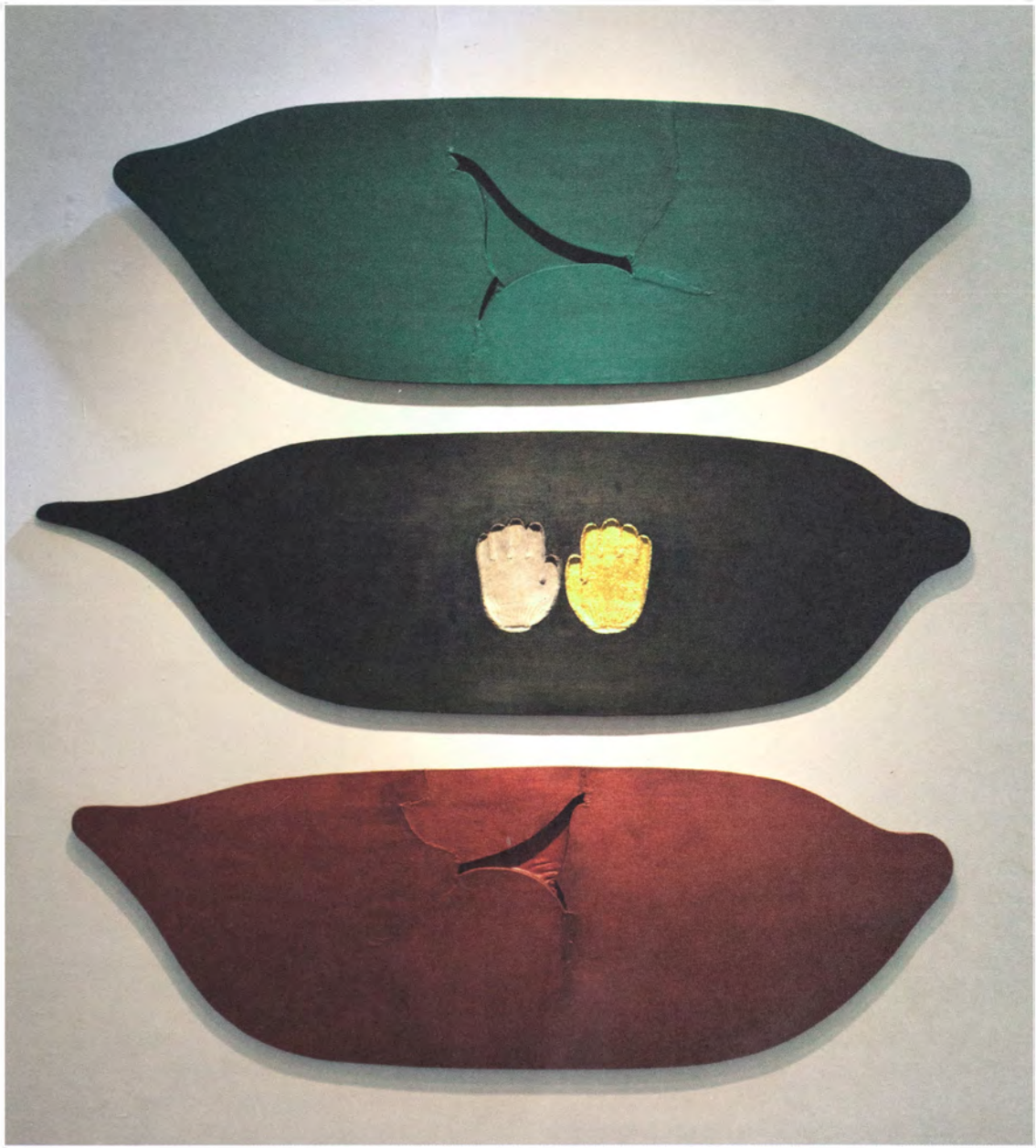
"ข้าว" เป็นภาพแทนอารยธรรมขับเคลื่อนพัฒนาทางสังคม ไอเดียเมล็ดข้าวเผยตัวตนภูมิปัญญา ภูมิจิต อันเป็นจุดรวมที่ตั้งของจิตสำนึกร่วมละห้อนวิถีชีวิตเนื้องานที่เห็น ถุงมือคู่จัดจังหวะใกล้ชิดกันนั้น แสดงนัยทับซ้อน พระไม้อีสาน ปางห้ามญาติแย่งชิงทรัพยากรครั้งพุทธกาล และฉากเหตุการณ์เหล่านั้นยังดำเนินสืบต่อถึงปัจจุบัน

เนื้องานของ สัญญะ "นกรู้ธรรม" พร้อมร่องรอยเคลื่อนที่แบบ "วัฏจักร" ถ่ายทอดความรู้สึกโลกาภิวัตน์ พร้อมทั้ง "นกสองหัว" สื่อความหมายสอดรับวลี "มองใกล้-มองไกล" ซ้อนแนวคิดห่วงโซ่ และลักษณะพื้นที่ "สีนิ่งนึก" เชื่อมภวังค์ตื่นตัวภายในในทางนิเวศจิตวิญญาณ

Rice Grain, 2014

Rice is a token of civilization as it can drive social development. Seeds represent local identities, the intellect and also the spirit of a community. A pair of gloves are placed close together in order to imply different but overlapping meanings. A wooden Buddha statue from the northeast of Thailand holds an attitude that points to conflict over natural resources since ancient times, and continue today.

The sign *Bird Knowing Dharma* and the symbol of cyclicality represents globalization. The two-headed bird conveys near-sightedness and far-sightedness in tandem with the concept of a chain. And surrounding colours for contemplation ignite an inner awareness of spiritual ecology.

นก รู้ ธรรม เมล็ดข้าว, **2556**
สื่อผสม วัสดุขึ้นรูปเป็นเมล็ดข้าว, 148 x 58 ซม.

เมล็ดข้าว ถุงมือ, **2557**
สื่อผสม วัสดุขึ้นรูปเป็นเมล็ดข้าว, 160 x 55.7 ซม.

นก รู้ ธรรม เมล็ดข้าว
สื่อผสม วัสดุขึ้นรูปเป็นเมล็ดข้าว, 160 x 55.7 ซม.

Bird Knowing Dharma - Rice Grain, 2013
Mixed Media, 148 x 58 cm

Rice Grain - Gloves, 2014
Mixed Media, 160 x 55.7 cm

Bird Knowing Dharma - Rice Grain
Mixed Media, 160 x 55.7 cm

ประยงค์ รณรงค์
Prayong Ronnarong

เศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนไม้เรียง, 2559

ชีวิตคนภาคใต้ผูกพันกับยางพารามานานนับร้อยปี แต่ไม่มีความมั่นคงในอาชีพหลักนี้เลย เพราะผลผลิตขึ้นอยู่กับดินฟ้าอากาศ ราคาที่ขึ้นอยู่กับตลาดโลก ความมั่นคงจึงขึ้นอยู่กับนโยบายรัฐบาลเท่านั้น ประยงค์ รณรงค์ ปราชญ์ชาวบ้านแห่งชุมชนไม้เรียง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นผู้ที่เล็งเห็นปัญหาดังกล่าว เขาจึงเริ่มแก้ปัญหาโดยขอความร่วมมือกับผู้นำเกษตรกรชาวสวนยางในจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อตั้งเครือข่ายยางพาราไม้เรียงขึ้น เครือข่ายนี้ถือเป็นชุมชนต้นแบบการพัฒนายางพาราซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างมาก มีโรงงานแปรรูปยางขนาดเล็กของชุมชนถึง 11 โรง เหล่านี้ทำให้สามารถแก้ปัญหาเรื่องราคาและอื่นๆ ได้

แต่กระนั้น ประยงค์เห็นว่าเกษตรกรในภาคใต้ไม่ควรฝากความหวังไว้กับยางพาราเพียงอย่างเดียว เพราะยางพารากินแทนข้าวไม่ได้ จึงต้องทำยางให้เป็นเงิน แล้วเอาเงินไปแลกทุกอย่างในทางอ้อม จึงได้วางโครงการสร้างการเรียนรู้ในชุมชนขึ้น เพื่อที่จะทำให้คนในชุมชนค้นพบตัวเอง ค้นพบความจริงจากวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งเหล่านี้ได้กลายเป็นที่มาของแผน "แม่บทชุมชน" ในเวลาต่อมา

ทว่าการแก้ปัญหายางพาราเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถแก้ปัญหาทุกอย่างในชุมชนได้ เพราะทุกปัญหาทุกเรื่องมีส่วนเชื่อมโยงกัน ประยงค์พบว่าสาเหตุของปัญหาต่างๆ เกิดจากคนในชุมชนขาดความรู้ ความสามารถในการจัดการทรัพยากร ขณะเดียวกันก็มีคนจากภายนอก เข้ามาเอาประโยชน์ไป ชุมชนไม้เรียงจึงได้จัดทำหลักสูตรในการพัฒนาอาชีพหลัก สร้างอาชีพรอง มีอาชีพเสริม ซึ่งเป็นเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวทางพระราชดำริ หลักสูตรทั้งหมดเป็นการเรียนรู้โดยเน้นการปฏิบัติจริง

จากการเน้นเรื่องเศรษฐกิจชุมชนทั้งระบบของประยงค์ ทำให้ชุมชนไม้เรียง มีความเข้มแข็งอย่างน่าพอใจ แม้ว่าผู้คนในชุมชนจะไม่ถึงกับร่ำรวยแต่อยู่ในสภาพพออยู่พอกิน มีความสงบสุข และได้กลายเป็นต้นแบบที่ชุมชนต่างๆ ได้นำไปเรียนรู้และนำไปปฏิบัติจำนวนมาก

Sufficiency Economy at Mai Riang, 2016

The lives of people from the southern region of Thailand have been closely tied to rubber production for more than a century. Despite this bond, rubber farmers currently have little hope because of their dependency on the climate and fluctuations in the global market. Stability can only be provided by government policy.

Foreseeing this problem, Prayong Ronnarong - the local sage of Mai Riang community from the city of Nakhon Si Thammarat - sought to rectify the situation by cooperating with the key local agro-leaders to establish the Mai Riang Rubber Network. Now recognized as a model community, they own eleven small rubber-process plants that allows them to survive the uncertain economy.

Nevertheless, these southern farmers should not place their hope in rubber alone. Unlike rice, rubber cannot be consumed, and must instead be processed to generate income. Acknowledging this fact, Prayong developed a community learning programme to encourage farmers to unlock their potential and discover other local resources.

In order to achieve success, much has to be addressed: lack of education, poor resource management skills, and exploitation from outside parties. Here the Mai Riang community can offer practical support and focus on professional farming careers while also creating secondary jobs. This is an adaption of His Majesty the late Rama IX Bhumibol Adulyadej ideas of Sufficiency Economy.

Because of Prayong's dedication to strengthening the community's economy people's self-sufficiency, the Mai Riang community has become a model that many other communities can learn from and seek to replicate.

เศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนไม้เรียง, 2559
จัดวาง, วีดีโอ 5 นาที
ผลงานได้รับความอนุเคราะห์จาก
สำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)

Sufficiency Economy at Mai Riang, 2016
Video Installation, 5 Minutes
Courtesy of The Golden Jubilee Museum of Agriculture Office (Public Organization)

นภดล วิรุฬชาตะพันธ์, ธงชัย ศรีสุขประเสริฐ, สาคริน์ทร์ เครืออ่อน, กมล ทัศนาญชลี ปัญญา วิจินธนสาร, สุริยา นามวงศ์, ไพโรจน์ วังบอน, ทวี รัชนีกร และอำมฤทธิ์ ชูสุวรรณ

Noppadon Viroonchatapun, Thongchai Srisukprasert, Sakarin Krue-On, Kamol Tassananchalee, Panya Vijinthanasarn, Suriya Namwong, Pairoj Wangbon, Tawee Ratchaneekorn, Amrit Chusuwan

นิทานแผ่นดิน, 2555

งานนิเวศศิลป์ (Land Art) ขนาดใหญ่บนผืนแผ่นดิน ๙ พื้นที่มีความหมายเกี่ยวพันกับพระราชกรณียกิจและโครงการในพระราชดำริ ถูกกำหนดให้จัดสร้างขึ้นบน ๙ พื้นที่ทั่วแผ่นดินไทยด้วยความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบของ ๙ ศิลปินระดับชาติ โดยมีประชาชนจากชุมชนในบริเวณสถานที่สร้างผลงานนั้นๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างผลงาน

ผลงานนิเวศศิลป์บนพื้นที่โครงการศึกษาทดลองแก้ไขปัญหาดินเปรี้ยว อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก สร้างสรรค์โดยอาจารย์นภดล วิรุฬห์ชาตะพันธ์ ในหัวข้อ "พลังงานทดแทนตามแนวพระราชดำริ" ภายใต้แนวคิด "ดินน้ำลมตะวัน พลังงานจากผักหญ้า หมุนเวียนเปลี่ยนกลับมา รักษาโลกของเรา" ส่วนพื้นที่ป่าโกงกาง อำเภอเมือง จังหวัดตราดสร้างสรรค์โดยอาจารย์ไพโรจน์ วังบอน ในหัวข้อ "การปลูกป่าโกงกางรักษาป่าชายเลน" ภายใต้แนวคิด "ทรัพย์ในดินงอกงาม สินในน้ำล้ำค่า อนุบาลเผ่าพันธุ์ปลา รักษาป่าชายเลน"

เกาะยอ สงขลาเป็นพื้นที่สร้างสรรค์นิเวศศิลป์โดยอาจารย์อำมฤทธิ์ ชูสุวรรณ ในหัวข้อ "การรักษาแหล่งน้ำและบำบัดน้ำตามแนวพระราชดำริ ภายใต้แนวคิด "น้ำสะอาดโลกสุขสันต์ กังหันชัยพัฒนา แหล่งน้ำล้วนล้ำค่า คือมรรคาแห่งชีวิต" Chiang Mai Art Museum อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ ถูกมอบหมายให้สร้างสรรค์ผลงานนิเวศศิลป์โดยอาจารย์ธงชัย ศรีสุขประเสริฐ ในหัวข้อ "เรื่องดินและน้ำ ตามแนวพระราชดำริ" ภายใต้แนวคิด "ดิน ก่อกำเนิดปวงชีวิต น้ำหล่อเลี้ยงสิ่งมีชีวิตสรรพสิ่ง สองปัจจัยล้ำค่าที่แท้จริง คือรากฐานสำคัญยิ่ง ธ ทรงวาง"

อุทยานเทคโนโลยีการเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สร้างสรรค์นิเวศศิลป์โดยอาจารย์สาคริน์ทร์ เครืออ่อน ในหัวข้อ "เกษตรผสมผสานตามแนวพระราชดำริ" ภายใต้แนวคิด "ธรรมชาติรังสรรค์สมดุลย์ ผู้คนดินฟ้าเกื้อกูล พูลสุขอยู่อย่างพอเพียง" ส่วนพื้นที่ของโรงแรม แอทพันตา ภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต เป็นเวทีสำหรับผลงานนิเวศศิลป์ของอาจารย์ทวี รัชนีกร ในหัวข้อ "ธ ทรงครองแผ่นดินโดยธรรม" ภายใต้แนวคิด

The Chronicle of the Land, 2012

The Chronicle of the Land is composed of nine examples of Land Art which were installed across nine Thai provinces in honour of the legacy of His Majesty the late Rama IX Bhumibol Adulyadej. Each was created by a National Artist and all invite local communities to participate.

Noppadon Viroonchatapun's project is located in Nakhon Nayok, within the premises of a royal initiative titled Experimental Study Project for Acidic Soil Solutions. Noppadon's art was created according to a theme of alternative energy, titled *Earth, Water, Wind, Sunlight: Recycle Grass for Alternative Energy*.

In Trad, Pairoj Wangbon created a project for a mangrove region based on a concept of forestation and the preservation of fish as a type of underwater treasure.

Amrit Chusuwan worked in Songkla, exploring possibilities of clean water for a better world. At Chiang Mai Art Museum Thongchai Srisukprasert worked on a theme of earth as giving life, while water sustains all.

The Agricultural Technology Park at the Faculty of Agriculture of Khon Kaen University was made available to Sakarin Krue-On. He developed the idea of integrated agriculture with the concept of nature creating and balancing and people prospering under the royal concept of a sufficient economy. At the Panta Hotel in Phuket, Tawee Rachaneekorn explored the theme of *The King Who Rules with Virtue* and examined the deep-rooted understanding of merit advanced by Rama IX Bhumibol Adulyadej. The revered Thai artist Panya Vijinthanasarn was based in Sukhothai where he employed ideas of hybrid rice and

ดิน แรงบันดาลใจจากในหลวง

Earth Inspiration from the King

"พระเมตตาหยั่งรากลึกหนักหนา พระกรุณาธิคุณแผ่ไพศาล
ดุจร่มใบให้ร่มเย็นยั่งยืนนาน พระบรมโพธิสมภารปกแผ่นดิน"

ทุ่งนา ตำบลเมืองเก่า จังหวัดสุโขทัย สร้างสรรค์งานนิเวศศิลป์ โดย อาจารย์ปัญญา วิจินธนสาร ในหัวข้อ "การปลูกข้าวผสมและเกษตรธรรมชาติ" ภายใต้แนวคิด "ข้าวเขียวชอุ่มเต็มนา ฝนฟ้า น้ำท่าสมบูรณ์ ผลผลิตค้ำจุนปวงประชา"

ขณะที่ไร่เชิญตะวัน วัดป่าวิมุตตยาลัย จังหวัดเชียงราย สร้างสรรค์งานศิลปะโดย สุริยา นามวงศ์ ในหัวข้อ "พระเจ้าอยู่หัวทรงเป็นตัวอย่างแห่งความเพียร" ภายใต้แนวคิด "ทำการใดไม่ท้อถอยตามรอยพระยุคลบาทพระมหาชนกนาถ มหาราชแห่งความเพียร" และผลงานชิ้นสุดท้ายที่จะสรุปภาพรวมของงานทั้งหมด บนพื้นที่สนามยุทธกีฬา กองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 11 กรุงเทพฯ งานศิลปะจะสร้างสรรค์โดยอาจารย์กมล ทัศนาญชลี ในหัวข้อ "ฝนหลวง" ภายใต้แนวคิด "ฝนหลวงห่วงใยไพร่ฟ้า ร่มเย็นทั่วหล้า ผาสุขทั่วแผ่นดิน"

natural farming methods. Suriya Namwong chose the meditation center at Vimuthayalaya Temple's in Chiang Rai and was inspired by Rama IX Bhumibol Adulyadej as a symbol of diligence. Finally, Kamol Tassananchalee worked inside the sports field of Bangkok's 11th Infantry Regiment and under the concept 'royal rain conceived with care will pour happiness over the land.'

The Chronicle of the Land is a summary of all these projects, both functional and important as Land Art.

นิทานแผ่นดิน, 2555
วิดีโอสารคดี 180 นาที

The Chronicle of the Land, 2012
Documentary Film, 180 Minutes

ผลงานได้รับความอนุเคราะห์จากมูลนิธิร่วมด้วยช่วยกัน สำนึกรักบ้านเกิด
Courtesy of Rakbankerd Foundation

"...หลักสำคัญว่าต้องมีน้ำบริโภค ใช้น้ำเพื่อการเพาะ-ปลูกเพราะชีวิตอยู่ที่นั่น ถ้ามีน้ำคนอยู่ได้ ถ้าไม่มีน้ำคนอยู่ไม่ได้ ไม่มีไฟฟ้า คนอยู่ได้ แต่ถ้ามีไฟฟ้าไม่มีน้ำคนอยู่ไม่ได้..."

พระราชดำรัส ณ สวนจิตรลดา
๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๙

"...The point is, water has to be there for growing crops because life depends on it. If there is no water, people cannot survive. Without electricity people can survive, but they cannot without water ..."

H.M. King Rama IX speech,
Chitralada Palace, 17th March 1986

น้ำ

Water

ธวัชชัย หอมทอง
Thawatchai Homthong

วิถีชีวิตลุ่มน้ำของพ่อหลวงแห่งรัชกาลที่ 9, 2560

อานุภาพแห่งลุ่มแม่น้ำโขง แม่น้ำชี แม่น้ำมูล ได้ก่อกำเนิดความอุดมสมบูรณ์ ความสงบสุข ความเรียบง่าย เป็นสายสัมพันธ์ที่แผ่กว้าง ซึมซับเข้าสู่วิถีชีวิต วัฒนธรรมของชาวเอเชียมายาวนาน ความสำคัญนั้นจึงหมายถึงการดำรงอยู่ด้วยความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รู้จักพอ และรู้จักแบ่งปัน ตามแนวทางพระราชดำริของพ่อหลวงแห่งรัชกาลที่ 9 ที่ทรงเน้นย้ำ โดยให้ความสำคัญเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำเป็นหลัก เพราะ "พ่อ" ต้องการให้ชีวิตทุกชีวิตที่เกิดอยู่ในแผ่นดินแห่งนี้อยู่อาศัยร่วมกันด้วยความสงบสุข ความเรียบง่าย ความอุดมสมบูรณ์ ความพอดี พอเพียงและเผื่อแผ่ให้กับทุกชีวิตที่อยู่โดยรอบตัวเรา

River Life after Rama IX, 2017

The rivers Maekhong, Chi and Mun in a corner of Asia have long provided a backdrop to ideas of prosperity; and also the peaceful co-existence of many people. Prosperity entails the sharing and sustainability of life, akin to the philosophy of His Majesty the late Rama IX Bhumibol Adulyadej, who stressed the importance of water resources.

His Majesty initiated many public projects concerning water resources. As our father, he understood that water is a bond of life and through it he wished us to live sufficiently and in peace.

วิถีชีวิตลุ่มน้ำของพ่อหลวงรัชกาลที่ 9, 2560
จัดวางแบบปฏิสัมพันธ์

River Life after Rama IX, 2017
Interactive Installation, Dimensions Variable

เจด็จ ทองเฟื่อง
Jadet Tongfueng

ฝนหลวง, 2560

น้ำที่เต็มโอ่งแสดงความอุดมสมบูรณ์ของคนชนบทที่เกิดจากฝนหลวงของพระเจ้าแผ่นดิน

Royal Rain, 2017

Earthen jars filled to the brim with rainwater, signifying prosperity resulting from the royal rainmaking project.

น้ำ แรงบันดาลใจจากในหลวง

Water Inspiration from the King

ฝนหลวง, 2560
จัดวาง, ทองแดง โอ่งดินเผา

Royal Rain, 2017
Installation, Found Objects, Dimensions Variable

วิทยา จันมา
Witaya Junma

ปริมาตรน้ำ, 2560

ผลงานชุดนี้ได้แรงบันดาลใจจากพระราชบันทึก The Rainmaking Story ใน หนังสือพระราชบิดาแห่งฝนหลวงตอนหนึ่งว่า

"ขณะนั้นข้าพเจ้าได้แหงนดูท้องฟ้า และพบว่ามีเมฆจำนวนมาก แต่เมฆเหล่านั้นพัดผ่านพื้นที่แห้งแล้งไป วิธีแก้ไขอยู่ที่ว่าจะทำอย่างไร ที่จะทำให้เมฆเหล่านั้นตกลงมาเป็นฝน" และนั่นคือต้นกำเนิดของโครงการพระราชดำริฝนหลวง โครงการที่เล็งเห็นความสำคัญของผู้ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค และเกษตรกรรม อันเนื่องมาจากภาวะแห้งแล้ง ฝนทิ้งช่วงและมีแนวโน้มทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ การแก้ไขจึงต้องมีการวางแผนระยะยาวมีการทดสอบหลายปี จนประสบความสำเร็จ ได้ปริมาณของน้ำที่ตกลงมาเป็นฝนสะสมลงอ่างเก็บน้ำเพื่อบรรเทาความทุกข์ให้แก่ราษฎร ผลงานใช้ข้อมูลของปริมาตรน้ำที่เก็บได้และถูกเก็บบันทึกไว้จากปฏิบัติการฝนหลวงในรอบหลายปีมาเป็นตัวแปรควบคุมแสงสว่างที่เกิดขึ้นในพื้นที่โดยที่ตัวผู้ชมเองเป็นคนกำหนดระดับน้ำที่ถูกเทียบอัตราส่วนไว้

การเทน้ำเข้าไปในส่วนที่กำหนดไว้ของผลงานเพื่อดูข้อมูลของระดับน้ำที่สะสมจึงอาจไม่ใช่การมองเห็นตัวเลขธรรมดา เพราะปริมาตรของน้ำเหล่านั้นเดินทางมาจากวิสัยทัศน์ของคนคนหนึ่งนั้นที่ไม่ได้มองเห็นเมฆบนท้องฟ้า แล้วรู้สึกแค่สวยงามหรือว่างเปล่า แต่กลับมองเห็นมากกว่า นั่นคือการจะนำเมฆเหล่านั้นมาทำประโยชน์อะไรให้ผู้อื่นได้บ้าง ปริมาณของน้ำที่ปรากฏในผลงานจึงอาจเป็นความงามที่มีความหมายที่ถูกแทนค่าออกมาให้เห็นได้จริง

The Volume of the Water, 2017

This artwork was inspired by the following quote from The Rainmaking Story in the book The Father of Royal Rainmaking: 'As I looked up to the sky filled with clouds, those clouds moved over and away from the barren land, and I wondered if there is a way to turn these clouds into rain.'

And hence the Royal Rainmaking Project, a project helped mitigate the effect of drought. Planning for it was organized on a longterm basis and many experiments were undertaken until success achieved. Reservoirs are today filled with rain water.

The Volume of the Water uses several years of data from the Royal Rainmaking Project. Data about water volumes are employed as means to control the degree of lighting. Visitors are invited to pour water into a container and the volumetric equivalent as rainfall is revealed both through light and a figure.

These two light elements perhaps convey a certain vision of a man who once went beyond the captivation of cloud formations, and imagined the importance of rain in our lives – light serves to glow and reflect that mind.

ปริมาตรน้ำ, 2560
จัดวางแบบปฏิสัมพันธ์

The Volume of the Water, 2017
Interactive Installation, Dimensions Variable

อำมฤทธิ์ ชูสุวรรณ
Amrit Chusuwan

กังหันชัยพัฒนา, 2560

การรักษาแหล่งน้ำและบำบัดน้ำตามแนวพระราชดำริ ภายใต้แนวคิด "น้ำสะอาด โลกสุขสันต์ กังหันชัยพัฒนา แหล่งน้ำล้วนล้ำค่า คือมรรคาแห่งชีวิต"

Chaipattana Aerator, 2017

The conservation and treatment of our water supply according to an initiative of His Majesty the late Rama IX Bhumibol Adulyadej, the concept is: clean water for a healthy and wealthy world - the Chaipattana aerator, for precious water is a way of life.

น้ำ แรงบันดาลใจจากในหลวง

Water Inspiration from the King

กังหันชัยพัฒนา, 2560
จัดวาง, โครงเหล็ก ผ้าใบ น้ำ ไฟ LED, 600 x 800 ซม.

Chaipattana Aerator, 2017
Installation, Mixed Media, 600 x 800 cm

"...เจ้าหน้าที่ป่าไม้ควรจะปลูกต้นไม้ลงในใจคนเสียก่อน แล้วคนเหล่านั้นจะพากันปลูกต้นไม้ลงบนแผ่นดิน และรักษาต้นไม้ด้วยตนเอง..."

พระราชดำรัส ณ หน่วยงานพัฒนาต้นน้ำ ทุ่งจ๊อ
จังหวัดเชียงราย พ.ศ. ๒๕๑๙

"...forest officials should plant trees in people's hearts and minds first, then all should willingly plant trees themselves and taking care of the trees..."

H.M. King Rama IX speech, Tung Jor, Chiang Rai, 1976.

ป่า

Forest

พระครูสมคิด จารณธัมโม
Somkid Charanadhammo, Buddhist Monk

สวมหมวกให้ภูเขา สวมรองเท้าให้ตีนดอย, 2559

"สวมหมวกให้ภูเขา สวมรองเท้าให้ตีนดอย" เป็นการฟื้นฟูป่าอันเกิดจากทั้งปัญญาและความอุตสาหะของ พระครูสุจิณนันทกิจ (สมคิด จารณธัมโม)

จากป่าเมืองน่านที่เคยเสื่อมโทรมจากการทำเกษตรเชิงเดี่ยว ท่านได้อนุรักษ์ป่าหลายหมื่นไร่รอบวัดอย่างเป็นระบบ เริ่มจากกระตุ้นให้คนในชุมชนสำนึกรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ โดยประสานงานร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ หากรวมกับที่ท่านทำร่วมกับพระครูพิทักษ์นันทคุณและคนอื่นๆ ด้วยแล้ว ก็เท่ากับท่านได้ทำงานอนุรักษ์ป่านับแสนไร่เลยทีเดียว

พระครูสมคิดเป็นนักพัฒนาเมืองน่านมาโดยตลอด เพื่อให้ชุมชนได้กินดีอยู่ดี เลี้ยงชีพได้อย่างยั่งยืน ตามพระราชดำรัสหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ปฏิบัติในวิถีชีวิตแบบชุมชนพอเพียง ท่านพยายามแสวงหาทางออกโดยการก่อตั้ง "ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ชุมชนบ้านโป่งคำ" อาศัยภูมิปัญญาดั้งเดิมมาพัฒนาชุมชน ประกอบด้วยกลุ่มต่างๆ อาทิ กลุ่มย้อมผ้าพื้นเมืองด้วยสีธรรมชาติกว่า 120 สี กลุ่มอนุรักษ์ป่าชุมชนโป่งคำ ซึ่งทำกิจกรรมบวชป่าได้หลายหมื่นไร่และเปิดศูนย์เรียนรู้ขึ้นในวัดบนฐานของคำว่า "มหาวิทยาลัยชีวิต" ซึ่งไม่ได้ทำการสอนอยู่แต่ในห้องเรียน หากที่ไหนเป็นสถานที่เชื่อมโยงในเรื่องดิน น้ำ ป่า เกษตรผสมผสาน ก็จะพานักศึกษาเข้าไปเรียนรู้ที่นั่น เพื่อให้ "ผู้เรียนไม่เครียดและมีความสุขกับการเรียน"

โครงการพัฒนาของท่านยังมีอีกมากมาย รวมทั้ง "ต้นกล้าอาชีพ" ที่ตั้งขึ้นเพื่อการแก้ปัญหาหนี้สินและความยากจน นอกจากนี้ท่านฟื้นฟูบทบาทดั้งเดิมของวัดที่เป็นศูนย์กลางของชุมชนทำให้วัดไม่มีรั้วกั้น มีกิจกรรมต่างๆ ทั้งด้านศาสนา สังคม และเศรษฐกิจให้คนไปมาหาสู่ และเข้าออกวัดได้เหมือนบ้านของตนเอง สถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน ได้เชิดชูเกียรติพระครูสมคิด จารณธัมโม เป็น "เมธาจารย์มหาวิทยาลัยชีวิต"

Putting Hat on the Hill Top and Shod the Foot Hill, 2016

Putting Hat on the Hill Top and Shod the Foot Hill is an approach to reforestation that emerged from the determination of Abbot Suchinnanthakita, Phra Somkid Charanadhammo.

Through the systematic preservation of tens of thousands of rai for forests surrounding his temple, Phra Somkid corrected the effects of monoculture in the province of Nan. He sought to encourage the community to cherish their environment and cooperated with various institutions for environmental protection. Phra Somkid also worked with Phra Pithaknanthakun.

This activist of Nan aims is to see his community thriving sustainably in accordance with the philosophy of Sufficiency Economy created by His Majesty the late Rama IX Bhumibol Adulyadej. Phra Somkid founded the Center for the Learning Promotion and Development of Pongkhum Community which utilizes local wisdom for various development groups such as the Ban Pongkhum Naturally Dyed Hand Woven Lao Phuan Textile Group who use over one hundred and twenty natural colours; the Pongkhum Forest Preservation Group who 'ordained' thousands of forest rai; and an education centre with a key emphasis on that learning can be achieved at any place connected to earth, water, forest, and integrated agriculture in order to enhance students' happiness in learning.

Phra Somkid is also behind several other development projects, notably the Tonkla Occupation Project which addresses debt and poverty issues. Additionally, he is restoring the temple's original role by removing all fences and organizing manifold religious, social, and economic activities in order to enforce the belief that people can treat the temple with the same familiarity as their homes. Phra Somkid has been declared Wise Teacher of the University of Life.

ป่า แรงบันดาลใจจากในหลวง

Forest Inspiration from the King

สวมหมวกให้ภูเขา สวมรองเท้าให้ตีนดอย, 2559
จัดวาง, วิดีโอ 5 นาที
ผลงานได้รับความอนุเคราะห์จากสำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)

Putting Hat on the Hill Top and Shod the Foot Hill, 2016
Video installation, 5 Minutes
Courtesy of The Golden Jubilee Museum of Agriculture Office (Public Organization)

เสถียร ใจคำ
Sateean Jaikam

กิ๊ดช้าง, 2559

"กิ๊ด" เป็นบ่อเกิดของคุณค่าของสรรพสิ่ง จึงเป็นอะไรมากกว่าที่คุณคิด

"กิ๊ด" คือสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ศูนย์รวมจิตวิญญาณของคนกิ๊ดช้าง ที่แห่งนี้มีดอกบัวหินที่สมเด็จย่า มีพระราชดำริให้นำไปไว้ที่ดอยตุง แต่ไม่สามารถยกไปได้ เนื่องจากเครื่องไม้เครื่องมือสมัยก่อนไม่พร้อม ดอกบัวหินยังคงอยู่ที่เดิม คนกิ๊ดช้างได้ยกให้เป็นสมบัติของพระองค์ท่าน เป็นสิ่งที่เคารพบูชาซึ่งผู้ได้กราบไหว้ถือว่าเป็นบุญวาสนา

ในอดีต บ้านแม่ตะมาน ตำบลกิ๊ดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ เคยเป็นพื้นที่เกษตรกรรม นาข้าว พืชไร่ พืชผักสวนครัว แต่ในรอบยี่สิบปีที่ผ่านมา เมื่อมีธุรกิจท่องเที่ยวเข้ามาสังคมเปลี่ยน ชาวบ้านที่เป็นเกษตรกรดั้งเดิมเริ่มรับจ้างกลุ่มนายทุน เพราะมีรายได้ทุกเดือน พื้นที่ไร่นาก็ขายให้นายทุนไปพัฒนาเป็นที่พัก ร้านอาหาร หรือเป็นสถานที่ท่องเที่ยว จนชาวบ้านเริ่มเดือดร้อนจากการไร้ที่ทำกิน

เสถียร ใจคำ ซึ่งเป็นเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในขณะนั้น เป็นผู้มีวิสัยทัศน์ด้านการบริหารจัดการชุมชน จึงเริ่มส่งเสริมการเกษตรของชาวบ้านให้กลับฟื้นขึ้นมาอีก เพื่อนำผลผลิตมาให้บริการกับนักท่องเที่ยว ครั้งแรกชาวบ้านไม่ค่อยสนใจมากนัก เสถียร ต้องทำเป็นตัวอย่างให้ชาวบ้านดู และเรียนรู้ นำมาสู่การตั้ง "Thai Elephant Home" สถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สำหรับศึกษาธรรมชาติ และวิถีชุมชน ให้นักท่องเที่ยวร่วมกิจกรรมทำไร่ทำนา นั่งช้าง สนับสนุนเกษตรท้องถิ่นโดยการแปรรูปอาหารให้นักท่องเที่ยวเอง เมื่อเกิดเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ชาวบ้านบ้านแม่ตะมานเริ่มสนใจ และลงมือทำเกษตรกรรมอินทรีย์ เป็นการสร้างรายได้ให้ชาวบ้าน โดยเฉพาะสมุนไพร "ไผ่จืด" หรือ "ไผ่ร้อยกอ" ซึ่งได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก

การดำเนินการของเสถียร ยังผลให้ชุมชนได้รักและหวงแหนทรัพยากร เพื่อรักษาไว้ให้กับอนุชนรุ่นหลังและต่อไปได้เข้ามาศึกษาเรียนรู้และช่วยกันอนุรักษ์ต่อไป "กิ๊ด" จึงยิ่งใหญ่ในใจของคนกิ๊ดช้าง สถานที่แห่งนี้จะให้ใครมาย่ำยีไม่ได้

ป่า แรงบันดาลใจจากในหลวง

Kudchang – Elephant Cataract, 2016

There is more to Kud than meets the eye and it brings value to all things.

Kud is sacred ground and a spiritual site for the people of Kudchang. The place houses the revered Stone Lotus which the late Princess Srinagarindra once ordered to be moved to Doi Tung Garden. However, due to insufficient equipment at that time the stone could not be moved and has remained at Kud ever since. The Stone Lotus object was a gift to the princess from the people of Kudchang and is an object of great reverence and worship.

A small village named Mae Ta-Man in Kudchang was once an agricultural complex of golden rice paddies, field crops, and home-grown vegetables. However, for the past twenty years tourism has wrought changes to the community; farmers began taking jobs with entrepreneurs and sold their rice fields for the building of hotels, restaurants, and tourist attractions. Thus the local people began to suffer from a lack of land for cultivation.

Sateean Jaikam was a local head of administration at the time and sought to restore the community's agricultural basis and supply tourists with produce that emerged from his vision of ideal community management. Sateean gained the interest of the local people's interest through workshops which led to the foundation of the Thai Elephant Home, a tourist attraction for environmental and community studies. Tourists are invited to take part in farming activities, elephant rides, and also encouraged to purchase locally-made products. Moved by the great results, the people of Mae Ta-Man began to practice organic farming to generate income for the community and herbs such as 'bamboo grass' are highly sought after.

Sateean's agricultural innovation has also inspired the community to cherish and preserve their environment so that their children can learn to follow in their footsteps.

Forest Inspiration from the King

กี้ดช้าง, 2559
จัดวาง, วิดีโอ 5 นาที
ผลงานได้รับความอนุเคราะห์จาก
สำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)

Kudchang – Elephant Cataract, 2016
Video Installation, 5 Minutes
Courtesy of The Golden Jubilee Museum of Agriculture Office (Public Organization)

นรเศรษฐ์ ไวศยกุล
Noraset Vaisayakul

บ้านของลูก (มันเคยเป็นของพ่อ), 2560

"บ้านของลูก" บ้านนี้สิงสถิตวิญญาณของธรรมชาติในจินตนาการ ซึ่งมาจากความทรงจำในเรื่องครอบครัวของศิลปินเอง และการสร้างภาพใหม่ในมุมมองของศิลปิน

"เก้าอี้ของหลาน" ทำจากไม้ใหญ่ยักษ์ต้นสุดท้ายที่มาจากโรงเลื่อยปู่ โครงสร้างเหล็กเป็นเสมือนบ้านตะแคงอยู่บนพื้น

A Son's House Now, 2017

This house holds the spirit of my imagination, my memories of my family and how memory doesn't necessarily recall reality. One of the objects included, Chair of Son of Son, was made from a giant tree bequeathed by my late grandfather.

ป่า บทสนทนามรดกธรรมชาติ

Forest Natural Heritage Dialogue

บ้านของลูก (มันเคยเป็นของพ่อ), 2560
งานจัดวาง, วิดีโอและ โมเดล, แปรผันตามพื้นที่

A Son's House Now, 2017
Installation, Dimensions Variable

บุญกว้าง นนท์เจริญ
Boonkwang Noncharoen

อนุสาวรีย์แห่งความโลภ, 2560

เป็นที่ทราบกันดีว่าการทำลายทรัพยากรธรรมชาติทุกมุมโลก เกิดจากการตั้งเป้าหมายและใช้ชีวิตที่ผิดพลาดของลัทธิบริโภคนิยมที่ครองโลกอยู่ในปัจจุบัน เมื่อความมั่งคั่งนำมาสู่ชีวิตที่ดี มนุษย์จึงตั้งตาล้างผลาญทุกสิ่งเพื่อบำรุงความสุขส่วนตน กลุ่มพวกพ้องและประเทศที่ตัวเองสังกัด จนลืมนึกไปว่าโลกนี้ไม่มีเส้นแบ่งประเทศ แท้ที่จริงแล้วมนุษย์เป็นเพียงผู้อาศัยเช่นเดียวกับสัตว์อื่น มิใช่ผู้ครอบครองแต่อย่างใด ผลกรรมของการทำลายโลกจึงตกอยู่กับทุกคน สำหรับบ้านเรา นโยบายและทิศทางสู่ความก้าวหน้าที่ผู้ปกครองประเทศร่างขึ้นเป็นแผนพัฒนา ถ้าไม่เกิดจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ก็ต้องปรักปรำว่ามีเจตนาสร้างกลลวงในการสูบทิ้งทำลายธรรมชาติเลมอมไม่ว่าอยู่กลุ่มสีใด (เน้น)

ข้าพเจ้าเห็นสมควรสร้างอนุสาวรีย์ให้ความโลภ เป็นรูปขวานหุ้มด้วยธนบัตรดอลลาร์ ประดิษฐานไว้ในสวนสาธารณะต่างๆ เพื่อให้ประชาชนตระหนักว่า ความเจริญในลัทธิบริโภคนิยมที่สมาทานความโลภในทุกวันนี้คือต้นเหตุของการทำลายธรรมชาติที่แท้จริง

The Monument to Greed, 2017

The destruction of natural resources is now common across the globe. Capitalism and greed motivates us for the aim of material prosperity. We forget the fact that the world is borderless and we are not owners but mere inhabitants (just like any other animals), and thus destruction falls on us all. 'Development' policies are either uninformed or knowingly abusive of the natural environment, whoever makes them.

I see fit to make a monument to greed, a sculpture of an axe covered by dollar bills. I want to make this a sculpture for public space, to be installed in parks. It will remind people of the problems of materialism, the real culprit behind the destruction of the natural environment.

อนุสาวรีย์แห่งความโลภ, 2560
สื่อผสม 61 x 81 ซม.

The Monument to Greed, 2017
Mixed Media, 61 x 81 cm

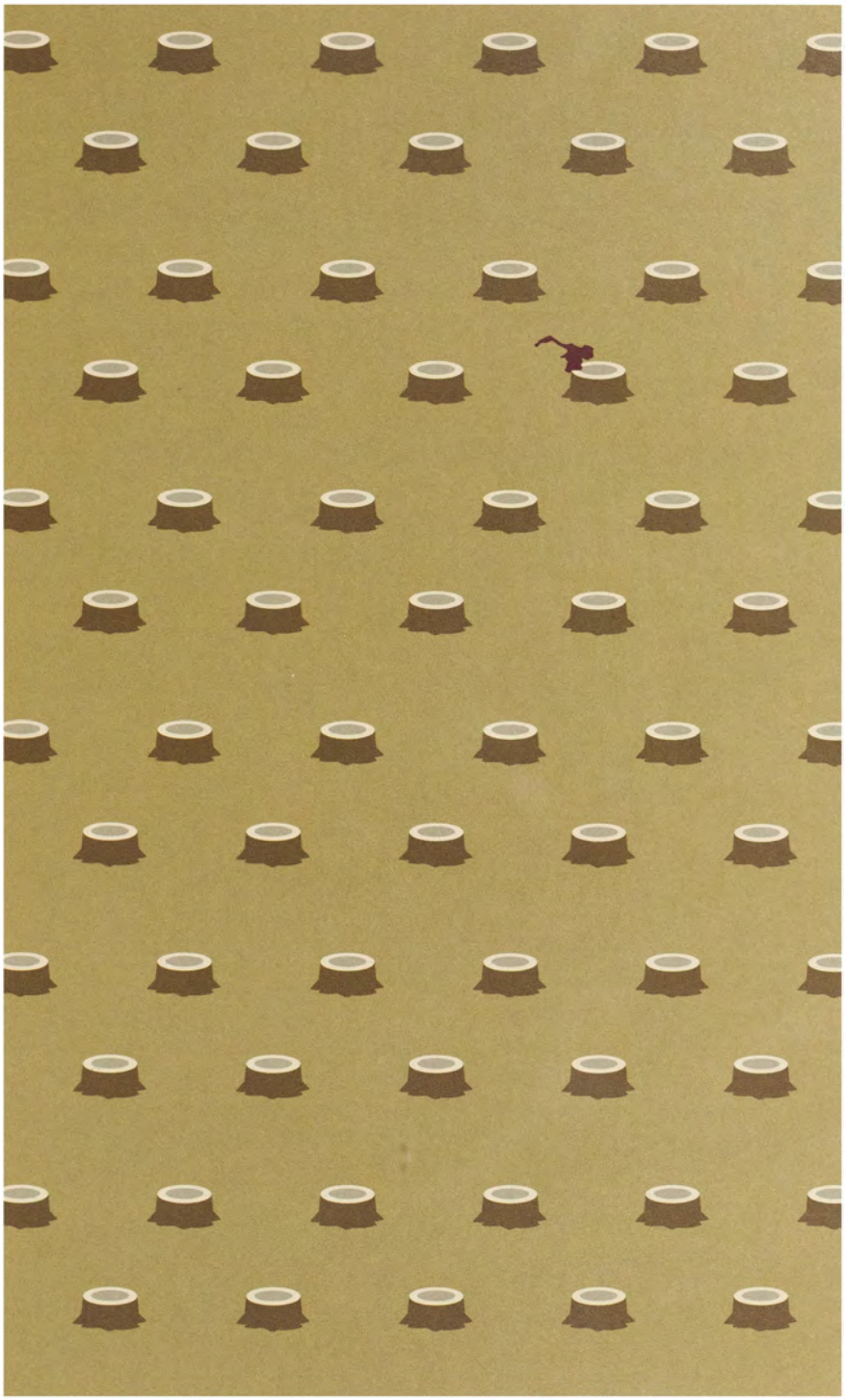
เชิดศักดิ์ เม้ยขันหมาก
Cherdsak Moeykanmak

44 องศาเซลเซียส, 2559

ช่วงนั้นเป็นเดือนเมษา ปี 2559 ข้าพเจ้าได้ยินคนพูดถึงเรื่องอากาศร้อนกันเป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นในโซเชียลมีเดีย ทีวี หรือแม้แต่คนรอบตัวข้าพเจ้า พอได้ยินเรื่องนี้บ่อยๆ เลยเกิดคำถามกับตัวเองว่า "ทำไมมีแต่คนบ่นเรื่องอากาศร้อน จริงๆ แล้วสาเหตุของมันเกิดจากอะไร พวกเราจึงป่าวที่เป็นต้นเหตุมีใครคิดที่จะหยุดพูดแล้วหันมาแก้ปัญหาเหล่านี้ร่วมกันไหม" ข้าพเจ้าจึงสร้างผลงานขึ้นนี้ขึ้นมา เพื่อแสดงออกในสิ่งที่ข้าพเจ้าคิดและอยากให้ผู้อื่นฉุกคิดถึงปัญหานี้ เช่นเดียวกันเราทุกคนเลือกได้ว่าจะเป็น 'ขวาน' หรือ 'กระบวยรดน้ำ'

44 °C, 2016

In April 2016 I heard a lot of people complaining about hot weather, and everywhere: on social media, TV and in everyday conversation. The more I heard the more I thought "How about we stop complaining and act to fix this?" This artwork is a result of that question. I want to raise awareness. We can each choose to be an 'axe' or a 'dipper.'

44 องศาเซลเซียส, 2559
ภาพพิมพ์ดิจิทัล 520 x 300 ซม.

44 °C, 2016
Digital Print, 520 x 300 cm

ชาญพิชิต พงศ์ทองสำราญ
ต้นเซียงยักษ์ หรือต้นผึ้ง มีอายุ
มากกว่า 400 ปี ขนาดใหญ่
40 คนโอบ ชุมชนบ้านสะนำ
ต.บ้านไร่ อ.บ้านไร่ จ.อุทัยธานี,
2559-2560
ภาพถ่ายขาว – ดำ
84.1 x 118.9 ซม
Champichit Pongtongsumran
Siang-Yak Tree,
Uthai-thani, 2016-2017
Black & White
photography
84.1 x 118.9 cm

ชาญพิชิต พงศ์ทองสำราญ

ผู้ช่วย - สุกฤษฎิ์ ปัญญาเลิศวุฒิ และสานนท์ จรุงศรี
Charnpichit Pongtongsumran Assisted by
Sukit Panyalertwut and Sanon Jarungsri

ภาพถ่ายขาว – ดำ

Black & White photography

ผมเชื่อว่าเราทุกคนสามารถทำสิ่งที่ถนัด สิ่งที่ทำได้ดี และมีประโยชน์ เพื่อมอบให้บุคคลอันเป็นที่รักได้

ผมรัก "พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9"

ผมบันทึกแง่งามในแผ่นดินของพระองค์ หวังให้ผู้คนได้เห็น สิ่งที่งดงาม มีคุณค่า และภูมิใจ ในสมบัติที่อยู่มา หลักร้อยปี พันปี ในแผ่นดินของ "พ่อ" ของผลกนิกรไทยทั้งแผ่นดิน

จุดเริ่มต้นของคำถาม "ต้นไม้ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย อยู่ที่ไหน" ก่อเกิดการเดินทางบันทึกภาพต้นไม้ขนาดใหญ่โตที่สุด สวยงามที่สุด อายุยืนยาวที่สุด และมีเรื่องเล่างดงามในความรักของคนที่อาศัยและผูกพันกับต้นไม้ที่พื้นที่ที่ยิ่งเดินทาง ยิ่งรับรู้ และยิ่งภูมิใจ

ประเทศไทยมีต้นไม้ขนาดใหญ่โตอยู่ทุกภูมิภาค ในป่าลึก ในพื้นที่อุทยาน กลางเกาะเล็ก - ใหญ่ บนผืนทะเลกว้าง กลางป่าของชุมชน ในพื้นที่วัด ในใจกลางเมืองใหญ่ แม้กระทั่งในรั้วบ้านคน

อยากให้ทุกคนได้เห็น ภูมิใจ และร่วมกันปกป้อง อนุรักษ์ และดูแลสมบัติของแผ่นดิน

"800 เมตร ของกลุ่มต้นไม้ทรงสวย ระยะทางอาจไม่มาก แต่สร้างการรู้จักให้กับผู้คนทั่วประเทศ"

สองปีที่แล้ว ผมชวนเด็กๆ กลุ่มเล็ก "วาดหัวใจ" แทนที่เครื่องหมายกากบาทบนลำต้นของต้นไม้ใหญ่สองฝั่งถนน บันทึก

Every one of us should be willing to do what we are good and prove our usefulness. This can be a tribute to our beloved, and this is my tribute to His Majesty the late Rama IX Bhumibol Adulyadej.

...

I have traveled much and I record the beauty of the landscapes I encounter. I hope to open people's eyes to the charm of nature, our wonderful and priceless heritage that has existed since time immemorial.

...

I began with a simple question: where are the biggest trees in Thailand? I traveled across the country to discover, photographing the oldest and most beautiful singular trees. These trees possess their own poignant stories as I listened to the words of the people who have loved them, who created a special bond with them. The more I heard the stories of locals, the more I smiled. Thailand is home to many great forests. You can find large trees everywhere, urbanized or otherwise. Temples, community centers and our gardens are all places for trees to prosper.

My photographs will hopefully allow people to think about protecting this beautiful heritage.

Eight hundred meters of tree lines is not much, but it's long enough to become a new landmark to the entire nation.

I once asked a small group of children to draw the shape of a heart instead of an X-mark on trunks of

อดีต "อุโมงค์จามจุรีน่าน กม.ที่ 379-386 ทางหลวงหมายเลข 1080 น่าน อ.เฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน, 2559-2560
ภาพถ่ายขาว – ดำ 84.1 x 118.9 ซม.
The Past: Rain Tree Tunnel at Nan, 2016-2017.
Black & White photography 84.1 x 118.9 cm

ภาพ ร่วมกับถนนเส้นสวย ใต้เงาไม้ที่แผ่กิ่งกว้าง ห่มคลุมพื้นที่ ร่มรื่น ดูคล้าย "อุโมงค์"

ทั้งหมดกำลังจะโดนตัด โค่น เพื่อขยายไหล่ทางให้กว้างขึ้น เหตุผลคือความเจริญ ความสะดวก และลดอุบัติเหตุ

เกิดกระแสรณรงค์บนโลกโซเชียลจุดเริ่มต้นปกป้องพื้นที่ที่ถูกเรียกว่า "อุโมงค์ต้นไม้น่าน" ... โครงการถูกระงับ เราคิด เราดีใจ ว่าปกป้องต้นไม้ได้แล้ว

หนึ่งปีต่อมา พายุพัดสู่ถนน ต้นไม้บางส่วน หัก-โค่น ร่วงลงสู่พื้น ไฟฟ้าดับนาน จราจรติดขัดกว่าหนึ่งชั่วโมง ส่งผลกระทบกับผู้ใช้ทาง และบ้านเรือน

มีคนบอก ... เพราะมีต้นไม้ หน่วยงานเข้ามาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นทันที ป้ายระหว่างทำงานระบุว่า "ตัดแต่ง" แต่งจนไม่เหลือแม้กิ่ง ก้าน ใบ ทิ้งไว้เพียงโคนต้น ... ที่บางส่วนไร้ซึ่งชีวิตในวันนี้

ถนนไร้ร่มเงา ป้าย "อุโมงค์ต้นไม้น่าน" อายุ 1 ปี ถูกนำออก ที่นี่ไม่ใช่สถานที่ที่ถูกเรียกว่าอุโมงค์ต้นไม้อีกต่อไป

อดีต "อุโมงค์จามจุรีน่าน กม.ที่ 379-386 ทางหลวงหมายเลข 1080 น่าน-อ.เฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน"

ผู้คนส่วนใหญ่ เรียกต้นไม้นำเข้าขนิดนี้ว่า "จามจุรี" "ฉำฉา" และ "ก้ามปู" แต่ชื่อที่รู้จักในต่างประเทศ คือ "Rain tree" อาจเพราะการเป็นพืชโตเร็ว โดยเฉพาะเมื่อฤดูฝนผ่านไปครั้งหนึ่ง

trees to be found on both sides of a road. We then took photographs as the bristling leaves seemed to cover us all.

These trees were due to be cut down to make way for a new road. "This is for the safer road and convenience," the authorities said. A protest emerged entitled 'The Nan Tree Tunnel.' The road expansion project was suspended. We thought we had saved the trees.

A year later, a heavy storm hit the area. Some trees were destroyed. Branches fell to the ground and blocked the road. A blackout brought traffic jams. Many lives were subsequently affected.

Some blamed the tree tunnel.

The authorities appeared quickly and put up a sign that read 'Trimming in progress.' The trimming was so severe that all the trees were left bare; limbless and dying. The road now no longer sees any shade and the sign for 'The Nan Tree Tunnel' was removed. The tree tunnel no longer existed.

The Past of "The Nan Tree Tunnel on Highway No. 1080, at Kilometer 379-386 in Chalermphrakiat district, Nan"

In Thailand, this tree is known by its local names: Chamchuri, Chamcha, and Kampu. But, to the rest of the world, it is known as a rain-tree or Albizia Saman.

มีข้อมูลระบุว่า "ต้นแรกในประเทศไทย" ปลูกภายในโรงเรียนอัสสัมชัญ โดยบาทหลวงรอมิเอล เป็นผู้นำพันธุ์ มาจากเมืองไซง่อน ประเทศเวียดนาม "ต้นแห่งรางวัล" ดีกรีขนาดใหญ่ที่สุดของจังหวัดเชียงใหม่ ตั้งโดดเด่นอวดสายตาชาวไทยและต่างชาติ ใน "สโมสรยิมคาน่าเชียงใหม่" สนามกอล์ฟแห่งแรกของประเทศไทย มากว่า 118 ปี บางทีนี่อาจเป็นหนึ่งในกลุ่มต้นกล้าแรกๆ ที่ มิสเตอร์เอ็ชสเลด (Mr. H. Slade) ขณะดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมป่าไม้คนแรกของไทย ได้ทดลองปลูกตามข้างถนนของที่ทำการกรมป่าไม้จังหวัดเชียงใหม่โดยนำมาจากพม่า ซึ่งสมัยนั้นยังเรียกชื่อต้นจามจุรีว่า "ต้นกิมบี้" "ต้นแตกต่าง" ให้ความรู้สึก "ไม่น่าเชื่อ" และ "โรแมนติก" กิ่งหนาทอดตัวยาวจากบนลำต้นสูง เอนโค้งลงต่ำ.. สวย.. แปลกตากว่าที่เคยเห็นภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

"ต้นหนา-ใหญ่ที่สุดในประเทศ" ตั้งอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของกองการสัตว์และเกษตรกรรมที่ 1 กรมการสัตว์ทหารบกจังหวัดกาญจนบุรี กิ่งก้านแผ่กว้างคลุมพื้นที่กว่า 1 ไร่ อายุมากกว่า 100 ปี "แม่ค้าบอก เพราะอยู่ในพื้นที่ของค่ายทหาร ไม่อย่างนั้นคงโดนตัดไปนานแล้ว"

แค่ตามหาทำความรู้จักกับจามจุรีสวยในแต่ละพื้นที่ ก็สนุกแล้ว ...

บนเรือประมงท้องถิ่น จากฝั่งศูนย์วิจัยป่าชายเลนระนอง สู่เวิ้งทะเลกว้าง ผ่านชุมชนชาวประมง เกาะ และป่าชายเลนอันอุดมสมบูรณ์ จุดหมายคือการทำความรู้จักต้นโกงกางโบราณ ที่ว่ากันว่า คือ "โกงกางใบเล็กที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย" อายุมากกว่า 200 ปี และอาจเป็นโกงกางที่มีอายุมากที่สุดในประเทศ

It grows quickly after the monsoon. We believe that this is the first rain-tree in Thailand and was brought from Saigon by Romiel Pastor to be planted in Bangkok's Assumption School.

"The Tree of Awards" – the biggest tree in Chiang Mai Attracting Thai and foreign visitors alike, this rain-tree has stood at the site of Chiang Mai's Gymkana Golf Club - the first golf club in the country - for over 118 years. This tree is probably the result of the first seeds brought to Thailand by Mr. H Slade when he served as Thailand's 1st Director-General of the Forestry Department. He brought them to Chiang Mai from Myanmar, when the plant was named Gimby and he planted some on the roadside of his office in Chiang Mai.

This tree possesses a fantastic yet romantic feeling for those who have seen it. Its thick branches face downwards and create a stunning shape different from the one in Surindra Rajabhat University, Surin Province.

Described as having the largest girth as it is registered at the Veterinary and Remount Department in Kanchanaburi province, this tree is over one hundred years old and spans to cover an area of approximately one rai. A local merchant said that it has remained because it is located in the army camp; otherwise it would have been long gone.

Looking for beautiful rain trees in different places seems fun already.

เลียบประวิช หรือ เลียบไขว้ บนเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี มีที่มาจากพระนามของพระองค์เจ้าประวิช ผู้เป็นพระราชโอรสลำดับที่ 15 ในรัชกาลที่ 5, 2559-2560
ภาพถ่ายขาว – ดำ 84.1 x 118.9 ซม.
Liab Prawich Tree, Sichang Island, 2016-2017
Black & White photography 84.1 x 118.9 cm

ต้นจามจุรีที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ, 2559-2560
ภาพถ่ายขาว – ดำ 84.1 x 118.9 ซม.
Biggest Rain Tree in Thailand, 2016-2017
Black & White photography 84.1 x 118.9 cm

โกงกางใบราณอายุกว่า 200 ปี พื้นที่สงวนชีวมณฑลระนอง (ศูนย์วิจัยป่าชายเลนระนอง) ต.หงาว อ.เมือง จังหวัดระนอง, 2559-2560
ภาพถ่ายขาว – ดำ 84.1 x 118.9 ซม.
Ancient Mangrove, Ranong, 2016-2017
Black & White photography 84.1 x 118.9 cm

ฝนปรอย เมฆหนา น้ำลดระดับ จนต้องเดินฝ่าดินเลนความลึกระหว่างขาท่อนบน เอว จนเกือบกลางหน้าอก ผลลัพธ์คือความ "คุ้มค่า" และ "สุขใจ" แสงสาดลงมาก่อนใกล้ฟ้ามืดห่อคลุมสวย งดงามและอบอุ่น

แต่สิ่งสะเทือนใจ คือข้อมูลจากเจ้าหน้าที่อุทยาน ที่ว่า ...นี่คือส่วนหนึ่งของพื้นที่ 500 ไร่ที่หลงเหลือจากอดีต พื้นที่ที่ไม่ถูกสัมปทาน ... นอกนั้นป่าโกงกางแทบทั้งหมดที่เห็นระหว่างเดินทาง คือป่าปลูกทดแทนพื้นที่เดิมที่ไม่ถูกสัมปทาน ตัด เพื่อนำไปทำฟืน ... แสนกว่าไร่ (สัมปทานแปลงสุดท้าย สิ้นสุด ตอนปี 45 ... อาจมีการเปิดสัมปทานอีก หากป่าชายเลนมีจำนวนเพิ่มขึ้นและได้ขนาดที่เหมาะสม ...)

โกงกางใบราณอายุกว่า 200 ปี พื้นที่สงวนชีวมณฑลระนอง (ศูนย์วิจัยป่าชายเลนระนอง) บนเกาะขนาดเล็ก ห่างจากฝั่งศรีราชา 12 กิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่ คือภูเขาแล้ง-โขดหินชัน ไร้แหล่งน้ำ พืช-สัตว์ ดำรงชีวิตด้วยน้ำฝนที่ตกเพียง 1 ใน 3 ของปี ไม่คิดว่าที่มีจะมีต้นไม้ขนาดใหญ่ตั้งตระหง่านมากว่า 500 ปี ต้นไม้สายพันธุ์เลียบ 2 ต้น หนึ่งตั้งตรงขนาด 8.6 เมตร อีกต้นเอนแนบชิด 13.3 เมตร ลอดประสานกลายเป็นหนึ่งเดียว แผ่กิ่งก้านขนาดใหญ่รอบทิศ ใหญ่โต แปลกตา อายุมากกว่า 500 ปี

.. เรื่องราวประวัติศาสตร์
..กว่าร้อยปีที่แล้ว สถานที่เดียวกัน ต้นไม้เดียวกัน พระมหากษัตริย์ไทย ผู้ได้รับสมัญญาว่า "ปิยมหาราช" ผู้เป็น "พระพุทธเจ้าหลวง" ของปวงชนชาวไทย ทรงทอดพระเนตร โปรดปราน และพระราชทานนามให้ต้นไม้ที่แตกต่างจากต้นไม้อื่นๆ นี้ว่า "เลียบประวิช เลียบไขว้อยู่ใกล้นรรัตนาคาร" จะมีต้นไม้กี่ต้นที่

I was on a local fishing boat travelling from the Ngao Mangrove Forest Research Center through the boundless sea and passing a fishing community, small islands, and an abundant mangrove forest. My mission was to find the ancient mangrove tree which is said to be Thailand's biggest Rhizophora Apiculate, unique because of small leaves. It is believed to be over two hundred years old and possibly the longest-standing mangrove tree in Thailand.

The sea was shrouded in a thick blanket of fog. It was drizzling and the tide was going out. We eventually walked down a muddy pathway where wet dirt flicked its way across our clothes. However, the journey was worthwhile and indeed we felt ecstatic when the setting sun provided us with a sense of peace and warmth. But we discovered later that the site we had visited was the last piece of natural forest outside concession, around five hundred rai. The trees of the concession were used as firewood and to be replaced across one hundred thousand rai.

Most of the landscape was dry, barren and mountainous, without natural water supply. Plants and animals on this island live according to monsoon. Who would have guessed that there are two enormous mangrove trees that are hundreds of years hold and leaning against each other to become one super-huge form, this is a spectacular sight.

โกงกางโบราณอายุกว่า 200 ปี พื้นที่ลงวนชีวมณฑลระนอง (ศูนย์วิจัยป่าชายเลนระนอง) ต.หงาว อ.เมือง จังหวัดระนอง, 2559-2560
ภาพถ่ายขาว – ดำ 84.1 x 118.9 ซม.
Ancient Mangrove, Ranong, 2016-2017
Black & White photography 84.1 x 118.9 cm

พระมหากษัตริย์ไทย ทรงพบ ประทับใจ และ พระราชทานชื่อให้ ...

เลียบประวิช หรือ เลียบไขว้ บนเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี มีที่มาจากพระนามของพระองค์เจ้าประวิช ผู้เป็นพระราชโอรส ลำดับที่ 15 ครั้งหนึ่ง "เกาะสาหร่าย" เคยเต็มไปด้วยป่าโกงกาง สัมปทานการตัดและเผาไม้ทำฟืน ทำให้ป่าโกงกาง "หมด" เหลือเพียงต้นลำพูทะเลเพราะทำฟืนไม่ได้ราคา

พ.ศ. 2547 สึนามิมาเยือนต้นไม้ที่ไม่มีค่าทางเศรษฐกิจเหล่านี้ตอบแทนผู้ไม่ทำลายชีวิต ด้วยการเป็นปราการสำคัญปกป้องชีวิตของผู้คนทั้งเกาะ ....

พ.ศ. 2559 "ลำพู" กว่า 300-400 ต้น กำลังสร้างชื่อเสียงให้นักท่องเที่ยวหลั่งไหลเข้าสู่เกาะ เพื่อชื่นชมความงามของกลุ่มไม้กว้าง รูปร่างสวย แปลก แตกต่าง ไม่ซ้ำในแต่ละต้น "ต้นลำพูทะเล บ้านต้นหยงอุมา หมู่1 ต.เกาะสาหร่าย อ.เมือง จ.สตูล"

"เด็กนักเรียน ในชุมชนบ้านสะนำ" บันทึกภาพร่วมกับรูปภาพในหลวง และต้นเซียงขนาดยักษ์ ที่เปรียบเสมือน ต้นไม้บรรพบุรุษ ปู่ย่า ศูนย์กลางจิตใจของผู้คน ใน "บ้านสะนำ" ชุมชนชาวลาวครั่ง หรือ ลาวเวียง ที่ใหญ่ที่สุด ในตำบลบ้านไร่ ปัจจุบันพื้นที่ป่าหมากล้านต้นที่เคยแวดล้อมต้นไม้ยักษ์ลดลงจนเหลือไม่ถึง 50 ไร่ สาเหตุหลัก คือ การเข้ามาแทนที่ของไร่มันสำปะหลังและไร่ข้าวโพด น่าวิตกกังวลว่าต้นเซียงยักษ์ที่ขอบความขึ้นสูง จะคงอยู่ผ่านยุคสมัยได้อย่างไร หากอนาคตไม่เหลือป่าหมากโอบล้อม

Over a hundred years ago King Rama V – also known as the Royal Buddha of Thai people – made a visit to the site of this enormous and unique tree. He gave the tree the name Lieb Prawich, Lieb Kwai, Lying at a Noble Place. It was named after Prince Prawich, the king's fifteenth son.

Sarai Island in Satun province was once home abundant mango groves. These have been depleted by concessions, leaving only cork trees untouched because they are cheap on the market.
In 2004, a tsunami arrived. These cheap trees generously paid back those who didn't destroy them by standing against the huge wave and saving hundreds of lives. And, by 2016, over three hundred cork trees were attracting tourists to the island to witness the variety of spectacular shapes and positions, unseen elsewhere.
"A sea cork tree, Ban Tanyong Uma, Moo 1, Sarai Island, Mueang, Satun"

Students in the village of Ban Sanam took a photograph with a portrait of His Majesty the late Rama IX Bhumibol Adulyadej and a giant Tualang tree. Also known as a Bee Tree, it is not only ancient but the heart of the village, which is home to the largest Thai-Laotian community in the province of Uthai Thani. The tree needs nearly 40 persons to make a circle around it. The entire area around the giant tree has been turned

สิ่งชี้วัดความเปลี่ยนแปลงที่น่ากังวล คือการเกิดรอยแผลบริเวณกลางต้นไม่ถึงสิบปีเริ่มกว้างขึ้นอย่างรวดเร็ว และรังผึ้งหลวงที่เคยมีมากมาย ทุกกิ่งก้าน ณ ปีที่บันทึกภาพมีให้เห็นเพียง 2 รัง

ต้นเชียงยักษ์ หรือต้นผึ้ง มีอายุมากกว่า 400 ปี ขนาดใหญ่ 40 คนโอบ ชุมชนบ้านสะนำ ต.บ้านไร่ อ.บ้านไร่ จ.อุทัยธานี

into cassava and corn farms. A district that was once filled with millions of palm trees is now down to an area of only fifty rai. My concern is how the Tualang tree, which needs high humidity, will survive in the future without the surrounds of a palm tree forest.

Changes here are like a wound. And the number of bee hives has also plummeted in recent years, from dozens to a mere few.

Tualang or Bee Tree with over 400 years old, located at Ban Sanam village, Ban Rai, Uthai Thani. It takes nearly 40 persons to make a tight circle around it.

ประดิชญา สิงหราช
Praditchya Singharaj

ความเงียบลงัดที่สวนรถไฟ, 2553

ผมเชื่อว่าความงามของธรรมชาติเป็นสิ่งที่ไม่ซับซ้อน มันเป็นสิ่งธรรมดามากๆ แต่ก็อาจจะมหัศจรรย์มากๆ ในขณะเดียวกัน มนุษย์ทุกคนรับรู้ความงามนั้นได้จากสัญชาตญาณ เพียงแต่เราจะสังเกตเห็นมันหรือไม่ ภาพชุดนี้ถ่ายที่สวนวชิรเบญจทัศ หรือสวนรถไฟ ป่าเล็กๆ ในป่าคอนกรีตกรุงเทพมหานคร เมื่อหลายปีก่อนมุมต่างๆ ที่ผมถ่ายภาพเหล่านี้ เป็นมุมที่เราอาจเดินผ่านไปโดยไม่เคยสังเกตเห็นมันอยู่เป็นปีๆ แต่เมื่อเราไปอยู่ที่นั้น ในจังหวะที่เวลาและแสงถูกต้อง มันก็ปรากฏตัวขึ้นมาให้เห็นอย่างน่าอัศจรรย์ เหมือนกับเราหลุดเข้าไปอีกโลกหนึ่งซึ่งบางทีแค่เพียงช่วงเวลาไม่นานนัก ความมหัศจรรย์นั้นก็หายไป ผมพบว่าการถ่ายภาพอย่างช้าๆ ด้วยกล้องถ่ายภาพโบราณที่ใช้ฟิล์มขาวดำสามารถที่จะบันทึกความงามของธรรมชาติ แสง และบรรยากาศได้อย่างดีเยี่ยมโดยไม่ต้องมีสีสันใดๆ ความช้าในขั้นตอนถ่ายภาพ ทำให้เรามีสมาธิ มีความสงบเงียบในจิตใจ และผมคิดว่าผมตั้งใจบันทึกความเงียบนั้นให้เป็นภาพเหล่านี้

Portrait of Silence:
Bangkok through the Architect's Eyes, 2010

I believe in the simplicity of natural beauty, and how such beauty can be both ordinary and extraordinary. Humans perceive this beauty on mostly an instinctual level.

Portrait of Silence is a series of photographs taken many years ago at Wachirabenchathat Park in Bangkok, commonly known as State Railway Public Park. This space can appear like a small jungle amidst the urban metropolis. My viewpoints aim to capture what normally eludes the eye and also focus on a particular point in time. Perhaps the images suggest a pathway to another world; a moment caught before the scene descends into obscurity.

For me, black and white photography best captures the beauty of nature because of a highlighting of light and atmosphere. We are encouraged to concentrate and hopefully breathe a sense of spiritual contemplation. Silence "says" so much.

ความเงียบสงัดที่สวนรถไฟ, 2553, ภาพถ่ายขาว - ดำ 80 x 80 ซม.
Portrait of Silence: Bangkok through the Architect's Eyes, 2010, Black & White Photography, 80 x 80 cm

"...การเผาเชื้อเพลิง เช่น ถ่าน ถ่านหิน น้ำมันเชื้อเพลิงอะไรๆ ต่างๆ เหล่านี้ ทั้งหมดทำให้คาร์บอนขึ้นไปในอากาศ จำนวน ๕ พันล้านตันต่อปี แล้วก็ยังมีการเผาทำลายป่าอีก ๑.๕ พันล้านตัน รวมแล้วเป็น ๖.๕ พันล้านตัน ถ้าขึ้นๆ ไปอย่างนี้ก็เท่ากับเกือบสิบเปอร์เซ็นต์ของจำนวนที่มีอยู่แล้วในอากาศ ถ้าไม่มีอะไรที่จะทำให้จำนวนของสารนี้ในอากาศลดลง ก็จะทำให้สารนี้กลายเป็นเหมือนตู้กระจกครอบ ทำให้โลกนี้ร้อนขึ้นก็เกิดเรื่องยุ่งตามที่ได้กล่าวแล้ว..."

พระราชดำรัส พระราชทานแก่คณะบุคคลต่างๆ ที่เข้าเฝ้าฯ ถวายชัยมงคลในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา พระราชวังดุสิต วันจันทร์ที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๒

"...the burning of charcoal, coal or whatever fossil fuels, releases some 5 thousand million tonnes of carbon a year into the air. Then with another 1.5 thousand million tonnes due to forest burning, that is 6.5 thousand million and rising... equaling to some 10 per cent of the carbon already in the air. If there is no measure to stop this, the problematic glass-house effect will inevitably come about..."

H.M. King Rama IX speech, Chitralada Palace, 4th December 1989

ฟ้า

Air

เรืองศักดิ์ อนุวัตรวิมล
Ruangsak Anuwatwimon

500 Million Years Legacy No.2, 2016

ความเป็นไปได้ เป็นสิ่งที่ขับดันให้เราก้าวออกจากบ่อโคลนที่ฉุดรั้งเราไว้ เป็นเช่นความหวังบนการเดินทางที่ยากลำบาก แต่ก็มีความเป็นไปได้อีกเช่นกันที่ช่วยให้เราได้ฉุกคิดถึงสภาพที่แท้จริงของอุปสรรค หรืออันตรายที่ขวางทางอยู่ข้างหน้า

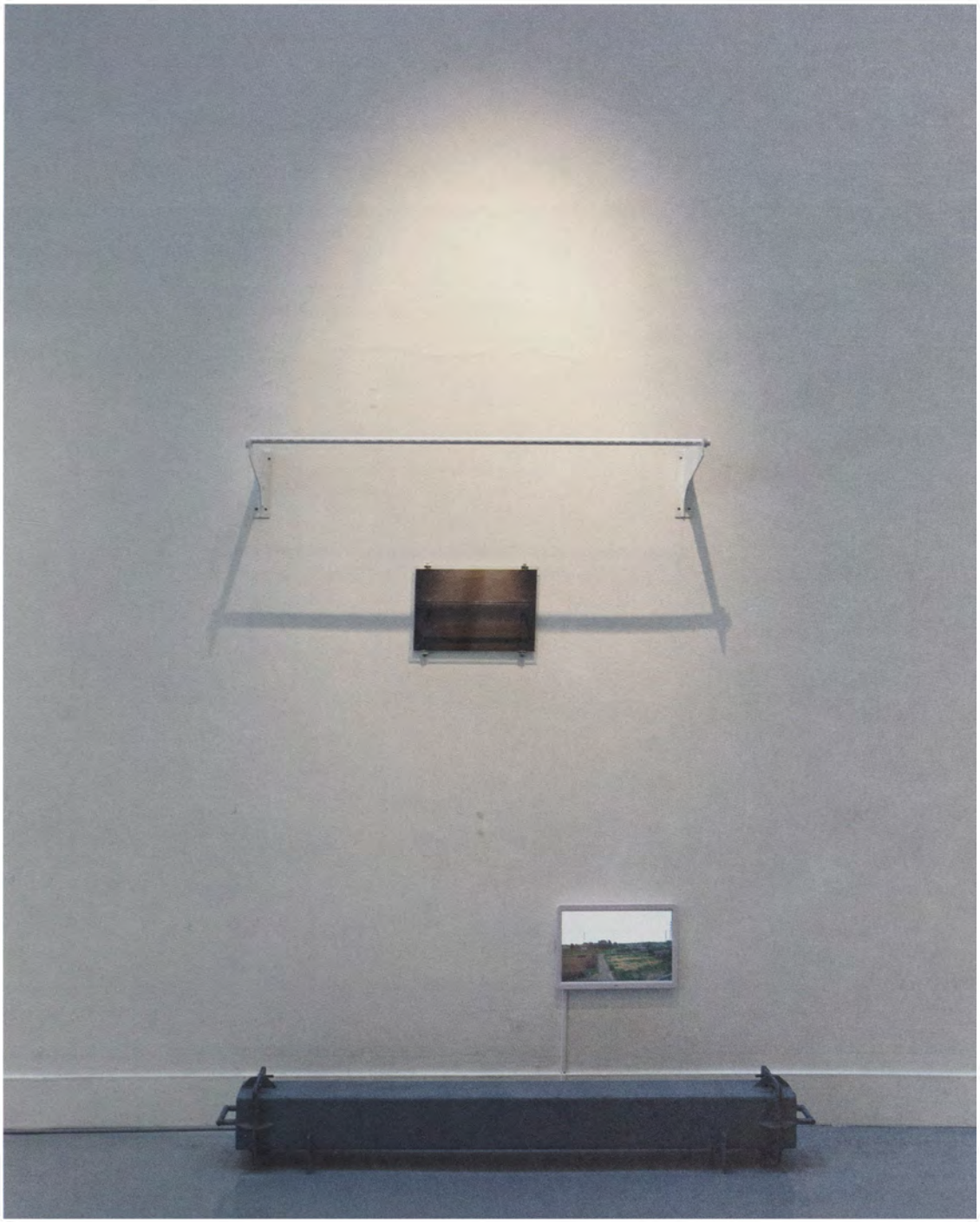
งานชิ้นนี้ถูกสร้างขึ้นในปี 2016 หลังจากการได้เข้าไปในพื้นที่เหตุภัยพิบัติแผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการปนเปื้อนสารกัมมันตรังสีที่เกิดขึ้นที่จังหวัดฟุกุชิม่า ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งสิ่งที่ได้พบเจอที่นั่นล้วนเหนือความคาดหมาย สภาพอากาศที่สดชื่นในเมืองที่แทบจะร้าง อาหารที่อร่อยกับผู้คนที่มีมิตรน้ำใจ และพยายามช่วยประคับประคองกันเอาไว้ ภายใต้สภาพตึงเครียดขั้นสูงสุดจากเจ้าหน้าที่รัฐที่อยู่ในชุดป้องกันตนเองจากกัมมันตรังสี และข่าวร้ายจากสื่อภายนอกที่ไม่เว้นแต่ละวัน ในฐานะของคนนอกแล้ว ข้าพเจ้ารับรู้และได้พบเห็นความพยายามที่ยากลำบากอย่างที่สุดที่จะแก้ไขเพื่อนำชีวิตและความเชื่อมั่นกลับคืนมา ข้าพเจ้าเสียใจอย่างที่สุดกับเพื่อนฟ้องที่นั่น ถึงแม้ว่าจะรอดชีวิตจากภัยธรรมชาติมาได้ แต่ยังต้องต่อสู้กับสถานการณ์ที่ไม่รู้ว่าจะดีขึ้นเมื่อไหร่

ในประเทศไทยเองก็ประสบอุปสรรคของการพัฒนาในด้านต่างๆ อยู่มาก ปัญหาด้านความขาดแคลนทางพลังงานในอนาคตเป็นปัญหาหนึ่งที่ท้าทายมาก หลายๆ รัฐบาลมีแนวคิดที่จะนำพลังงานนิวเคลียร์มาใช้แก้ปัญหานี้ ซึ่งรวมถึงรัฐบาลปัจจุบันแต่อาจจะเนื่องจากผลกระทบจากเหตุการณ์ที่ฟุกุชิม่าทำให้ประวิงเวลาในการตัดสินใจออกไป โดยส่วนตัวข้าพเจ้าเข้าใจถึงความต้องการที่เพิ่มขึ้นในหลายๆ ด้านของประชากร และการพัฒนาในด้านพลังงานเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง แต่ข้าพเจ้าก็ยังเชื่ออีกว่ายังมีความเป็นไปได้ อื่นๆ ที่เราจะสามารถเลือกได้มากกว่าที่เราคิด เพราะข้าพเจ้าไม่อยากเห็นภาพนั้นๆ ซ้ำที่บ้านเรา

Created in 2016 after a visit to the site of a nuclear disaster in Fukushima, Japan. What I found there was entirely unexpected: an almost deserted city but the air felt clean, delicious food was available and people were doing their best in the face of government officials in Hazmat suits and inflammatory news form the media.

As an outsider, I bore witness to the painful attempts to bring life and spirit back to this place. I felt the deepest sympathy for my newfound friends. They had escaped the terrible clutches of disaster and were now managing a precarious existence.

My home country of Thailand suffers hardships, including the potential scarcity of energy in the future. Several administrations, including the current one, have sought to use alternative sources including nuclear power but decided to postpone after the disaster at Fukushima. I understand that the needs of the population require the development of energy but I also believe that more possibilities should be explored in order to avoid a terrible fate.

500 Million Years Legacy No.2, 2559
จัดวาง, หลอดแก้ว, ดิน

500 Million Years Legacy No.2, 2016
Installation, Mixed Media

วสันต์ สิทธิเขตต์
Vasan Sitthiket

หยุดโรงไฟฟ้าถ่านหิน, 2559

ความคิดอนุรักษ์ธรรมชาติ เป็นสิ่งที่ในหลวงมีรับสั่งให้เราได้ตระหนักถึงความสำคัญ และช่วยดูแลรักษาปกป้องธรรมชาติ ถ่านหินอันตรายกำลังจะเกิดขึ้นที่กระบี่เทพา ถือเป็นโครงการที่ทลายทรัพยากรธรรมชาติอย่างร้ายแรงยิ่ง ผมจึงพาคณะศิลปินเดินทางไปลงพื้นที่เพื่อถ่ายทอดความงาม และชี้ถึงภยันตรายที่จะเกิดขึ้นหากมีถ่านหิน

Stop the Coal-Fired Power Plant, 2016

His Majesty the late Rama IX Bhumibol Adulyadej addressed the Thai population and stressed the importance of conservation, reminding us of our duty to protect nature. The Krabi-Tepha power plant continues to pose a serious threat to the environment. I led a group of artists to the region in order to relay how natural heritage is in danger if we continue to use coal.

หยุดโรงไฟฟ้าถ่านหิน, 2559
สีอะคริลิคบนผ้าใบ 80 x 100 ซม.

Stop the Coal-Fired Power Plant, 2016
Acrylic on Canvas, 80 x 100 cm

"...เมื่อโลกร้อนขึ้น มีหวังว่าน้ำแข็งจะละลายลงทะเล และรวมทั้งน้ำในทะเลนั้นจะพองขึ้น... สิ่งที่ทำให้คาร์บอนในอากาศเพิ่มขึ้นนั้น มาจากการเผาเชื้อเพลิงซึ่งอยู่ในดินและจากการเผาไหม้..."

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙
ในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา วันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๒

"...When Earth gets hotter, more ice will melt causing sea level to rise... what causes the rise of carbon in the atmosphere is the burning of fossil fuels..."

H.M. King Rama IX speech,
Chitrelada Palace, 4th December 1989.

โลกร้อน
Global Warming

ประสาท นิรันดรประเสริฐ
Prasart Nirundornprasert

The Sea, 2014

ภาพจะมีรอยฉีกออกเป็นสามส่วน ให้ความหมายว่า "ภาพที่ถูกฉีกนั้นสามารถสร้างใหม่ได้ แต่ถ้าทะเลถูกฉีกถูกทำลายก็ไม่สามารถสร้างใหม่ได้

Rips on a painting suggest that a torn picture can be created anew but a torn sea cannot be fixed.

ทะเล, 2557
สีน้ำบนกระดาษ (20 ชิ้น) 78 x 52 ซม.

The Sea, 2014
Watercolor on Paper, 78 x 52 cm (each)

จิตติมา ผลเสวก ร่วมกับ จักรกริช ฉิมนอก, ภัทรี ฉิมนอก, สาธิต รักษาศรี, วิชชุกร ตั้งไพบูลย์, วิชัย จันทวาโร

Jittima Pholsawek, Chakkrit Chimnok, Pattree Chimnok, Satit Raksasri, Vichukorn Tangpaiboon, Wichai Juntavaro

คุณจะนำพวกเขาไปไว้ที่ไหน?, 2560

การทำลายสิ่งแวดล้อม ทำให้สูญเสียทรัพยากรธรรมชาติและห่วงโซ่ในระบบนิเวศ เป็นการฆ่าตัวตายของมนุษย์อย่างน่าตระหนก เพราะดินน้ำป่าอากาศที่เราอาศัยให้ชีวิตดำรงอยู่ต้องล่มสลายกลายเป็นอื่นที่ไม่เอื้อต่อวิถีชีวิตอีกต่อไป โดยเฉพาะกลุ่มชนที่อาศัยชีวิตอยู่กับธรรมชาติอย่างเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อม เมื่อเกิดการพัฒนาจากโครงการขนาดใหญ่ที่เปลี่ยนแปลงระบบนิเวศไปอย่างรวดเร็ว พวกเขาเหล่านี้ต้องได้รับผลกระทบทางตรงและรุนแรงเสมอมา ระบบนิเวศที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วยังส่งผลต่อการเสียหายทางศิลปวัฒนธรรมชุมชนจนแทบจะถอนรากถอนโคน

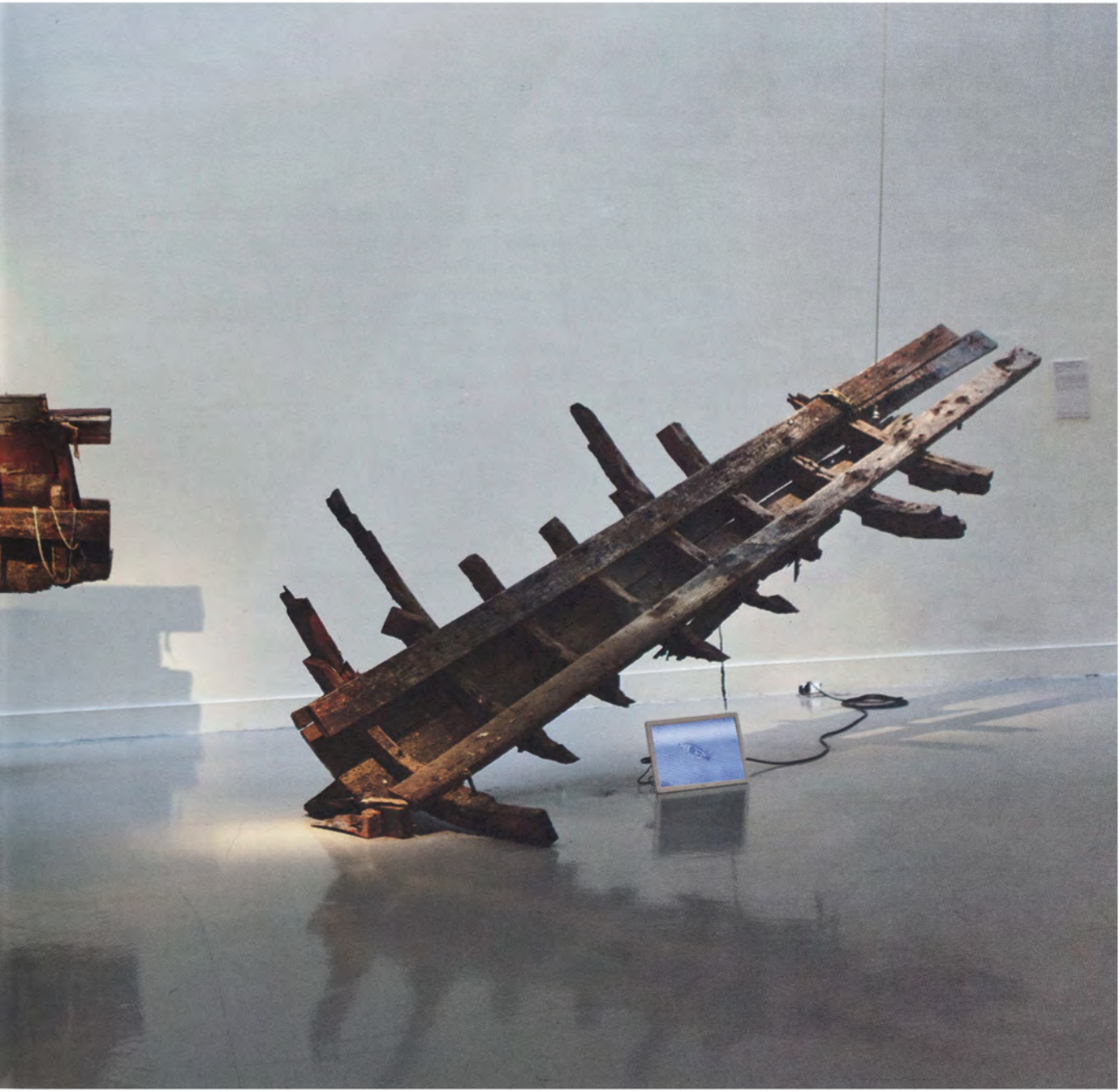
จึงเป็นที่มาของผลงาน "คุณจะเอาพวกเขาไปไว้ที่ไหน" ด้วยความห่วงใยต่อกลุ่มชน ที่มีวิถีแนบชิดกับธรรมชาติมายาวนาน ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ก็ทรงห่วงใยประชาชนเหล่านี้เป็นอันดับต้น เสมอมา

Where Would You Place Them?, 2017

Environmental destruction leads to the loss of natural resources, ecological destabilization, and self-annihilation. The four elements earth, water, forest, and air – are essential to all forms of life. The push for 'development' from various mega-projects are destroying balance in the world and devastating communities.

Moreover, the legacies of local arts are swept away by sudden ecological transformations. This artwork was created to highlight concern for local communities.

คุณจะนำพวกเขาไปไว้ที่ไหน?, 2560
งานติดตั้งจัดวางขนาดใหญ่ (เรือแม่น้ำโขง), แปรผันตามพื้นที่

Where Would You Place Them?, 2017
Installation, Dimensions Variable

จิตติมา ผลเสวก ร่วมกับ จักรกริช ฉิมนอก, ภัทรี ฉิมนอก, สาธิต รักษาศรี, วิชชุกร ตั้งไพบูลย์, วิชัย จันทวาโร

Jittima Pholsawek, Chakkrit Chimnok, Pattree Chimnok, Satit Raksasri, Vichukorn Tangpaiboon, Wichai Juntavaro

เราคือประชาชนที่อยู่กับดิน น้ำ ลม ป่า
วาดลีลาชีวิต อิสรเสรี
เราคือผู้คนที่จะเน่าเปื่อยไปกับแผ่นดิน
พุพังและปลิวหายไปในมวลอากาศ
เราคือพลเมืองที่ฟ้าทรงมองอย่างปรานี
เสมอมา...

We are the people who live with land, water, wind, forest.
Drawing leitmotif of the freedom of life,
We are the ones who will rot with the soil,
Decaying and dispersing in the wind,
Kindly, we are the people who have been looked upon by the sky.
Always,...

คุณจะนำพวกเขาไปไว้ที่ไหน?, 2560
การแสดงสด เครดิตภาพ: วิชัย จันทวาโร, ไกลูรย์ เกวีชัย

Where Would You Place Them?, 2017
Performance

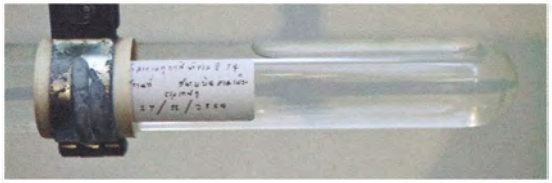

คุณจะนำพวกเขาไปไว้ที่ไหน?, 2560
วิดีโอ

Where Would You Place Them?, 2017
Video

เรืองศักดิ์ อนุวัตรวิมล
Ruangsak Anuwatwimon

"Do We Learn Something from This Yet?", 2017

ทรัพยากรทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ของประเทศไทย มีจุดร่วมสำคัญคือทำเลที่ตั้ง มีพื้นที่ราบจำนวนมหาศาล ซึ่งเคยเป็นพื้นตะกอนดินซากพืชซากสัตว์ มีแหล่งน้ำเข้าถึงและมีฝนตกตามฤดูกาล และมีพื้นที่ราบภาคกลางเป็นดินดอนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำขนาดใหญ่มโหฬาร ที่เป็นพื้นที่สำคัญเหมาะสมในการเพาะปลูกเลี้ยงดูประชากรของประเทศ

แต่แม้กระนั้นเองในช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมา มีหลายครั้งที่เกิดปรากฏการณ์ที่สร้างหายนะภัยระดับประเทศ ยกตัวอย่างในปี พ.ศ. 2505 พายุแฮเรียตที่แหลมตะลุมพุก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และพายุเกย์ในปี พ.ศ. 2532 ที่ส่งผลกระทบเป็นบริเวณกว้าง และหนักหนาที่สุด คือในปี พ.ศ. 2554 น้ำท่วมปีนี้ ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงเวลาระหว่างความขัดแย้งทางการเมืองที่ใหญ่ที่สุดครั้งหนึ่งในประเทศไทย และด้วยความขัดแย้งที่ว่านี้ ทำให้เชื่อว่าส่งผลต่อการจัดการน้ำ ที่เคยแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพและยังส่งผลกระทบเป็นลูกโซ่ต่อมาอีกหลายปีหลังจากนั้น

ปรากฏการณ์น้ำท่วมปี 54 ได้แสดงภาพของการแบ่งแยกความสำคัญได้อย่างชัดเจน ในขณะกรุงเทพฯ เมืองหลวง มีบางพื้นที่บางเขตมีน้ำท่วมเล็กน้อย บางที่ก็ไม่ถึงศอก แต่รอบๆ กรุงเทพฯ กลับจมมิด ถึงแม้ว่าจะเป็นความจริงที่เมืองหลวงจำเป็นจะต้องถูกป้องกันเพื่อไม่ให้เศรษฐกิจล่มสลาย ซึ่งอาจจะส่งผลร้ายแรงถึงทุกๆ คนในชาติ แต่รอยต่างทางสังคมที่หลายๆ คนได้พยายามยื้อยุดไว้ไม่ให้กว้างเกินไปกลับพังทลาย เป็นรอยที่ลึกและกว้างขึ้นด้วยภาพขยายของความแตกต่างนี้

ไม่ว่าสาเหตุแห่งหายนะในครั้งนี้จะเกิดขึ้นจากความผิดพลาดในการบริหารจัดการน้ำ ความผิดปกติของสภาพภูมิอากาศ การก่อสร้างที่รุกล้ำพื้นที่ป้องกันทางธรรมชาติ หรือทั้งหมดรวมกัน แต่มันได้แสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งที่ร้าวลึกและไร้ซึ่งความสามัคคีภายใต้สภาวะวิกฤตได้อย่างดี

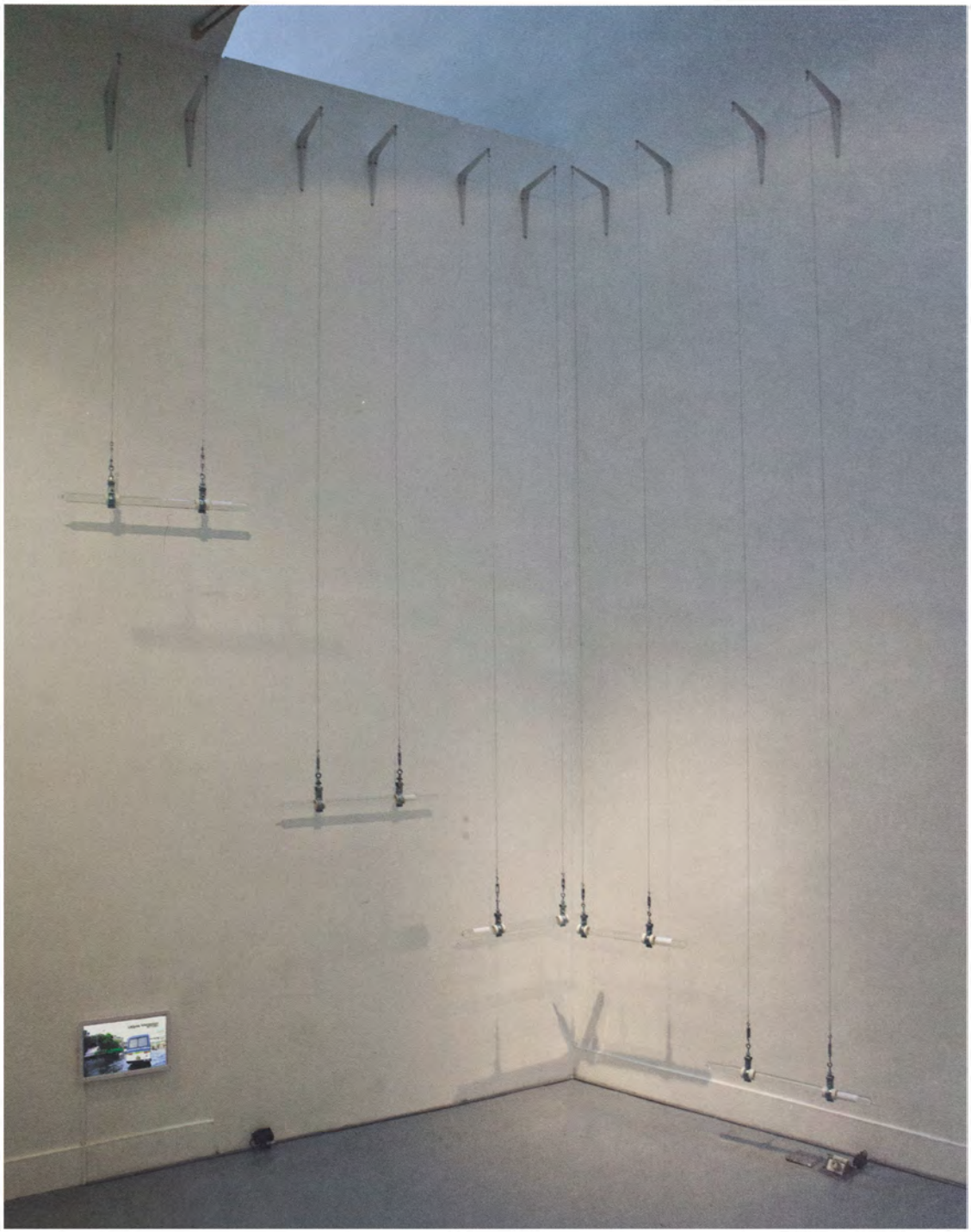
คงได้แต่หวังว่าเราประชาชนไทยจะได้เรียนรู้จากเรื่องนี้อย่างจริงจัง ดังเช่นผู้ที่เป็นหนึ่งเดียวผู้ที่เป็นศูนย์รวมใจของคนทั้งชาติ ได้ตั้งความหวังเอาไว้ว่าคนไทยจะเป็นผู้ที่มีความสุขและมีคุณภาพชีวิตทัดเทียมนานาชาติในสักวันหนึ่ง

Thailand's vast plains are rich in natural resources, where the soil holds rain from seasonal changes. The country's large central plain, with a river delta, is perfect for husbandry and here farming can feed the population.

Natural phenomena, however, can be catastrophic. In 1962 Storm Harriet struck Laem Talumphuk in the province of Prachuab Khiri Khan; Typhoon Gay swept Thailand in 1989; and most recently heavy flooding in 2011, also during a time of great political conflict in Thailand. It is believed that this conflict effectively damaged the country's water-management system which had hitherto been effective.

That time saw a clear polarization through the official prioritizing of downtown Bangkok against suburban and rural areas. Although the city is a financial hub, this discrepancy cannot be ignored. Now that the gap has been highlighted, we should want to stop it from widening and become a greater societal wound. Our thinking needs to shift from erroneous water management to climate abnormality and lack of ethical care and action.

Whether the causes of calamities were nature or man-made induced, they exposed the deep rift in the society. Lessons had to be learned, as our hope is with the one person who had hoped for all of us one day to be prosperous with our quality of life as good as the developed world.

"Do We Learn Something from This Yet?", 2560
จัดวาง. หลอดแก้ว. ดิน

"Do We Learn Something from This Yet?", 2017
Installation. Mixed Media. Dimensions Variable

ศิริเดช แม้นอิ่ม
Siridech Manim

พื้นที่เสื่อมโทรมหลังโรงงาน, 2559

ภาพพื้นที่เสื่อมโทรมของสังคมถูกนำมาประกอบให้เกิดเป็นทัศนียภาพใหม่ และมีการใช้เซ็นเซอร์ปิดบังเนื้อหาในบางส่วนของภาพ ให้เกิดเป็นน้ำหนักและความลดของสีเพื่อสร้างความงามและสุนทรียภาพใหม่ในการมอง

Waste Area behind the Factory, 2016

Environmentally degraded areas are re-configured to form a landscape, and also as 'digital censorship' explores a new perspective.

พื้นที่เลื่อมโทรมหลังโรงงาน, 2559
สีน้ำมันบนผ้าใบ 140 x 180 ซม.

Waste Area behind the Factory, 2016
Oil on canvas. 140 x 180 cm

เกษศักดา วิมลทรง
Ketsakda Wimolsong

ผลกระทบ บริโภค, 2559

การบริโภคในชีวิตประจำวันของมนุษย์มีส่วนเกี่ยวข้องกับพลาสติกทั้งทางตรง และทางอ้อม อันส่งผลกระทบอย่างมากในปัจจุบัน ทั้งยังอันตรายต่อธรรมชาติและมนุษย์

Effect of Consumerism, 2016

Our daily life of consumption is deeply linked to the use of plastic. Plastic has a detrimental impact on the environment and thus us.

ผลกระทบ บริโภค, 2559
สีน้ำมันบนผ้าใบ 170 x 140 ซม.

Effect of Consumerism, 2016
Oil on Canvas, 170 x 140 cm

ประวิทย์ มงคลเนาวรัตน์
Prawit Mongkolnowrut

ไม่มีชื่อ, 2560

ปัญหาโลกร้อนนับเป็นประเด็นหลักที่สำคัญ ก๊าซเรือนกระจกที่พวกเราปล่อยเข้าสู่ชั้นบรรยากาศ จะทำให้รังสีความร้อนที่ได้รับจากดวงอาทิตย์ไม่สามารถสะท้อนกลับออกไปได้ ทำให้โลกร้อนขึ้น ยิ่งเราตัดไม้ทำลายป่ามากขึ้น ก็จะยิ่งซ้ำเติมปัญหาโลกร้อนให้รุนแรงขึ้น เพราะต้นไม้ช่วยดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ซึ่งเป็นก๊าซเรือนกระจกชนิดหนึ่ง ไม่ให้เข้าสู่ชั้นบรรยากาศ แล้วคายออกซิเจนออกมาซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสิ่งมีชีวิต

ปัญหาโลกร้อนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงรูปแบบของสภาพภูมิอากาศ บางพื้นที่เกิดภาวะแห้งแล้งจัด ในขณะที่อีกบางพื้นที่เกิดน้ำท่วมอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ผมเขียนภาพการ์ตูนเหล่านี้ขึ้น ด้วยความหวังว่าจะทำให้พวกเราฉุกคิดถึงปัญหาเหล่านี้ โลกของเรากำลังป่วยไข้จริง ไม่ใช่เรื่องที่ไร้เหตุผลอย่างนักการเมืองว่ากัน!

Untitled, 2017

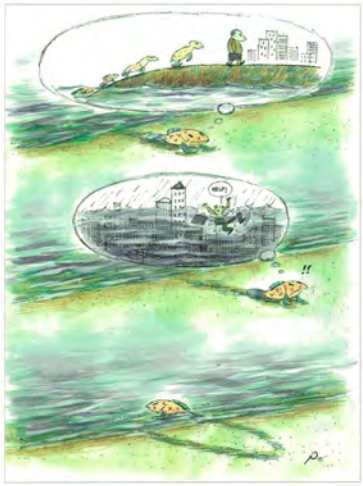
Global warming is of extreme importance: greenhouse gas traps heat close to the surface of the earth and thus increases the temperature of the globe. Deforestation aggravates this issue.

Global warming is the harbinger of climate change. Many regions experience severe drought while others face heavy flooding.

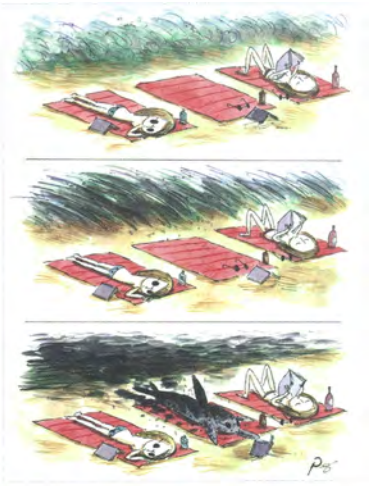
I draw these cartoons with the aim of reminding us of these issues. Our world is sick and politicians often misguide us.

เศรษฐกิจยั่งยืน, 2560
วาดเส้น สีผสมอาหารบนกระดาษ 29 x 42 ซม.
Untitled, 2017
Drawing of food color on paper 29 x 42 cm

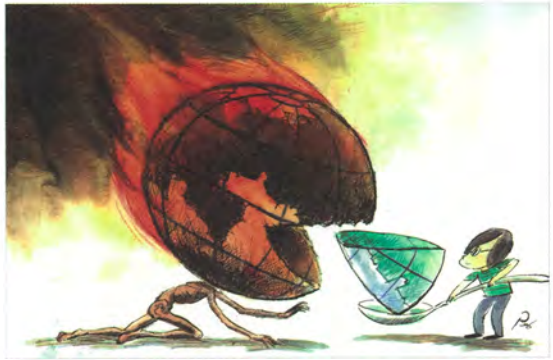

ไม่มีชื่อ, 2560
วาดเส้น สีผสมอาหารบนกระดาษ 29 x 42 ซม.
Untitled, 2017
Drawing of food color on paper 29 x 42 cm

ไม่มีชื่อ, 2560
วาดเส้น สีผสมอาหารบนกระดาษ 21 x 29 ซม.
Untitled, 2017
Drawing of food color on paper 21 x 29 cm

สิงห์ อินทรชูโต และทีม Scrab Lab
Singh Intrachooto

1. Egg Stool
Marble, 28 x 37 x 42 cm
เก้าอี้ทำด้วยหินเทียมที่รีไซเคิลจากเปลือกไข่
Egg Stool uses EMARBLE, made from recycled egg shells

2. Bess Chair
Steel Scraps, 34 x 35 x 67 cm
เก้าอี้ที่มีแนวคิดจากตุ๊กตาไล่ฝนเพื่อความโชคดีตามธรรมเนียมของญี่ปุ่น
A chair inspired by the Japanese doll which symbolizes environmental good luck

3. Java Stool
Java, 94 x 30 x 169 cm
เก้าอี้ที่ได้จากกากกาแฟของบริษัท สตาร์บัคส์ คอฟฟี่
Stool made from leftover Starbucks coffee grounds

4. Pmc Bone Chair
Green Board, 17 x 18 x 33 cm
ใช้แผ่นวัสดุที่ทำจากกล่อง UHT รีไซเคิล ส่วนขาทำจากเศษไม้สักที่มีน้ำหนักเบา
The seat is made from recycled UHT cartons. The legs are made from small scraps of teakwood.

5. Scapa Stool
Scapa, 94 x 30 x 169 cm
ที่นั่งจากเศษกระดุมที่เหลือใช้นำมาผสมกับตัวประสาน
Made from scapa (recycled buttons) congregated in a binding solution just like an artificial stone.

6. Tower Candle
Steel Scraps, 3.50 x 38 cm
เชิงเทียนจากเศษเหล็ก นำมาม้วนเกลียวให้คล้ายหอเอนเมือง Pisa
Candle holders made from stamped steel sheets. They are 'coned-up' to form 'leaning towers of Pisa'.

7. Document Bag
Dialysis Solution Bag
ผลิตภัณฑ์ใหม่จากการรีไซเคิลถุงน้ำยาปลอดเชื้อ เป็นการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด
Dialysis solution bags that represents a truly expedient use of resources.

8. Origami Palm Melamine Tableware
เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ได้แรงบันดาลใจจากศิลปะโอริกามิ
Environmentally-friendly tableware inspired by the simplicity of origami shapes and their unfolding action

9. Download Seating
UV Resistant artificial stone, 172 x 172 x 42 cm
วัสดุหินเทียมชนิดทน UV ที่เหลือจากงานก่อสร้างผิวนอกอาคาร ได้แรงบันดาลใจจากไอคอน 'ดาวน์โหลด'
A bench made of UV Resistant artificial stone left over from a construction site, inspired by the computer icon for 'Download'

10. Coral
Steel Scraps, 30 x 15 x 16 cm
ที่ใส่ของทำจากท่อเหล็กเหลือใช้จากการผลิตอุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์ ที่เล่าเรื่องราวผ่านรูปทรงของปะการัง
Decorative objects with coral formations, made from high-strength car-part scraps

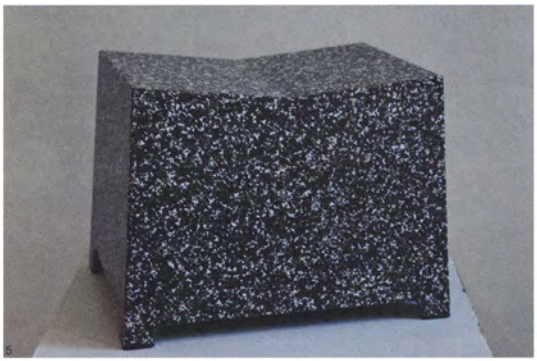

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน กระทรวงพลังงาน ร่วมกับ มูลนิธิอาคารเขียวไทย

Energy Policy and Planning Office Ministry of Energy and Thai Green Building Institute

โครงการสนับสนุนการออกแบบเมืองอัจฉริยะ

7 เมืองอัจฉริยะ ประกอบด้วย

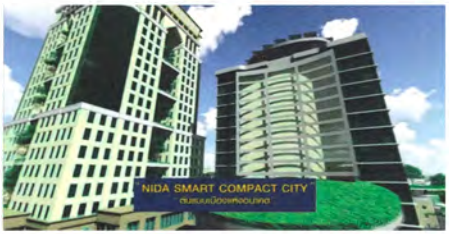
1.นิด้า : มหาวิทยาลัยอัจฉริยะ
2.ขอนแก่น สมาร์ทซิตี้ (ระยะที่ 1)
3.เมืองใหม่อัจฉริยะบ้านฉาง
4.มข. (เมือง) มหาวิทยาลัยอัจฉริยะ พลังงานสะอาด
5.วิสซ์ดอม วัน-โอ-วัน
6.ธรรมศาสตร์ สมาร์ทซิตี้
7.เมืองจุฬา อัจฉริยะ

Smart Cities-Clean Energy Project

7 Smart Cities:

1.Nida Smart Compact City
2.Khon Kaen Smart City (Phase 1)
3.New Town Ban Chang Smart City
4.CMU Smart City Clean Energy
5.Whizdom 101
6.Thammasat Smart City
7.CU Smart City

NIDA SMART COMPACT CITY

1

2

3

SMART ENVIRONMENT

4

SMART CITY

5

THAMMASAT
SMART CITY

6

ประตูสู่ศตวรรษที่สอง
ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สนทนาวงสังคมออนไลน์
Social Media Sharing

โลกร่วน

"...ธรรมชาติแวดล้อมของเรา ไม่ว่าจะเป็นแผ่นดิน ป่าไม้ แม่น้ำ ทะเล และอากาศ มิได้เป็นเพียงสิ่งสวย ๆ งาม ๆ เท่านั้น หากแต่เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตของเรา การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของเราไว้ให้ดีนี้ก็เท่ากับเป็นการปกปักรักษาอนาคตไว้ให้ลูกหลานของเราด้วย..."

พระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา-
ภูมิพลอดุลยเดช วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๒๑

"...the environment, whether it is the land, the forest, rivers, the sea, the air, they are not just something nice and beautiful, they are necessary and vital to our lives. Taking good care of the environment means protecting and ensuring the future of our children..."

H.M. King Rama IX speech, 5th December 1978

ธรรมชาติสุนทรีย์
Art and Nature

อินสนธิ์ วงค์สาม
Inson Wongsam

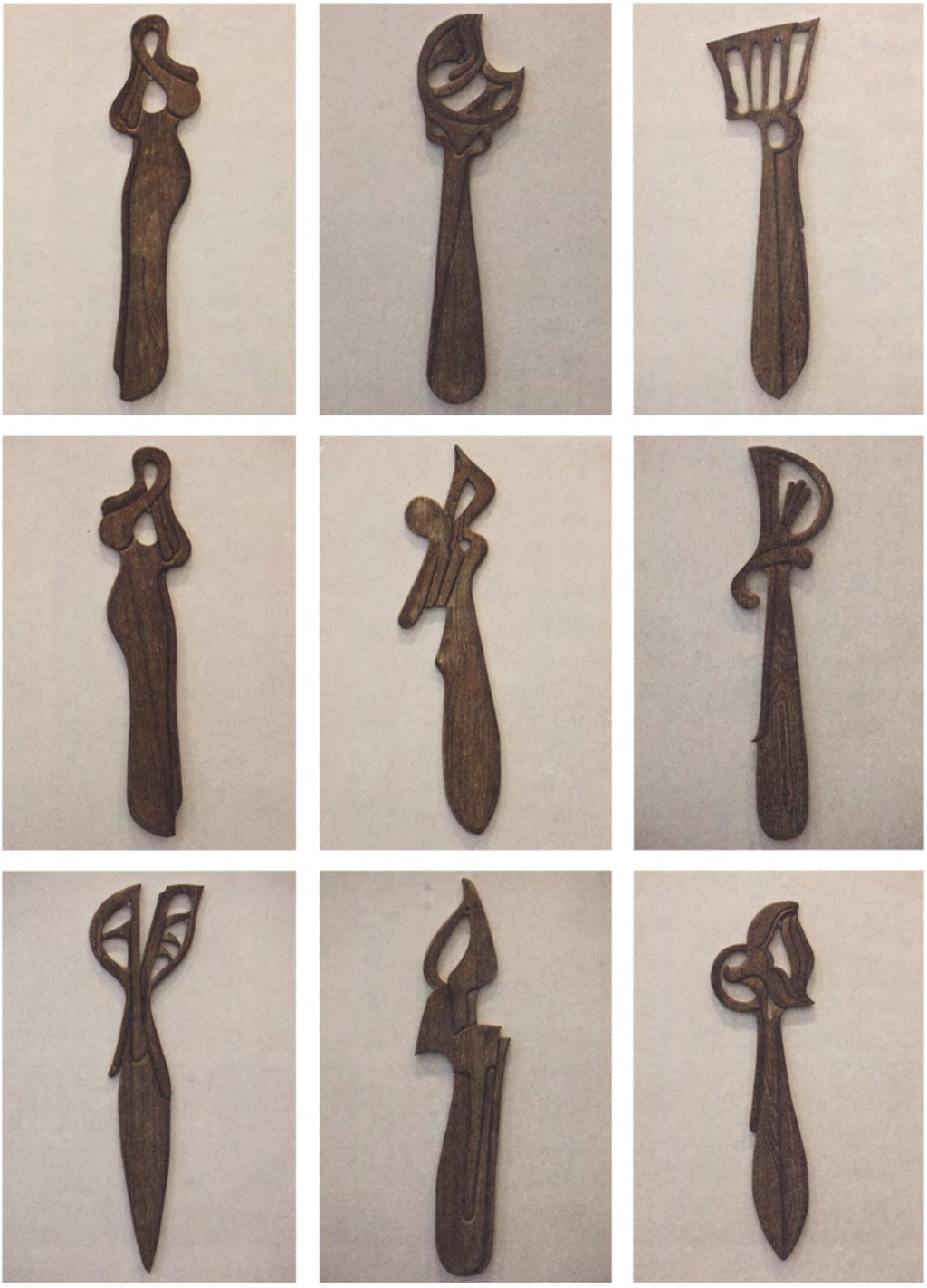
งานไม่มีชื่อ, 2540-2541

"อินสนธิ์ วงค์สาม : จิตวิญญาณอิสระ" จัดแสดงผลงานร่วมร้อยชิ้น ทั้งงานประติมากรรม (2517 - ปัจจุบัน) ภาพพิมพ์แกะไม้ (2542 - ปัจจุบัน) และงานจิตรกรรมชุดใหม่ (2556 - ปัจจุบัน) ผลงานมักถ่ายทอดลักษณะพิเศษหลายอย่างที่ล้วนแต่มีความสัมพันธ์กับความล้ำลึกจากจิตใจภายในของมนุษย์ รวมถึงศิลปกรรมชิ้นสำคัญอื่นๆ เช่น ประติมากรรมไม้ชุด "ห้วยไฟ" (2517 - 2520) ที่สร้างสรรค์จากเศษซากตอไม้สักขนาดใหญ่ แสดงถึงการโหยหาความบริสุทธิ์ในสภาวะธรรมชาติ ช่วยโน้มนำชุมชนให้ระลึกถึงต้นไม้และผืนป่า "ที่สูญเสีย" ผลงานประติมากรรมโลหะจำลองขนาดเล็ก ชุด "ใต้ทะเล" (2511 - 2517) ที่แสดงถึงความตระหนักในปัญหาและวิกฤติทางสิ่งแวดล้อม

No Titled, 1997-1998

Inson Wongsam: The Autonomous Spirit houses over one hundred art pieces, including Inson's sculptures and woodcuts from the past decades and a recent series of paintings. The works convey inner spirit, in its quest for purity in nature.

Huay Fai (1974) is made from an enormous teak stump and reminds us of both the purity and fragility of nature. The work is a monument to lost forests. And in Sculpture under *the Sea* (1968-74) a series of small metallic objects reflect on environmental crisis.

งานไม่มีชื่อ, 2540-2541
จัดวาง, ไม้สัก มอนิเตอร์ฉาย ฟิล์มสไลด์

No Title, 1997-1998
Installation, Mixed Media, Dimensions Variable

ญาณวิทย์ กุญแจทอง
Yanawit Kunchaethong

พิมพ์จากป่า 2547-2556, 2560

พิมพ์จากป่า รักษาสิ่งแวดล้อม ไม่ทำลายสุขภาพ มีกลิ่นตามธรรมชาติ ไม่ใช้สารเคมี ไม่มีสารตกค้าง นำส่วนต่างๆ ของพืชมาสกัดสี ตัวทำละลายคือน้ำจึงล้างทำความสะอาดได้ง่าย กากที่เหลือย่อยสลายตามวิถีแห่งธรรมชาติ พืชบางชนิดใช้เวลานานในการสกัด สามารถสกัดในปริมาณพอเพียงสำหรับใช้ เก็บไว้ได้นานในพืชบางชนิด ได้สีตามฤดูกาล เกิดความรู้ทางพฤกษศาสตร์ รักษาสืบทอดองค์ความรู้ ต่อยอดจากภูมิปัญญาชาวบ้าน เกิดการบูรณาการ เข้ากับกระบวนการสร้างผลงานศิลปะร่วมสมัย เป็นการใช้สีที่มีความหมายเนื่องจากเชื่อมโยงทางความคิดของแหล่งที่มา ผลิตใช้เองจึงมั่นใจได้ว่าไม่มีสารปนเปื้อน พื้นผิวที่เกิดขึ้นของผลงานเกิดจากปฏิกิริยาทางอินทรีย์-เคมี จึงไม่สามารถควบคุมภาพที่เกิดขึ้นได้ทั้งหมด ผลงานจึงมีความพิเศษที่สีเคมีไม่สามารถผสมให้เกิดขึ้นได้ เสมือนการบันทึกกาลเวลาและฤดูกาล ให้ความรู้สึกงดงามภายในใจ เกิดความรักและความหวงแหน ให้ตระหนักรักษาป่าอย่างยั่งยืน

Print from Forest 2004-2013, 2017

Printmaking with natural materials from the forest is an environmentally friendly process. These organic materials are non-toxic and biodegradable. Some plants take more time than others to yield colour pigments and some are seasonal. We do well to bring this folk knowledge to contemporary art.

ธรรมชาติสุนทรีย์ Art and Nature

พิมพ์จากป่า 2547-2556, 2560
ภาพพิมพ์สีธรรมชาติ (กะเม็ง ขมิ้น ขัน คราม มะเกลือ มะพลับ โมก มังคุด ผีเสื้อ ราตรี ถ่าน หางนกยูง กาวกระถิน และน้ำผึ้ง). 80 x 60 ซม.

Print from Forest 2004-2013, 2017
Organic print (Whitehead, turmeric, indigo, Siamese ebony, persimmon, wrightia, mangos teen, blooming bouquet, charcoal, flamboyant, gum Arabic and honey). 80 x 60 cm

พันธุ์ศักดิ์ จักกะพาก
Phansakdi Chakkaphak

พฤกษศิลป์

การวาดภาพเก็บรายละเอียดเหมือนจริงตามธรรมชาติของพฤกษชาติ

รายละเอียดตามธรรมชาติของดอกไม้ ผล ใบ ช่อ กิ่ง ก้าน ฯลฯ เป็นแรงบันดาลใจให้นำมาเป็นแบบวาดด้วยสีน้ำ พยายามเก็บความสวยงามตามความเป็นจริงของธรรมชาติ ให้เหมือนมากที่สุดเท่าที่จะสามารถวาดบันทึกไว้ได้บนกระดาษ ไม่เคยเบื่อและจะไม่มีวันเบื่อ เพราะวาดสิ่งที่ตัวเองชอบที่สุด มีความสุขและเพลิดเพลินใจที่สุดกับทุกขณะจิตที่วาดทุกๆ ภาพ

Botanical Art

Blossoms, fruits, buds, stems, and other details constitute the objects of botanical study. These forms are the inspiration for my paintings. And these are forms that breathe life not only into my art but also into me.

เงาะ, **2559**
ภาพพิมพ์ดิจิทัล 37.5 x 51.5 ซม.
Rambutan, 2016
Digital print 37.5 x 51.5 cm

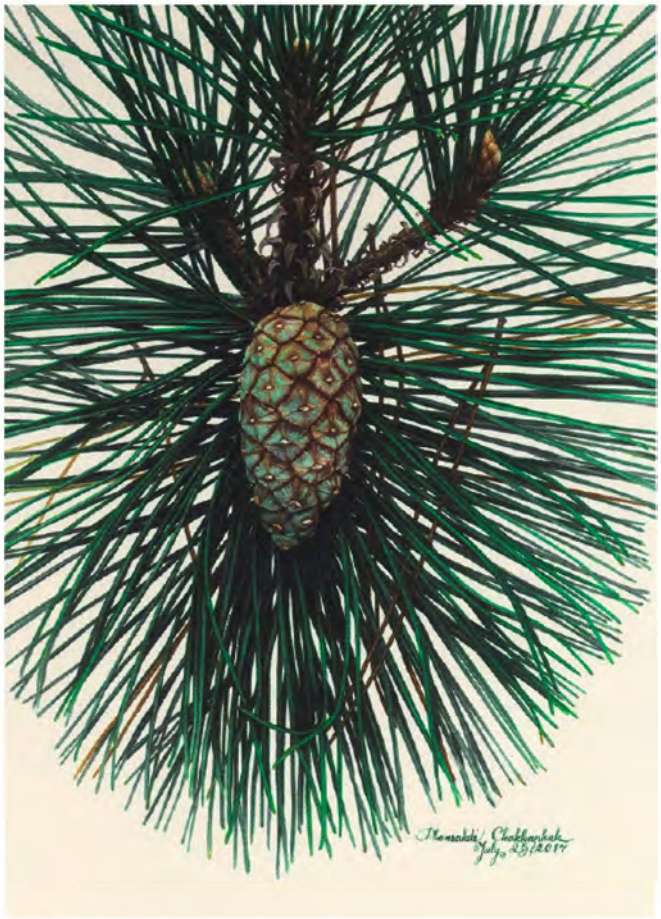

มะเฟือง, **2558**
ภาพพิมพ์ดิจิทัล 37.5 x 51.5 ซม.
Star Fruit, 2015
Digital print 37.5 x 51.5 cm

กุหลาบจุฬาลงกรณ์, **2557**
ภาพพิมพ์ดิจิทัล 37.5 x 51.5 ซม.
Chulalongkorn Rose, 2014
Digital print 37.5 x 51.5 cm

ธรรมชาติสุนทรีย์
Art and Nature

ลูกสน, 2560
ภาพพิมพ์ดิจิทัล 37.5 x 51.5 ซม.
Pine Cone, 2017
Digital print 37.5 x 51.5 cm

กุหลาบ, 2558
ภาพพิมพ์ดิจิทัล 37.5 x 51.5 ซม.
Rose, 2015
Digital print 37.5 x 51.5 cm

สาละ, 2559
ภาพพิมพ์ดิจิทัล 37.5 x 51.5 ซม.
Cannonball Tree, 2016
Digital print 37.5 x 51.5 cm

บัวหลวง, 2560
ภาพพิมพ์ดิจิทัล 37.5 x 51.5 ซม.
Sacred Lotus, 2017
Digital print 37.5 x 51.5 cm

จามจุรี, 2558
ภาพพิมพ์ดิจิทัล 37.5 x 51.5 ซม.
Rain Tree, 2015
Digital print 37.5 x 51.5 cm

ลิ้นจี่, 2557
ภาพพิมพ์ดิจิทัล 37.5 x 51.5 ซม.
Lychee, 2014
Digital print 37.5 x 51.5 cm

ครองศักดิ์ จุฬามรกต
Krongsak Chulamorkodt

ธรรมชาติสนทนา

ธรรมชาติมิได้เป็นแค่มวลวัตถุ แหล่งน้ำ หรือทรัพยากรที่มีขึ้นเพื่อสนองความต้องการของเรา หากเป็นแหล่งกำเนิดชีวิตที่บำรุงเลี้ยงสรรพสิ่งรวมทั้งมนุษย์ทุกคน ทุกอย่างที่ประกอบขึ้นเป็นเราไม่ว่ารูปธรรมหรือนามธรรมล้วนมาจากธรรมชาติหรือพึ่งพิงอิงอาศัยธรรมชาติทั้งสิ้น ปราศจากธรรมชาติ เราก็มิอาจดำรงอยู่ได้เลย ในทางตรงข้ามแม้ปราศจากมนุษย์ ธรรมชาติก็หาเดือดร้อนไม่

ธรรมชาติไม่เพียงให้ปัจจัยสี่แก่เรา หากยังเกื้อกูลต่อจิตใจของเราด้วย เมื่อใดที่ใจรุ่มร้อน ธรรมชาติสามารถให้ความสงบเย็นแก่เรา เมื่อใดที่ใจแห้งผาก ธรรมชาติจะให้ความฉ่ำเย็นแก่เรา มิใช่แต่ความสงบสงัดเท่านั้นที่ใจเราสามารถสัมผัสได้จากธรรมชาติ แม้แต่ "ธรรม" เราก็สามารถซึมซับได้จากธรรมชาติเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม เราจะได้ยินธรรมชาติสอนธรรมก็ต่อเมื่อทำใจสงบ เปิดใจให้ว่าง วางความคิดทั้งปวงลง แล้วธรรมก็จะรินหลั่งจากธรรมชาติสู่ใจเรา แต่ถึงแม้ใจเราจะยังไม่นิ่งพอที่จะรองรับธรรม อย่างน้อยก็สัมผัสได้ถึงความสงบสงัด เกิดความสงบเย็นอันเป็นสุขที่หาได้ยาก

ผู้คนทุกวันนี้ในส่วนลึกของจิตใจล้วนโหยหาความสงบเย็น จึงพากันเข้าหาธรรมชาติ แต่ถึงจะอยู่ในป่าหรือบนยอดเขา แต่หากใจไม่เปิด ไม่คิดจะลดระดับเสียงที่ลึกซึ้งจากธรรมชาติ หรือไม่เชื่อว่าธรรมชาติสามารถสนทนากับเราได้ ก็ยากที่จะพบกับความสงบเย็นดังที่ต้องการได้

ธรรมชาตินั้นพร้อมที่จะสนทนากับเราตลอดเวลา อยู่ที่ว่าเราพร้อมจะสนทนากับธรรมชาติหรือไม่ เมื่อใดที่เราพร้อม ความอัศจรรย์ก็พลันบังเกิด ไม่เพียงรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับธรรมชาติหากยังเข้าถึงความจริงและความงามอันลึกซึ้ง ซึ่งสามารถหล่อเลี้ยงจิตใจให้เป็นสุขอย่างยิ่ง

ใครก็ตามที่ได้มาเห็นภาพเหล่านี้ จะรู้สึกได้ถึงความสงบเย็นที่บังเกิดในจิตใจ ที่เคยว้าวุ่นก็จะค่อยๆ นิ่งลง ที่รีบร้อนก็จะ

Dialogue with Mother Nature

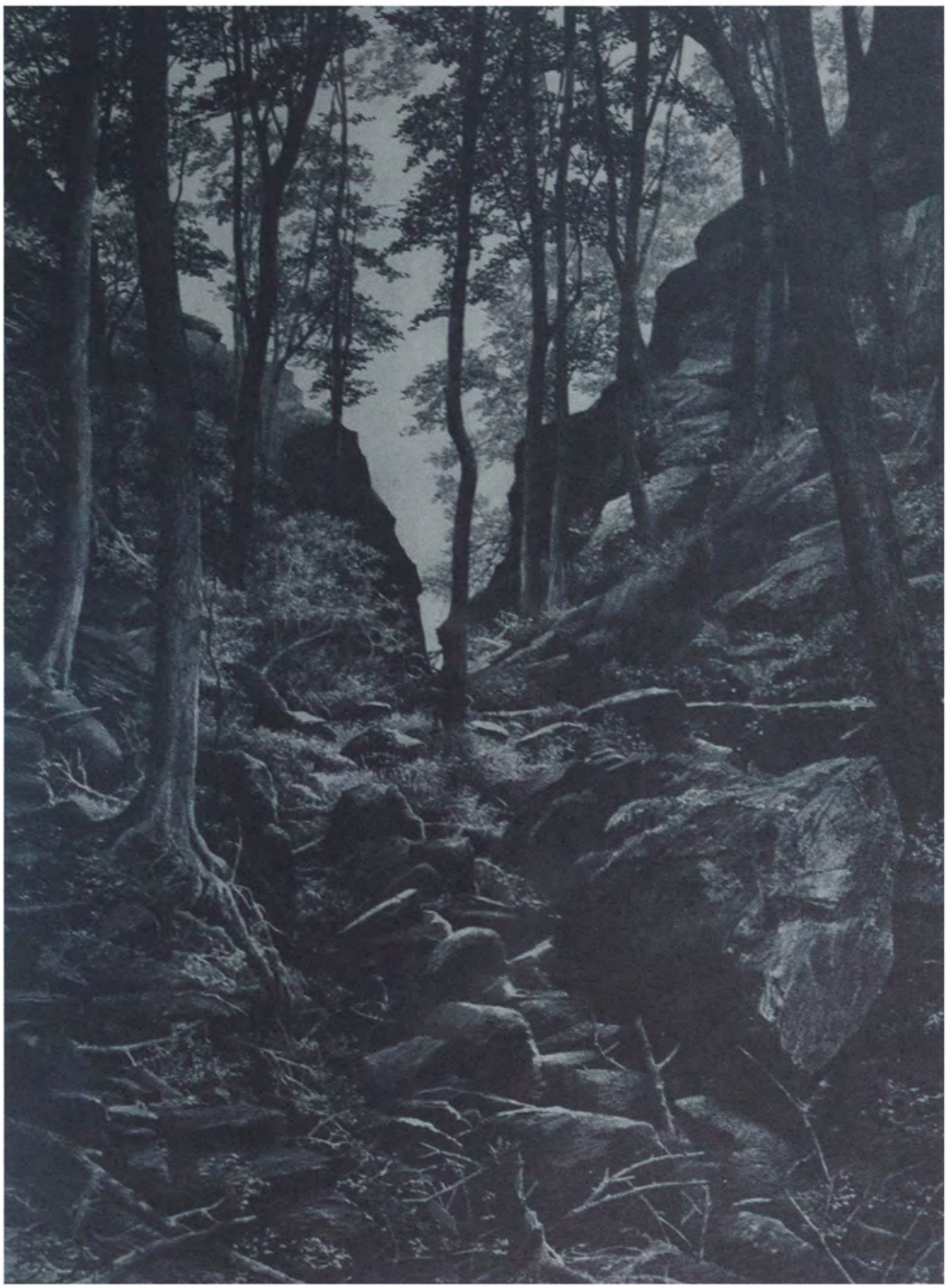
Nature should not be treated as a resource for humans to exploit. It is a source for all life-forms; all comes from nature. Nature is independent and we are dependent. Nature not only grants us the necessities, it also soothes our spiritual needs; it offers cool breezes and inspires serenity in times of turmoil and nourishes us with energy when needed. Nature is the source of stillness, and even Dharma itself.

Buddhadasa Bhikku once advised all the visitors to Suan Mokkh Mokhaphalaram Garden to walk into the forest and listen to the voices of rocks - or Dharma - from the trees. This is because nature can impart profundity, perhaps even enlightening us to the Trilaksana – Three Marks of Existence. Once, of course, we learn to listen. When we embrace serenity and understand profound stillness we will sense Dharma in nature. Though even without the complete stillness that beckons Dharma, we will nevertheless be able to experience happiness in stillness, a rare joy.

People approach nature in hope of serenity. But without an open mind or the belief that we can hold dialogue with nature we will not find serenity even while hiking on a mountain or walking among trees.

We must question ourselves about our capacity to connect with nature, for nature is always ready for us. The moment we are filled with the belief of nature, we will experience a miraculous transcendence and a pathway is laid that allows us attain truth and beauty as the basis for sustaining spiritual happiness.

Those who accomplish such are imbued with spiritual

ธรรมชาติสนทนา 26, 2559
ภาพวาดดินสอบนกระดาษ 43.5 x 47.5 ซม.
Dialogue with Mother Nature 26, 2016
Pencil drawing on paper 43.5 x 47.5 cm

ครองศักดิ์ จุฬามรกต
Krongsak Chulamorkodt

ธรรมชาติสนทนา 8, 2559
ภาพวาดดินสอบนกระดาษ 57 x 39 ซม.
Dialogue with Mother Nature 8, 2016
Pencil drawing on paper 57 x 39 cm

ธรรมชาติสนทนา 11, 2559
ภาพวาดดินสอบนกระดาษ 55.5 x 39.5 ซม.
Dialogue with Mother Nature 11, 2016
Pencil drawing on paper 55.5 x 39.5 cm

ธรรมชาติสนทนา 9, 2559
ภาพวาดดินสอบนกระดาษ 40 x 28 ซม.
Dialogue with Mother Nature 9, 2016
Pencil drawing on paper 40 x 28 cm

ไม่มีชื่อ, 2559
ภาพวาดดินสอบนกระดาษ 39 x 50 ซม.
Untitled, 2016
Pencil drawing on paper 40 x 28 cm

ธรรมชาติสนทนา 3, 2559
ภาพวาดดินสอบนกระดาษ 53 x 34.5 ซม.
Dialogue with Mother Nature 3, 2016
Pencil drawing on paper 53 x 34.5 cm

กลายเป็นเนิบช้า ราวกับว่าได้อยู่ท่ามกลางพงไพรหรือนั่งริมธารใสจริงๆ ภาพเหล่านี้สามารถพาเราออกจากโลกที่อึกทึกจอแจและเร่งรีบได้เลยทีเดียวแม้ชั่วขณะก็ตาม ยิ่งได้นั่งนิ่งๆ อ่านบทกวีประกอบภาพด้วยแล้ว ก็จะสัมผัสได้ถึงมิติอันลึกซึ้งที่เลือนหายไปจากชีวิตสมัยใหม่ไปนานแล้ว บางคนเรียกมิติดังกล่าวว่ามิติทางจิตวิญญาณ

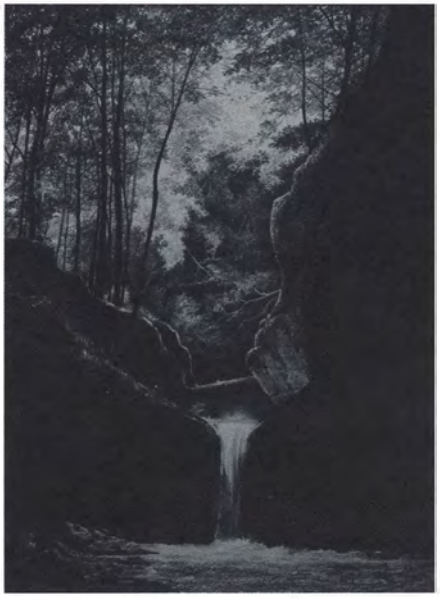
แรงบันดาลใจที่จะสนทนากับธรรมชาติ หรือเปิดใจรับฟังคำบอกเล่าของธรรมชาติ นอกจากฟังเสียงกล่อมกระซิบของป่าเขาลำเนาไพรอันร่มครึ้มเขียวขจีแล้ว เป็นการเปิดใจสดับฟังเสียงร้องของธรรมชาติที่กำลังถูกคุกคามทำร้ายด้วย เพราะทุกวันนี้ป่าหลายแห่งกำลังร้องไห้ แผ่นดินกำลังล้มป่วย แม่น้ำกำลังจะตาย เป็นเพราะผู้คนจำนวนมากมิดบอดและหูหนวกต่อความทุกข์ของธรรมชาติ จึงปล่อยให้ธรรมชาติถูกทำลายอย่างรวดเร็ว แต่ก็ยังไม่สายที่เราจะมาร่วมทุกข์ร่วมสุขกับธรรมชาติ และช่วยกันเยียวยาฟื้นฟูธรรมชาติ ไม่นิ่งดูดาย

บทความโดย พระไพศาล วิสาโล

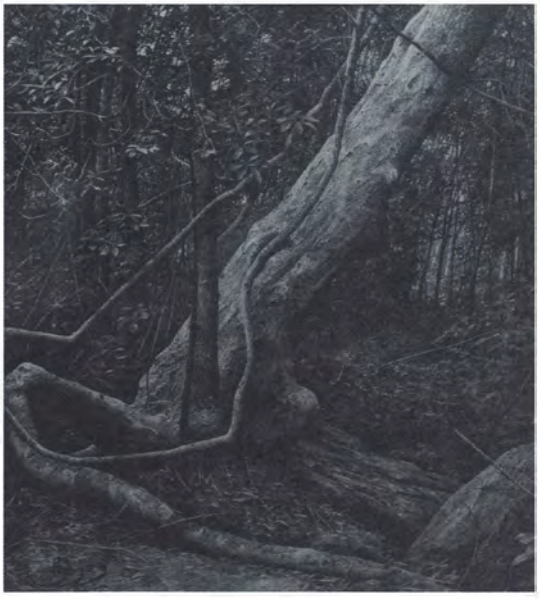
serenity, ridding themselves of turmoil and confusion and as if sitting at the heart of the forest itself. Even for a single moment in time we are taken away from a tumultuous world and enter into a profound dimension that is lost to modern ways of life. Here we may sit still and derive pleasure from the poetries and visions of serenity.

However, this invitation to converse with nature is not only to listen to its whispers and lullabies but also the cries for help. Forests around the planet are weeping, the earth is crumbling and rivers are falling into sickness. These are the signs that we are blind to the suffering of nature and its imminent destruction. But it is not too late for us to become one with nature once more and assist in restoration. If we do care.

Text by Phra Paisal Visalo

ธรรมชาติสนทนา 32, 2559
ภาพวาดดินสอบนกระดาษ 39 x 50 ซม.
Dialogue with Mother Nature 32, 2016
Pencil drawing on paper 39 x 50 cm

ธรรมชาติสนทนา 33, 2559
ภาพวาดดินสอบนกระดาษ 29.5 x 38.5 ซม.
Dialogue with Mother Nature 33, 2016
Pencil drawing on paper 29.5 x 38.5 cm

ธรรมชาติสุนทรีย์

Art and Nature

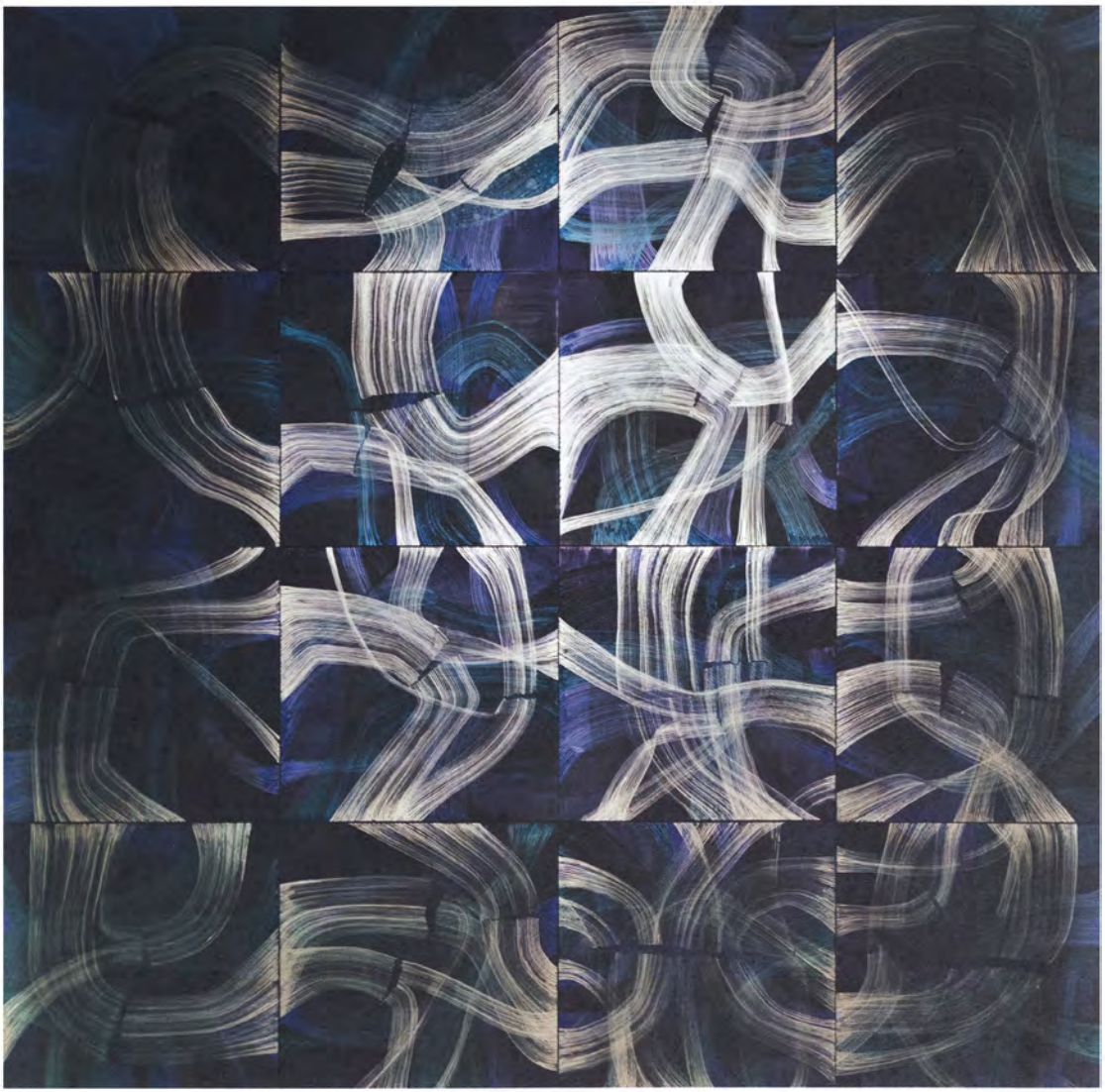
วรวิทย์ แก้วศรีนวม
Worawit Kaewsrinoum

แรงบันดาลใจจากคราม, 2560

ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากการทอผ้าย้อมครามของแม่ ทั้งสีคราม และกระบวนการทำงานของการทอผ้าย้อมครามที่ละเอียดและประณีตในทุกขั้นตอน มาสร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรมเชิงนามธรรม อันแสดงออกถึงสภาวะภายในจิตวิญญาณของข้าพเจ้า และความงดงามของจิตวิญญาณ

Inspiration from the Indigo, 2017

I am inspired by my mother's weaving work and also the use of indigo for her cotton cloth-making. I turned this into an abstract painting which reflects the identity of my spirit and my sense of beauty.

แรงบันดาลใจจากคราม, 2560
สีฝุ่นครามบนกระดาษสา 240 x 240 ซม.

Inspiration from the Indigo, 2017
Tempera Indigo on Sa Paper, 240 x 240 cm

ประวัติภัณฑารักษ์

ฉัตรวิชัย พรหมทัตตเวที เป็นภัณฑารักษ์ที่มีประสบการณ์ทำงานร่วมกับหน่วยงานด้านศิลปะหลายแห่ง เริ่มจากการเป็นผู้อำนวยการหอศิลป พีระศรี ในระหว่างปี พ.ศ.2519-2531 โดยปฏิบัติหน้าที่จัดงานนิทรรศการศิลปะประมาณ 120 นิทรรศการ รวมถึงดูแลรายการดนตรีและละครของหอศิลป ต่อมาในปี พ.ศ.2545 เขาเป็นผู้ร่วมผลักดันในการจัดตั้งสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม และเป็นผู้อำนวยการมูลนิธิศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร เพื่อผลักดันการสร้างหอศิลป์แห่งนี้ขึ้น จนกระทั่งในปี พ.ศ.2551 เขาจึงได้เข้ารับตำแหน่งผู้อำนวยการหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ฉัตรวิชัยยังเป็นหนึ่งในคณะที่ปรึกษาของกรุงเทพมหานคร โดยมีไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ เป็นประธานคณะทำงานการอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่ต่อเนื่องกรุงรัตนโกสินทร์ในปี พ.ศ.2555 และทำหน้าที่เป็นกรรมการตัดสินงาน Asia Pacific Heritage Awards, UNESCO ปี พ.ศ.2545-2550 อีกด้วย ในด้านงานภัณฑารักษ์ เขาเคยเป็นภัณฑารักษ์งานนิทรรศการ *20 ศิลปิน แปรรูปวัฒนธรรม : จิตรกรรมร่วมสมัยเวียดนาม* จัดแสดงที่สยามสมาคม กรุงเทพฯ (พ.ศ.2539) และนิทรรศการ *ลีลาของลายใหม่* ซึ่งจัดแสดงผลงานของศิลปินจากสงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส (พ.ศ. 2554) ปัจจุบันฉัตรวิชัยดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการพิทักษ์มรดกสยาม สยามสมาคม

อำมฤทธิ์ ชูสุวรรณ เกิดเมื่อปี พ.ศ.2498 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโท สาขาจิตรกรรม คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เขาเคยได้รางวัลพุทุนศิลป์ พีระศรี และรางวัลเหรียญเงิน ศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 32 ในปี พ.ศ.2529 อำมฤทธิ์เคยร่วมแสดงผลงานทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ได้แก่ นิทรรศการ *Banyan Project : Gallery in Park* ที่เบอร์ลิน (พ.ศ.2547), นิทรรศการ *เชิญคุณก่อน ขอหยุดคิด* ในพาวิลเลียนของไทย ในงานแสดงศิลปกรรมเวนิสเบียนาเล่ ครั้งที่ 52 (พ.ศ.2548), นิทรรศการ *Cross Over: songZnong* ที่ปักกิ่ง (พ.ศ.2552) และนิทรรศการ *The Silk Road Art Exhibition, Asean* ที่ Japan Center โตเกียว (พ.ศ.2553) ปัจจุบันอำมฤทธิ์ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ที่ภาควิชาจิตรกรรม คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Curators' Biographies

Chatvichai Promadhattavedi holds extensive curatorial experience. He launched his career as Director of the Silpa Bhirasri Gallery in Bangkok from 1976 to 1988, where he oversaw over a 100 exhibitions. Other projects here included showcases of musical and dramatic arts. In 2002 Chatvichai was one of the key figures in the foundation of the Office of Contemporary Art and Culture (OCAC) as part of Thailand's Ministry of Culture. He then went on to become Director of the Bangkok Art and Culture Center Foundation which supported the establishment of the BACC and in 2008 he took the post of Director of this institution.

Other posts include serving on the advisory board of the Bangkok Metropolitan Administration (BMA) where projects included the preservation of the historic Rattanakosin district of Bangkok. From 2002-2007 Chatvichai was a panel judge for the Asia-Pacific Heritage Awards for UNESCO. He currently works as the Siam Heritage Preservation Director for the Siam Society in Bangkok. And his recent curatorial projects include *Processed Culture: Vietnam's Contemporary Art* and *Emerging Patterns*, a survey of artists from Songkhla, Pattani, Yala, and Narathiwat in Southern Thailand.

Amrit Chusuwan is one of Thailand's foremost visual artists. A graduate of Silpakorn University in Bangkok, he is a Silpa Bhirasri Scholarship awardee and was a silver medalist in the 32nd National Art Contest, 1986. Amrit's exhibitions include *Banyan Project: Gallery in the Park* in Berlin, 2004, *Globalization... Please Slow Down* at the 51st Venice Biennale, 2005, *Cross Over: songZnong* in Beijing, 2009 and *The Silk Road Art Exhibition: ASEAN* at the Japan Center in Tokyo, 2010. Amrit served as Dean of Painting of the Faculty of Fine Arts of Silpakorn University from 2013-2017.

อภิศักดิ์ สนจด สำเร็จการศึกษาด้านบริหารธุรกิจ การตลาด หลังจบการศึกษาเขาได้เพิ่มพูนประสบการณ์ทำงานด้านศิลปวัฒนธรรมทางเลือก อาทิ คอนเสิร์ต ละครเวที ภาพยนตร์ และกิจกรรมอบรมสัมมนา ทำให้เขาศึกษาต่อจนกระทั่งจบปริญญาโทในสาขาบริหารงานวัฒนธรรม และได้รับเชิญให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการหอศิลป์ตาดู (ไทยยานยนตร์) ตั้งแต่ พ.ศ.2547 จวบจนปัจจุบัน นอกเหนือจากการจัดนิทรรศการในพื้นที่หอศิลป์ตาดูฯ ด้วยตนเองแล้ว อภิศักดิ์ยังสนใจการเปิดพื้นที่เพื่อเชื้อเชิญศิลปินหลากสาขา อาทิ ละครเวที ดนตรี กิจการด้านวัฒนธรรมต่างๆ ให้มาทำงานร่วมกัน เขาได้รับเชิญไปร่วมสร้างสรรค์กิจกรรมในพื้นที่อื่นและร่วมงานกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ทั้งไทยและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง เช่น นิทรรศการ *เชิญคุณก่อนขอหยุดคิด* ในพาวิเลียนของไทย ในเทศกาลศิลปะนานาชาติเวนิสครั้งที่ 52 (พ.ศ.2550) ในระหว่างปี พ.ศ.2554- 2555 เขาทำงานร่วมกับ Ovation Studio ออกแบบนิทรรศการ *ข้าว น้ำ ต้นไม้ ณ Royal Pavilion*, BOI Fair 2011 และอำนวยการเทศกาลศิลปะชุมชน ในกิจกรรม *เตร่ตรอกลัดรั้วบ้าน ฟื้นตำนานป้อมปราบพระนคร ครั้งที่ 1* ทั้งยังได้รับเชิญเพื่อเป็นตัวแทนภัณฑารักษ์ประจำประเทศไทยในกลุ่มประเทศอาเซียนเพื่อคัดเลือกศิลปินในนิทรรศการ *Riverscape Influx* จัดโดยสถาบันเกอเธ่ในภูมิภาคอาเซียนและประเทศไทย ต่อมาในปี พ.ศ.2556-2557 เขาทำหน้าที่อำนวยการผลิต เทศกาลศิลปวัฒนธรรมอาเซียน กรุงเทพฯ และนิทรรศการศิลปะอาเซียน จัดโดยกรุงเทพมหานครและหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร และร่วมอำนวยการผลิตโครงการแลกเปลี่ยนศิลปินไทย-อินโดนีเซีย (บาหลี)

Apisak Sonjod is a veteran of the cultural life of Bangkok. He initially graduated in business studies but went on to achieve a MA in Cultural Management and has been involved in manifold projects including theatre, music, film and art exhibitions. Apisak is Director of Tadu Contemporary in Bangkok – a post he's held since 2004. As a cultural worker, he is interested in providing platforms for a range of artists and collaborations and has worked with both private and public sectors. His management projects include the Thai pavilion of the 52nd Venice Biennale in 2007, titled *Globalization... Please Slow Down*. In 2011 Apisak co-designed the exhibition *Rice, Water, and Trees for the Royal Pavilion* of the BOI Fair.

Other projects include community art exhibitions and Apisak was selected as an ASEAN curator for the traveling *Riverscapes Influx* exhibition in 2013. In 2013 and 2014, he was a producer for the Bangkok ASEAN Art & Culture Festival and the ASEAN Art Exhibition, events organized by the BMA and BACC. And most recently Apisak has worked on animations to develop new exhibition strategies for The Golden Jubilee Museum of Agriculture in Thailand.

ประวัติผู้แสดงงาน

โครงการพระราชดำริ

เพียงพอ ศุภมาดย์ (เกิด พ.ศ.2549) เด็กหญิงเพียงพอเป็นที่รู้จักในชื่อเล่นว่า 'เจ้าขา' เธอเรียนรู้การวาดการ์ตูนด้วยตนเองมาตั้งแต่อายุ 4 ปี และฝึกฝนด้วยตนเองมาโดยตลอด จนเมื่ออายุ 7 ปี จึงเริ่มวาดอย่างจริงจัง และพัฒนามาเป็นการ์ตูนที่มีเรื่องราวสั้นๆ โดยใช้จินตนาการและสไตล์การวาดที่เป็นเอกลักษณ์ เจ้าขาวาดรูปทุกวัน แต่อาจต่างกันในรูปแบบที่หลากหลาย เช่นวาดรูปบนกระดานที่วาดแล้วลบได้ (เจ้าขาเริ่มวาดรูปครั้งแรกโดยใช้กระดานชิ้นนี้) วาดบนกระดาษแล้วปิดไว้ทั่วบ้าน ในห้องเรียนของเจ้าขาก็เต็มไปด้วยรูปวาดฝีมือของเธอเอง ที่วาดอย่างเป็นเรื่องเป็นราว โดยวาดลงใน sketch book ขนาด A5 ไปจนถึงเฟรมผ้าใบ ปัจจุบันเจ้าขาเรียนอยู่ชั้น Y7 ที่ Southern International School, Hat Yai อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ติดตามผลงานของเจ้าขาได้ที่ www.facebook.com/jaokahgallery และ IG : jaokah_girllery

ภาณุ อุดมเพทายกุล (เกิด พ.ศ.2520, กรุงเทพฯ) จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโท สาขาประติมากรรม จากมหาวิทยาลัยศิลปากร ภาณุเคยร่วมแสดงผลงานในนิทรรศการกลุ่มหลายครั้ง ได้แก่ นิทรรศการสัมมนาเชิงปฏิบัติการนานาชาติ *ทุนวัฒนธรรม ทุนสังคม* หอศิลป์ สำนักวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น (พ.ศ.2557), *The 3th and The 4th Asean Art Exhibition* Southern Thai Gallery Princess Galayanivadhana Institute of Cultural Studies Prince of Songkla University, Thailand (พ.ศ.2557, 2558) *นิทรรศการศิลปะสายวิชาทัศนศิลป์ ครั้งที่ 6* มหาวิทยาลัยศิลปะแห่งชาติโฮจิมินห์ เวียดนาม (พ.ศ. 2558), นิทรรศการศิลปะกับชุมชน *Art on Train I* บนรถไฟขบวนขอนแก่น-หนองคาย (พ.ศ.2559), นิทรรศการศิลปะกับชุมชน *Art on Train II* บนรถไฟขบวนขอนแก่น-นครราชสีมา (พ.ศ.2560) และโครงการศิลปะกับชุมชน *New Landmark Udonthani Art Project* อุดรธานี (พ.ศ.2560) เขามีนิทรรศการเดี่ยวในชื่อว่า *เมื่อข้าพเจ้าได้โคจรหมุนรอบตนเอง* ณ หลักเมืองแกลเลอรี่ ขอนแก่น (พ.ศ.2555) ปัจจุบันภาณุดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Exhibitors' Biographies

Royal Projects

Piengpor Supamart (born 2006), is a young artist currently studying in Y7 at the Southern International School, Hat Yai in Songkla. Drawing since the age of 4, she has since transformed her skills with the creating of comic strips and often employs an innovative use of methods and materials. Please follow Piengpor's art at: facebook.com/jaokahgallery

Panu Udompeathaikool (born 1977, Bangkok) is a graduate of Silpakorn University. His group exhibitions include *Cultural and Social Capital* at the Gallery of the Office of Culture of Khon Kaen University (2014); *ASEAN Art Exhibition* at the Princess Galayanivadhana Institute of Cultural Studies of Prince of Songkla University in Songkla (2014, 2015); *Art Exhibition of Visual Art 6th* at Ho Chi Minh National University of Fine Arts in Vietnam (2015); *Art on Train I* on the Khon Kaen – Nong Kai train service (2016); *Art on Train II* on the Khon Kaen-Nakhon Ratchasima train service (2017); and *the New Landmark Udonthani Art Project* in Udonthani (2017). Panu mounted the solo exhibition *When I have Revolved Around Myself* at Lakmuang Gallery in Khon Kaen (2012). He is currently Deputy Director of the Office of Culture at Khon Kaen University.

Narumon Arunotai is a full-time lecturer at the Social Research Institute of Chulalongkorn University. Her research interests include the study of indigenous peoples and alternative forms of development. Narumon's work on the Chao Lay/Sea People, began in 1992, traces change and transition for the Moken community on Surin Islands in the province of Phang-nga. Her collaborative work with many organizations helped facilitate the passing of a cabinet resolution on the revitalization of Chao Lay culture in 2010.

ดร.นฤมล อรุโณทัย เป็นอาจารย์ประจำสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย งานวิจัยที่ทำครอบคลุมประเด็นเรื่องชุมชนพื้นเมือง ทางเลือกการพัฒนา ดร. นฤมล ทำงานวิจัยเรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ชาวเลมาตั้งแต่ปี 2535 จึงได้มีโอกาสติดตามการเปลี่ยนแปลงของชุมชน โดยเฉพาะกลุ่มมอแกนที่หมู่เกาะสุรินทร์ จังหวัดพังงา งานวิจัยประกอบกับการทำงานร่วมกับภาคีในภาคส่วนต่าง ๆ มีส่วนผลักดันให้เกิดมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวเลในปี 2553

ดร.วีระพันธุ์ ชินวัตร จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และปริญญาเอกหลักสูตรนานาชาติ (การจัดการมรดกทางสถาปัตยกรรมกับการท่องเที่ยว) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ดร.วีระพันธุ์มีประสบการณ์เป็นสถาปนิกและกรรมการบริหารบริษัทหลายแห่ง ทั้งยังเคยดำรงตำแหน่งคณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เขาเคยเป็นวิทยากรร่วมสัมมนาด้านสังคมและอนุรักษ์วัฒนธรรมหลายครั้ง เช่น เป็นผู้ทรงคุณวุฒิรับเชิญวิพากษ์ "Learning from the Past: An Alternative Flood Protections Solution for Ayutthaya Historical Park & Citadel Island Rehabilitation" ในงานประชุมสัมมนานานาชาติ เรื่อง มรดกวัฒนธรรม กับการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ จัดโดย SEAMEO SPAFA และ Japan Foundation พ.ศ.2556, Keynote Speaker "What Lesson that Thais should learnt from FLOOD?' งานประชุมสัมมนานานาชาติ ICAADE 2015 ใน พ.ศ.2558, การออกแบบสถาปัตยกรรมสะเทินน้ำสะเทินบก และวิศวกรรม ณ ห้องสัมมนาอาศรมศิลป์ พ.ศ. 2558, Experts Forum "เชียงใหม่มรดกโลก" จัดโดยคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ.2560 นอกจากนี้ยังได้รับรางวัลสำคัญ เช่น รางวัลชนะเลิศ ประกวดแบบสถาปัตยกรรม TKV Office Tower, Ho Chi Minh City, Vietnam ในนามบริษัท BIDS จำกัด ใน พ.ศ.2551, รางวัลงานออกแบบชุมชนเมืองดีเด่น ประจำปี 2552 จัดโดย สมาคมสถาปนิกชุมชนเมืองไทย, รางวัลมงคลเกียรติยศ พระพรหมพิจิตร นักศึกษาเก่าดีเด่น ด้านวิชาการ ในวาระครบรอบ 55 ปี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปัจจุบัน ดร.วีระพันธุ์ ดำรงตำแหน่งรอง

Weeraphan Shinawatra, is a graduate in architecture from Silpakorn University where he was awarded a Bachelor and a Ph.D. (Architectural Heritage Management and Tourism). He has worked as an architect and a director of various companies and has served as Dean of the School of Architecture at King Monkut's University of Technology. Weeraphan's experiences in academic, social and cultural activities include Panel speaker "Learning from the Past: An Alternative Flood Protection Solution for Ayutthaya Historical Park & Citadel Island Rehabilitation" in the international conference on Cultural Heritage and Disaster Risk Reduction organized by SEAMEO SPAFA - Japan Foundation, Bangkok, 2013; Guest speaker for "Urban Planning and Living with Water" in the seminar of Land Readjustment concept to develop Urban planning for flood resilient organized by The Department of Infrastructure and Urban Planning at Chao Phraya Park hotel, Bangkok in 2013; Keynote Speaker "What Lesson that Thais should learnt from FLOOD?" in the International Conference ICAADE 2015: Amphibious Architecture, Design & Engineering at Arsom Silp seminar room in 2015; Experts Forum on "Chiang Mai World Heritage" organized by The Faculty of Applied Arts, Chiang Mai University & Chiang Mai Province in 2017. He also received many awards including International Architectural Competition award winner: Vinacomin Office Tower, Ho Chi Minh City, Vietnam on behalf of BIDS Co., Ltd., 2008; Excellence Urban Design Award Organized by Thailand Urban Design Association in 2009; Masterplan & Architectural Competition award winner and Phraprom Pichit Auspicious Honorary Award for Outstanding Alumni on Academic on the occasion of 55th Anniversary of the Faculty of Architecture, Silpakorn University, 2010. Weeraphan currently works as a Vice President of Bangkok International Design Strategy Co.,Ltd, (BIDS), a Director of The Office of Knowledge

ประธานบริษัท บางกอก อินเตอร์เนชั่นแนล ดีไซน์ สตราดิจี้ จำกัด (BIDS), ผู้อำนวยการ สำนักวิชาการ (OKM) สมาคม สถาปนิกสยามฯ, กรรมการบริหาร มูลนิธิสัมมาชีพ และอุปนายก ฝ่ายบริหาร สมาคมอีโคโมสไทย

ดิน

วิจิตร อภิชาติเกรียงไกร (เกิด พ.ศ.2507, สุโขทัย) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก จากคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลงานของเขาได้รับการจัดแสดงในนิทรรศการระดับประเทศและระดับนานาชาติ ทั้งยังได้รับรางวัลด้านศิลปะหลายรางวัล เช่น รางวัลเหรียญทอง "ศิลป์ พีระศรี" จากการแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ พ.ศ.2530, รางวัลเกียรตินิยม ภาพพิมพ์นานาชาติ ประเทศโปแลนด์ พ.ศ.2531 รางวัลชนะเลิศ การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัย ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ใน พ.ศ.2539 วิจิตรเป็นผู้ริเริ่มแนวคิดสาธารณะศิลป์ และแนวคิดนิเวศสุนทรีย์ ซึ่งเขาพัฒนาออกมาเป็นผลงานหลากหลายสาขา ตั้งแต่ภาพพิมพ์ ประติมากรรม สื่อผสม และด้านสื่อผสมเพื่อสาธารณะ ที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ ตัวอย่างเช่น โครงการประติมากรรม *อนุสาวรีย์แห่งความดี ความงาม ความจริง* ที่เสถียรธรรมสถาน กรุงเทพฯ (พ.ศ.2547) โครงการ *ประติมานุสรณ์แห่งธรณีวิบัติ สึนามิ 6 จังหวัดภาคใต้ของไทย* ณ งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ กรุงเทพฯ (พ.ศ. 2547), โครงการศิลปะเฉลิมพระเกียรติ *ต้นโพธิ์ใต้ร่มพระบรมโพธิสมภาร* ณ งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ กรุงเทพฯ (พ.ศ. 2549) *ต้นโพธิ์ใต้ร่มพระบารมี* ณ เมืองทองธานี นนทบุรี (พ.ศ. 2549) และ *ต้นโพธิ์แห่งความจงรักภักดี* ณ มหกรรมพืชสวนโลกเฉลิมพระเกียรติฯ เชียงใหม่ (พ.ศ.2549) นอกจากนี้วิจิตรยังมีผลงานเขียนหนังสือหลายเล่ม เช่น ชีวิตและจิตวิญญาณศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี (พ.ศ.2549-2550) ร้อยเรื่องอันเนื่องมาจากความคิดถึงควาย (พ.ศ.2545) นิทานเยาวชน เด็กชายกับไบโพธิ์ ซึ่งได้รับรางวัลลูกโลกสีเขียว ประจำปี พ.ศ.2551

ประสิทธิ์ วิชายะ (เกิด พ.ศ.2515, ขอนแก่น) จบการศึกษาจากวิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร จากนั้นศึกษาต่อหลักสูตร

Management (OKM) under The Association of Siamese Architects (ASA), an Executive Committee, Summacheep Foundation and a Vice President of ICOMOS Thailand Association.

EARTH

Wijit Apichatkriengkrai (born 1964, Sukothai) holds a PhD from Silpakorn University. His awards include a Silpa Bhirasri Gold Medal 1987, an honorary award from the 1998 International Print in Poland and 1st Prize at the Exhibition of Contemporary Art hosted by Kasikorn Bank in 1996. Wijit is a pioneer in public art and ecological aesthetics in Thailand. He works in many fields including print, sculpture, multimedia, and social practice. His projects inclued *The Monument of Goodness, Beauty, and Truth* at Sathira Dhammasathan in Bangkok (2004); *The Sculptural Monument of the Disastrous Tsunami in the Six Southern Provinces of Thailand* at the National Book Fair (2004); *The Banyan Tree under His Royal Protection* at the National Book Fair (2006) and *The Banyan Tree Under His Grace* at Muang Thong Thani in Nonthaburi (2006); and *The Banyan Tree of Loyalty* at the International Horticulture Exposition for His Majesty the King in Chiang Mai (2006). Wijit has written several books including Life and Soul: Professor Silpa Bhirasri (2001); A Hundred Stories from Missing My Buffaloes (2002); and The Boy with a Banyan Leaf (2007) which won a Green Globe Award in 2008.

Prasit Wichaya (born 1972, Khon Kaen) is a graduate of the College of Fine Arts and Silpakorn University. His many awards include 1st Prize for Art Teachers Create Arts with National Artists which was also an exhibition at the Royal Thai-Consulate of Los Angeles, in 2010 and a residency at the Vermont Studio Center in the

ศิลปบัณฑิตและศิลปมหาบัณฑิต สาขาประติมากรรม จาก คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร ประสิทธิ์ได้รับรางวัลด้านศิลปะทั้งระดับประเทศและ ระดับนานาชาติมากมาย เช่น รางวัล ครุศิลป์สร้างสรรค์งาน ศิลป์กับศิลปินแห่งชาติ รุ่นที่หนึ่ง โดยได้ไปศึกษาดูงานและ แสดงผลงาน ณ สถานกงสุลใหญ่ฯ นครลอสแอนเจลิส ประเทศ สหรัฐอเมริกา พ.ศ.2553, รางวัลประกาศเกียรตินิยมอันดับ 2 เหรียญเงิน ประเภทประติมากรรม จากการแสดงศิลปกรรมแห่ง ชาติ ครั้งที่ 57 พ.ศ.2554, รางวัลชนะเลิศ ในโครงการพำนัก ระยะสั้นเพื่อสร้างสรรค์กิจกรรมของศิลปิน จัดโดย เวอร์มอนท์ สตูดิโอ เซ็นเตอร์ ประเทศสหรัฐอเมริกา พ.ศ.2554 เขาเคยเข้า ร่วมโครงการศิลปินพำนักในหลายประเทศ ได้แก่ สปป. ลาว, สหรัฐอเมริกา และไต้หวัน และยังจัดแสดงนิทรรศการเดี่ยวหลาย ครั้งด้วยกัน คือ นิทรรศการ *เรื่องเล่าจากดินแดนที่ราบสูง* ณ ดีโอบีหัวลำโพงแกลเลอรี กรุงเทพฯ (พ.ศ.2555), นิทรรศการเดี่ยว ที่เวอร์มอนท์สตูดิโอ เซ็นเตอร์ สหรัฐอเมริกา (พ.ศ.2555), *การ เดินทาง* ณ หอศิลป์ตาดู กรุงเทพฯ (พ.ศ.2556) *ความทรงจำ* ณ ไตเติ้ลอาร์ต สเปซ กรุงเทพฯ (พ.ศ.2557) ปัจจุบันประสิทธิ์กำลัง ศึกษาหลักสูตรดุษฎีบัณฑิต ที่มหาวิทยาลัยศิลปากร

รณภพ เตชะวงศ์ (เกิด พ.ศ.2516, พะเยา) สำเร็จการศึกษา ระดับศิลปบัณฑิต และศิลปมหาบัณฑิต จากคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จากนั้น เข้าเป็นอาจารย์ในสังกัดคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ขอนแก่น และดำรงตำแหน่งนี้มาจนถึงปัจจุบัน รณภพได้รับ รางวัลด้านศิลปกรรม เช่น ประกาศเกียรติคุณศิลปกรรมยอด เยี่ยมแห่งประเทศไทย จากกลุ่มบริษัท ฟิลลิปมอริส รางวัลที่ 2 โครงการ ดับเบิ้ลเอ เล่านิทานให้น้องฟัง ของบริษัท แอ็ดวานซ์ อะโกร จำกัด (มหาชน) และยังได้รับทุนในการวิจัยเกี่ยวกับ จิตรกรรมฝาผนังอีสาน รวมถึงทุนสร้างสรรค์ศิลปกรรมอีกหลาย ครั้ง ในด้านการแสดงผลงาน รณภพมีส่วนร่วมในนิทรรศกลุ่ม อาทิ นิทรรศการสัมมนาเชิงปฏิบัติการนานาชาติ *ทุนวัฒนธรรม ทุนสังคม* ณ หอศิลป์สำนักวัฒนธรรม, มหาวิทยาลัยขอนแก่น (พ.ศ.2557), *นิทรรศการศิลปะสายวิชาทัศนศิลป์ ครั้งที่ 6* ที่ มหาวิทยาลัยศิลปะแห่งชาติโฮจิมินห์ (พ.ศ.2558), นิทรรศการทุน วิจัยสร้างสรรค์ วช. *อัตลักษณ์อีสานสู่งานศิลปกรรมร่วมสมัย* ที่

US. in 2011. Other residency programmes include Laos and Taiwan. Prasit's solo exhibitions include *Tales From the Land of Plateau* at DOB Hualamphong Gallery in Bangkok (2012); the Vermont Studio Center (2012); *Journey* at Tadu Contemporary Art Space in Bangkok (2013); and *Remembrance* at Title' Arts Space in Bangkok (2014). Prasit is currently completing a PhD at Silpakorn University.

Ronnaphob Techawong (born 1973, Phayao) is a graduate of Silpakorn University and lectures in the Faculty of Liberal Arts at Khon Kaen University. Ronnaphob has received many awards and scholarships including an Outstanding Artist award from the Philip Morris Group; 2nd Runner-up from the Double A: Tell Tales for Children Competition hosted by Double A Public Co., Ltd; and a research grant for work on murals in Issan, among many other scholarships. His group exhibitions include *Capitals of Culture and Society* at Art and Cultural Centre in Khon Kaen University (2014); *Department of Visual Arts 6th* at Ho Chi Minh City National University in Vietnam (2015); *Issan Identity to Contemporary Art* Research Exhibition at Sanam Chandra Art Centre in Silpakorn University at Nakhon Pathom (2016); *Art on Train* in the train service from Khon Kaen to Nakhon Ratchasima (2017). He held a solo exhibition titled *Signs* at Tally Beck Contemporary in New York City, 2014.

Chokechai Tuk-Poe (born 1953) is a graduate in International Fine Arts from the Rajamangala Institute of Technology Rattanakosin. He exhibits internationally. His group exhibitions include various countries in Asia, Europe, and the USA. Chokechai's solo exhibitions include *Wat Nong Pah Pong* at Art and Cultural Hall of Khon Kaen University, Roong Aroon School, and Art Space at Loei Rajabhat University in Loei (2000 – 2001);

หอศิลป์สนามจันทร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร นครปฐม (พ.ศ. 2559), นิทรรศการศิลปะกับชุมชน *Art on Train* บนรถไฟขบวนขอนแก่น-นครราชสีมา (พ.ศ.2560), และได้จัดแสดงนิทรรศการเดี่ยว *Signs* ณ Tally Beck Gallery นิวยอร์ก (พ.ศ.2557)

โชคชัย ดักโพธิ์ (เกิด พ.ศ.2496) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาจิตกรรมสากล จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเพาะช่าง นิทรรศการกลุ่มที่โชคชัยร่วมแสดงผลงาน เช่น โครงการปฏิบัติการศิลปกรรม *Thai Italian Art space 2000* ณ หอศิลป์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และยุโรป (พ.ศ.2543), *โลกใบเล็ก* ณ หอศิลป มหาวิทยาลัยศิลปากร และประเทศต่างๆ ในเอเชีย, ยุโรป และสหรัฐอเมริกา (พ.ศ.2545) โชคชัยยังเคยจัดนิทรรศการเดี่ยวหลายครั้ง ได้แก่ นิทรรศการชุด *วัดหนองป่าพง* ณ หอศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น, โรงเรียนรุ่งอรุณ กรุงเทพฯ และหอศิลป์สถาบันราชภัฏเลย จังหวัดเลย (พ.ศ.2543-2544), นิทรรศการสีน้ำ-วาดเส้น ชุด *ผาแต้ม - แต้มสี* ณ หอศิลปนิทรรศมารศรี วังสานผักกาด กรุงเทพฯ, หอศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น (พ.ศ.2545-2546), นิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัย *โชคชัย ดักโพธิ์ : กระบวนทัศน์ 3 ทศวรรษ* ณ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป (ถนนเจ้าฟ้า) กรุงเทพฯ (พ.ศ.2546) ปัจจุบันโชคชัยสร้างสรรค์งานและอาศัยอยู่ที่อุบลราชธานี

ประยงค์ รณรงค์ (เกิด 2480, นครศรีธรรมราช) เป็นผู้นำทางปัญญาของชุมชนไม้เรียง จ.นครศรีธรรมราช ในวัยเด็กประยงค์มีฐานะยากจน เมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เขาต้องละทิ้งการเรียนมาช่วยบิดามารดาทำงาน โอกาสที่ไม่เท่าเทียมเช่นนี้ผลักดันให้เขาพัฒนาตนเองเป็นปัญญาชนท้องถิ่น ประยงค์เล็งเห็นว่าเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในภาคใต้ของประเทศไทยมีความมั่นคงต่ำ เนื่องจากรายได้ต้องขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาลเท่านั้น เขาจึงเป็นผู้นำในการกระตุ้นให้คนในชุมชนรวมกลุ่มกันเพื่อเสนอนโยบายที่เรียกว่า "แผนแม่บทการพัฒนายางพาราไทยฉบับประชาชน" อันนำไปสู่การตั้งเครือข่ายยางพารานครศรีธรรมราช ซึ่งเติบโตเป็นความร่วมมือระหว่างกลุ่มยางพารา กลุ่มไม้ผล กลุ่มผู้ทำนา รวมถึงกลุ่มอุตสาหกรรม และแผ่ขยายจากระดับชุมชนไปสู่ระดับนานาชาติ นอกจากนี้

Painting – Pha Taem Watercolour and Drawing at Marsi Gallery of the Suan Pakkad Museum in Bangkok; Art and Cultural Hall of Khon Kaen University (2002 – 2003); and *30 Years of Chokechai Tuk-Poe* by Chokechai Tuk-Poe at the National Gallery of Bangkok (2003).

Prayong Ronnarong (born 1937, Nakhon Si Thammarat) is the wisdom leader of Mai Riang Community in province of Nakhon Si Thammarat. Prayong grew up in a poor family. When he finished fourth grade in elementary school, he had to abandon education in order to help his family earn a living. Limited education, however, drove him to become a local wisdom leader. Prayong noted that the rubber tree plantations in the southern region of Thailand are insecure because income depends largely on government policy. He encouraged rubber farmers to establish a network and create bargaining power for the policy titled "A Master Plan for Thai Rubber Development: People's Version". This led to the foundation of the Nakhon Si Thammarat Rubber Network. The network has since expanded from rubber to fruit and rice farmers and industrial workers, and grown from grassroots to an international level. Prayong also founded the Mai Riang Learning and Development Center to promote occupations according to a royal initiative on sufficient village economy. His devotion has brought many honorable awards, including a Ramon Magsaysay Award in 2004. He currently holds several important roles including Chairman of the Board of Social Investment Fund of the Government Savings Bank, Chairman of the Board of Food Product Network Co., Ltd., Chairman of Mai Riang Learning and Development Center, and is a board member of Community Enterprise Promotion Institute.

เขาได้ก่อตั้ง "ศูนย์การศึกษาและพัฒนาชุมชนไม้เรียง" เพื่อส่งเสริมอาชีพอื่นๆ ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงให้คนในชุมชน ความมุ่งมั่นของประยงค์ส่งผลให้เขาได้เกียรติประวัติมากมาย รวมถึงรางวัลแม็กไซไซ ในปี พ.ศ.2547 ในฐานะที่เป็นผู้นำที่ทำให้ชุมชนไม้เรียงสามารถสร้างความเข้มแข็งด้วยตัวเอง ปัจจุบันประยงค์มีบทบาทเป็นผู้นำในหลายองค์กร เช่น ดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อสังคม (SIF) ธนาคารออมสิน, ประธานคณะกรรมการเครือข่ายผลิตภัณฑ์อาหาร จำกัด (ธุรกิจชุมชน), ประธานศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนไม้เรียง, กรรมการบริหารสถาบันส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน ฯลฯ

น้ำ

ธวัชชัย หอมทอง (เกิด พ.ศ.2515, อุบลราชธานี) จบการศึกษาระดับศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และระดับศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทของเขาซึ่งเป็นศิลปะจัดวางในชื่อ ร่องรอยวิถีชีวิตริมฝั่งแม่น้ำ ได้รับรางวัลศิลปนิพนธ์ยอดเยี่ยมจากมูลนิธิหอศิลป์พระนางเจ้าสิริกิติ์ ธวัชชัยเคยได้รางวัลและทุนทางด้านศิลปะมากมาย เช่น รางวัลสร้างสรรค์ประติมากรรมเยาวชน ติดตั้ง ณ สวนลุมพินี กรุงเทพฯ พ.ศ.2548 ทุนอุดหนุนโครงงานสร้างสรรค์ ภาควิชาทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และทุนสร้างสรรค์ศิลปกรรม ศิลป์ พีระศรี ครั้งที่ 14 พ.ศ.2557 เขายังเคยเข้าร่วมโครงการศิลปะทั้งในประเทศและต่างประเทศ อาทิ โครงการมิตรภาพ ศตวรรษที่ 21 ณ ประเทศญี่ปุ่น สาขาทัศนศิลป์ พ.ศ.2537 ได้รับเลือกเป็นนักศึกษาศิลปะแลกเปลี่ยนระหว่างไทย-เกาหลี ที่หอศิลป์ MITE-Ugro Art Space เมืองกวังจู ประเทศเกาหลีใต้ พ.ศ.2555 เข้าร่วมโครงการ Asean International Art Workshop : หอศิลป์มหาวิทยาลัยศิลปากร ร่วมกับพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ และเข้าร่วมปฏิบัติงาน Art Workshop : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร เครือข่ายศิลปินอีสาน ศิลปินแห่งชาติ และศิลปินอิสระ ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พ.ศ.2557 ธวัชชัยเคยจัดแสดงผลงานในนิทรรศการเดี่ยวหลายครั้งด้วยกัน อาทิ *Warm*

WATER

Thawatchai Homthong (Born 1972, Ubon Ratchathani) is an award-winning artist who graduated in Fine and Applied Arts from Chulalongkorn University and later Mahasarakham University. His installation History along the River received Best Art Thesis Award from Queen's Gallery in Bangkok. Other accomplishments include the Young Sculptor Award, 1995, a Creative Project Scholarship from Mahasarakham University and the 14th Silpa Bhirasri Creativity Grant. Thawatchai's group exhibitions include Y-Lead in Japan (1994); MITE-Ugro Art Space in Gwangju (2012), an Asean International Art Workshop and the Network of Northeastern, National, and Independent Artists in Laos PDR (2014). His solo exhibitions include *Warm* at the Goethe Institut in Bangkok (2003); *The Exulted Land* at Chamchuree Art Gallery of Chulalongkorn University (2010); *Body* at Su-ji-Pu-li Gallery in Ubonratchathani (2010), *Way of Life along the Mekong, Chi and Mun River* at Benjama Maharat School in Ubonratchathani (2016) and *Arts from the Mekong 2015 – 2017* at Anchalee Gallery in Lampang (2017). Thawatchai is currently a lecturer in art and design at the Faculty of Humanities and Social Sciences of Sisaket Rajabhat University.

Jadet Thongfueng is a graduate in Fine Art from Silpakorn University and the winner of many awards and scholarships. These include a Research and Creative Scholarship from Khon Kaen University in 2010 and Outstanding Award from the 26th PTT Art Competition in 2011. Here Jadet created a relief sculpture in celebration of the 84th Anniversary of His Majesty the King's Birthday (2014). The sculpture is at the City Pillar Shrine in Khon Kaen, at the intersection tunnel on Mittraparp Road. He was also selected artist to design and create installations for

* 'บ้านของลูก (มันเคยเป็นของพ่อ)' นรเศรษฐ์ ไวศยกุล
'A Son's House Now' Noraset Vaisayakul (P.82)

สถาบันเกอเธ่ กรุงเทพฯ (พ.ศ.2546), *แผ่นดินหรรษา* หอศิลป์แห่งจามจุรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (พ.ศ.2553), *ร่างกาย ที่ สุ จิ ปุ ลิ แกลเลอรี่* อุบลราชธานี (พ.ศ.2553), *วิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง ชี มูล* โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช อุบลราชธานี (พ.ศ. 2559) และ *จิตรกรรมจากลุ่มน้ำโขง 2558-2560* อัญชลีแกลลอรี่ ลำปาง (พ.ศ.2560). ปัจจุบันเขาดำรงตำแหน่งอาจารย์สาขาศิลปะและการออกแบบ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

เจด็จ ทองเพื่อง จบการศึกษาระดับศิลปบัณฑิตและศิลปมหาบัณฑิต ในสาขาวิชาประติมากรรม จากคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ จากมหาวิทยาลัยศิลปากร เขาได้รับรางวัลด้านศิลปะมากมาย เช่น ได้รับทุนสนับสนุนโครงการวิจัยและสร้างสรรค์ จากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ใน พ.ศ.2553 ต่อมาเจด็จได้รางวัลดีเด่นการประกวดศิลปกรรม ปตท. ครั้งที่ 26 ในปี พ.ศ.2554 จากการสร้างประติมากรรมนูนต่ำในวโรกาสครบรอบ 84 พรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ณ ศาลหลักเมือง จังหวัดขอนแก่น และการสร้างประติมากรรมติดตั้งถาวร บนทางลอดอุโมงค์แยกสามเหลี่ยม ถนนมิตรภาพ จังหวัดขอนแก่น ในปี พ.ศ.2557 เขาได้รับคัดเลือกให้ออกแบบและสร้างผลงานประติมากรรมติดตั้ง ณ สนามกีฬาและสวนสมุนไพร สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี ที่จังหวัดระยอง ในด้านการแสดงผลงาน เจด็จร่วมแสดงผลงานในหลายนิทรรศการด้วยกัน อาทิ นิทรรศการ *ศิลปกรรมศาสตร์ ทิวทัศน์อีสาน* ณ หอศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น (พ.ศ.2552), ร่วมแสดงผลงานกลุ่ม *Art No War* ที่ประเทศญี่ปุ่น (พ.ศ.2553), ร่วมแสดงผลงาน *ปตท. ครั้งที่ 26* ณ หอศิลป์มหาวิทยาลัยศิลปากรวังท่าพระ กรุงเทพมหานคร (พ.ศ.2554), ร่วมแสดงผลงาน *สายวิชาทัศนศิลป์ ครั้งที่ 3* ณ หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร (พ.ศ.2556), *นิทรรศการศิลปะ สายวิชาทัศนศิลป์ ครั้งที่ 5* อาคาร 25 ปี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย (พ.ศ. 2557), นิทรรศการศิลปะ*สายวิชาทัศนศิลป์ ครั้งที่ 6* ณ หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปะแห่งชาติโฮจิมิน ประเทศเวียดนาม และหอศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (พ.ศ. 2558), *นิทรรศการเนื่องในวันสถาปนาคณะฯ ครั้งที่ 21* และ

the Princess Maha Chakri Sirindhorn Herbal Garden and Rayong Stadium. Jadet's exhibitions include *Fine Arts: The Northeastern Landscape* at the Art & Culture Museum, Khon Kaen (2009); *Art No War* in Japan; (2010); *Visual Art 3rd* at BACC (2013); *Visual Art 5th* at Loei Rajaphat University (2014) ; *6th Art Exhibition of Visual Art* at Ho Chi Minh National University of Fine Arts, Vietnam (2014) and *Ars Longa Vita Brevis* at Khon Kaen University (2015, 2016). Other projects include *Art on Train* Community Project in Khon Kaen; *New Landmark Udonthani Art Project*, (2017). A solo exhibition titled *Inspired by Origin* was mounted at Bangkok's National Gallery in 2017. Jadet teaches in sculpture at the Faculty of Fine and Applied Arts of Khon Kaen University.

Witaya Junma (born 1980, Phitsanulok) is a graduate of Chiang Mai University. His group exhibitions include *Media/Art Kitchen – Reality Distortion Field Exhibition Bangkok Version* co-organized between the Japan Foundation and Bangkok Art and Culture Centre (BACC) (2014); *Moneylicious* at Muang Khon Contemporary Art Gallery CLP in Nakhon Si Thammarat (2015); *Art Normal 2: Toyburi* in Ratchaburi (2016); and *Pieces of Happiness* at the National Gallery of Bangkok. His solo exhibitions include *Light Time* at the BKK Arthouse and Bangkok Art & Culture Center in Bangkok (2011) and *LAB/ART* at Tadu Contemporary Art in Bangkok (2016).

FOREST

Suchin Nanthakit (Somkid Charanadhamo) (born 1963, Nan) is a legendary monk of Nan Province. Born to poor parents, he needed to help them work and thus learned to struggle since his childhood. As a novice monk, he gained a chance to pursue a university degree and became the abbot of Wat Pong Kham

* 'คุณจะนำพวกเขาไปไว้ที่ไหน?' จิตติมา ผลเสวก
'Where Would You Place Them?' Jittima Photsawek (P.104)

22 ณ หอศิลป์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (พ.ศ.2558-2559), นิทรรศการศิลปะกับชุมชน *Art on Train* บนรถไฟขบวนขอนแก่น นครราชสีมา (พ.ศ.2560), โครงการศิลปะกับชุมชน *New Landmark Udonthani Art Project* (พ.ศ.2560) และมีนิทรรศการเดี่ยวในหัวข้อ *แรงบันดาลใจจากถิ่นเกิด* ณ พิพิธภัณฑ์แห่งชาติ หอศิลป์ ถนนเจ้าฟ้ากรุงเทพมหานคร (พ.ศ. 2560) ปัจจุบันเจดีจดำรงตำแหน่งอาจารย์ สาขาประติมากรรม สายวิชาทัศนศิลป์ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

วิทยา จันมา (เกิด 1980, พิษณุโลก) จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลงานของเขาที่ได้รับการจัดแสดงในนิทรรศการกลุ่ม เช่น *Media/Art Kitchen – Reality Distortion Field Exhibition Bangkok Version* โดยความร่วมมือระหว่างเจแปนด์ฟาวด์เดชั่น และหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร (พ.ศ.2556-2557), *Moneylicious เงินสดรสหอมหวาน* Muang Khon Contemporary Art Gallery CLP ที่นครศรีธรรมราช (พ.ศ.2558), *Art Normal 2: Toyburi* ราชบุรี (พ.ศ.2559), *ช่วงเวลาของความสุข Pieces of Happiness* พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป (ถนนเจ้าฟ้า) และนิทรรศการเดี่ยว ได้แก่ *Light Time* ณ BKK Arthouse หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร (พ.ศ.2554), *LAB/ART* หอศิลป์ตาดู ไทยยานยนต์ กรุงเทพฯ (พ.ศ.2559), ปัจจุบันวิทยาเป็นศิลปินอิสระ

ป่า

พระครูสุจิณนันทกิจ (สมคิด จารณธัมโม) (เกิด พ.ศ.2506, น่าน) ถือเป็นพระนักพัฒนาแห่งเมืองน่าน พระครูสุจิณนันทกิจเกิดในครอบครัวเกษตรที่ยากจน จึงต้องช่วยบิดามารดาทำสวน ทำให้ได้เรียนรู้ต่อสู้ช่วยเหลือตนเองตั้งแต่วัยเด็ก หลังจากที่ได้ผนวชเป็นสามเณร และมีโอกาสศึกษาต่อจนสำเร็จชั้นปริญญาตรี ท่านได้เป็นเจ้าอาวาสวัดโป่งคำ จ.น่าน ท่านมีบทบาทอย่างยิ่งในการพัฒนาการศึกษาของคนในท้องถิ่น โดยริเริ่มตั้ง "ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ชุมชนบ้านโป่งคำ" และ "มหาวิทยาลัยชีวิต" ซึ่งส่งเสริมการเรียนรู้ทุกรูปแบบทั้งในและนอกห้องเรียน นอกจากนี้ท่านได้ฟื้นฟูบทบาทของวัดในการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ โดยจัดกิจกรรมต่างๆ ในวัด ไม่เฉพาะกิจกรรมทางศาสนา แต่ยัง

in Nan. Suchin has played a crucial role in developing education for local people by establishing the Pong Kham Community Learning Promotion Centre and Life University which promotes all kinds of learning, both inside and outside of classroom. In addition, Suchin revives the traditional role of Buddhist temples as a learning center where locals can contribute. This community engagement is not only for religious purpose but also holds social and economic values. An example activity is a forest conservation program across tens of thousands of rai around the temple. Suchin received an award for excellent non-formal education promotion in 1995, one for excellent learning center in the northern region in 1996, another for Thai local wisdom on natural and environmental resource management from the Office of the National Education Commission in 2002, and the Green Earth in 2004. He is now the Chairman of the Board of Nan-Phrae Public Learning Center.

Sateean Jaikam has been devoted to natural conservation and development of quality of life for people in the Kud Chang district of Chiang Mai. The local community had been suffering from the lack of land since investors used it for tourism and resorts, taking away most of the farmlands and forests. Sathian, who was then the Chairman of Kud Chang Administrative Organization, advised the villagers to employ a new method of agriculture: organic farming. He then transformed Kud Chang into an eco-tourist attraction titled Thai Elephant Home as a natural and folkloric learning center as well as a farmers' market. Sathian introduced new plant strains for the villagers to grow, ending the problem of income shortage since the local produce is of low cost and beneficial for local farming. In addition, Sathian also works on the importance of conservation and reforestation in the area. He is currently Chairman of Natural and Environmental Protection Center.

รวมถึงกิจกรรมสังคม และเศรษฐกิจ รวมทั้งการอนุรักษ์ป่าหลายหมื่นไร่รอบวัดอย่างเป็นระบบ พระครูสุจิณนันทกิจได้รับรางวัลผู้สนับสนุนการศึกษานอกโรงเรียนดีเด่น (พ.ศ.2538), รางวัลศูนย์การเรียนดีเด่นภาคเหนือ (พ.ศ.2539), ได้รับการยกย่องเป็นครูภูมิปัญญาไทยด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545) และ รางวัลลูกโลกสีเขียว (พ.ศ.2547) ปัจจุบันท่านเป็นประธานคณะกรรมการศูนย์การเรียนรู้เพื่อปวงชนน่าน-แพร่

เสถียร ใจคำ เป็นผู้ที่อุทิศตนเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากร และพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้คนในตำบลกื๊ดข้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ในอดีตชาวบ้านในพื้นที่แห่งนี้ประสบปัญหาไร้ที่ทำกิน เนื่องจากนายทุนใช้ประโยชน์พื้นที่เป็นสถานท่องเที่ยวและที่พัก ซึ่งทำลายพื้นที่เกษตกรรมและทรัพยากรป่าไม้ เสถียร ซึ่งเคยเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลกื๊ดข้างในขณะนั้น จึงแนะนำชาวบ้านให้ปรับปรุงวิธีการเพาะปลูกโดยเน้นเกษตรกรรมไร้สารพิษ จากนั้นเขาได้พัฒนาให้ตำบลกื๊ดข้างเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ "Thai Elephant Home" สำหรับศึกษาธรรมชาติและวิถีชุมชน และจำหน่ายผลิตภัณฑ์เกษตรกรรมในหมู่บ้าน โดยสรรหาพันธุ์พืชให้ชาวบ้านปลูก จึงสามารถแก้ปัญหาการขาดแคลนรายได้ เนื่องจากผลิตภัณฑ์ที่ปลูกเองในท้องถิ่นนั้นมีต้นทุนไม่สูง และยังกระตุ้นการเกษตรของท้องถิ่น นอกจากนี้เสถียรยังเป็นผู้ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์และปลูกป่าในพื้นที่ชุมชนกื๊ดข้าง ปัจจุบันเขาดำรงตำแหน่งประธานศูนย์ปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นรเศรษฐ์ ไวศยกุล (เกิด พ.ศ.2518, กรุงเทพฯ) จบการศึกษาหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิตจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง และศิลปมหาบัณฑิต (ภาพพิมพ์) จากมหาวิทยาลัยศิลปากร จากนั้นเขาได้เข้าร่วมโครงการศิลปินพำนัก Rijksakademie van beeldende kunsten (Artist in Residency program) ที่เมืองอัมสเตอร์ดัม เนเธอร์แลนด์ ในปี พ.ศ.2546-2547 นรเศรษฐ์มีประสบการณ์ทำงานกับหลากหลายองค์กรทั้งในและต่างประเทศ และยังเคยเป็นผู้สอนในสถาบันหลายแห่ง อาทิ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยศิลปากร เขาเคยแสดงผลงานในนิทรรศการกลุ่ม

Noraset Vaisayakul (born 1975, Bangkok) is a graduate of King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang and Silpakorn University. He completed a residency at Rijks Academy in Amsterdam in 2003-2004 and had taught at several major institutions including Naresuan University and Silpakorn University. Noraset's art has been exhibited in Thailand, Singapore, South Korea, and the Netherlands. His solo exhibitions include *Slow Down* at the Art Center of Chulalongkorn University in Bangkok (2011); *Detachment* at Pongnoi Art Space in Bangkok (2012); *Fault Lines* H Project Space in Bangkok (2014). He held a collaborative exhibition titled *Notopia* with Ruangsak Anuwatvimol at Gallery VER in Bangkok (2016). Noraset is currently co-founder and manager of CCS Art House.

Boonkwang Noncharoen (Born 1964, in Prachuab Khiri-Khan) is currently a watercolorist and graduated from the College of Fine Arts and Silpakorn University. He participated in the 5th ASEAN Youth Painting Workshop and Exhibition 1987 and Mural Painting Workshop at Wat Buddhapadipa in London 1986-1991. Boonkwang's exhibitions include *National Exhibition of Art* (1987 and 1988); *Nirat London* with Phusit Phoodsongkram at River City Department Store in Bangkok (1992); *Face to Face* at BACC, 2012 and *Boonkwang's Watercolours* at Chamchuree Art Gallery (2014). His awards include a Gold medal from the International Watercolor Society as a part of Homer Love and Peace through Art in Turkey; 2015; the Daniel Smith Prize from the 1st International Watercolor Biennale in Hong Kong; Helios's Award from the International Watercolor Triennial in Bulgaria 2016 and Best Figure Award at the 2nd Tirana World Watercolor Biennale in Albania 2017. Boonkwang currently works in advertising and also leads art classes.

* 'กื๊ดข้าง' เสถียร ใจคำ
'Kudchang - Elephant Cataract' Sateean Jaikam (P.76)

ที่จัดขึ้นทั้งในประเทศไทย, สิงคโปร์, เกาหลี และเนเธอร์แลนด์ นอกจากนี้ยังมีนิทรรศการเดี่ยวหลายครั้ง เช่น นิทรรศการ *Slow down* หอศิลปวิทยนิทรรศน์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (พ.ศ.2554), *Detachment* โป่งน้อย อาร์ต สเปซ (พ.ศ. 2555), นิทรรศการศิลปะทดลอง *Fault Line* จัดที่ H Project Space (พ.ศ.2557) นิทรรศการ *นิรภูมิ* ซึ่งร่วมมือกับ เรืองศักดิ์ อนุวัตรวิมล จัดที่ Gallery VER (พ.ศ.2559) รวมทั้งเป็นผู้ก่อตั้งและบริหาร CCS Art House

บุญกว้าง นนท์เจริญ (เกิด พ.ศ.2507, ประจวบคีรีขันธ์) จบการศึกษาจากวิทยาลัยช่างศิลป และคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปัจจุบันศิลปินผู้นี้สร้างสรรค์งานสีน้ำเป็นหลัก เขาเคยเข้าร่วมกิจกรรมทางศิลปะหลายครั้ง เช่น ใน พ.ศ.2530 เขาร่วมประชุมปฏิบัติการภาพเขียนเยาวชนอาเซียนครั้งที่ 5 ประเทศสิงคโปร์, เข้าร่วมปฏิบัติงานจิตรกรรมฝาผนัง ณ วัดพุทธปทีป ลอนดอน ในช่วงปี พ.ศ. 2529-2534 เขาร่วมแสดงผลงานในหลากหลายนิทรรศการ เริ่มตั้งแต่ *การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ* ครั้งที่ 33, 34 (พ.ศ.2530, 2531) แสดงผลงานจิตรกรรมร่วมกับภูษิต พูดสงคราม ในชุด *นิราศลอนดอน* ณ ศูนย์การค้าริเวอร์ซิตี้ กรุงเทพฯ (พ.ศ. 2535), การแสดงนิทรรศการเดี่ยวสีน้ำ *Face To Face* ที่หอศิลปวัฒนธรรมกรุงเทพฯ (พ.ศ.2555) และการแสดงผลงานเดี่ยวสีน้ำทิวทัศน์ *สีน้ำแบบบุญกว้าง* ที่หอศิลปจามจุรี (พ.ศ. 2557) นอกจากนี้ บุญกว้างได้รับรางวัลระดับนานาชาติหลายครั้งด้วยกัน เช่น รางวัลเหรียญทอง จาก 4th International Watercolor Society ในนิทรรศการ *Homer Love And Peace Through Art* ที่ประเทศตุรกี (พ.ศ.2558), Daniel Smith prize ,1st International Watercolor Biennale ฮ่องกง, รางวัล Helios's Award, International Watercolor Triennial - Varna บัลแกเรีย (พ.ศ.2559), และ Best Figure Award, 2nd place, 2nd Tirana World Watercolor Biennale ที่อัลแบเนีย (พ.ศ. 2560) ปัจจุบันบุญกว้างทำงานในวงการโฆษณาและเปิดอบรมสีน้ำแบบกลุ่มสำหรับผู้สนใจในบางโอกาส

เชิดศักดิ์ เม้ยขันหมาก (2CHOEY) (เกิด พ.ศ.2530, นครราชสีมา) จบการศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมการวางแผน

Cherdsak Moeykanmak (born 1975, Nakorn Ratchasima) is a graduate of the Faculty of Architecture of Chulalongkorn University. His group exhibitions include *Why Ride?* at Siam Discovery Department Store in Bangkok (2012); *PARP-PIM: Mini Prints Project* at Kalwit Studio & Gallery in Bangkok (2015); *Asia Illustrations Collections* at Taichung Cultural and Creative Industries Park in Taiwan, (2016); *Paint the Sky with Amazing Thailand* at Central World Department Store in Bangkok, (2016); *Toynado2 Never Alone in The Universe* at Goja Gallery in Bangkok (2017) and *Freitag Second Life Canvas* by Freitag Pop Up Store in Bangkok (2017). Cherdsak is the recipient of many awards including a Complimentary Award from the Visit Japan Photo Contest by Japan Tour Center 2011; Complimentary Award from the LEO PRESENTS: The T-Shirt Project by Leo Beer 2012; 1st Prize from the Thought Creative Advertising Workshop by nude JEH. 2013; 1st Prize of the PAWS Shoes Design Competition by Kraftka 2016; 1st Prize from the Paint the Sky with Amazing Thailand Design Contest (Amazing Thailand–Amazing Destination) by Air Asia 2016 and 2nd Prize from the Paint the Sky with Amazing Thailand Design Contest (Amazing Thailand–Amazing Culture) by Air Asia 2016.

Charnpichit Pongtongsumran (Born 1980) graduated with a Bachelor's degree on Decorative Arts (Applied Art Studies), Silpakorn University. Charnpichit has been actively working on environmental issues, including acting as Vice-President of the National Youth Assembly for the Preservation of Energy and Environment, advisor to the Central and Southern Youth Assembly Committee in 2000. He was awarded as National Outstanding Youth for his environmental work. Charnpichit contributed his photographs to several exhibitions, such as the *BIG TREES' HERITAGE* Photography Exhibition at the 3rd Floor of NOW@SIAM Studio (2016); the *ARTS OF BIG TREES* Pho-

ภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นิทรรศการกลุ่มที่เขาร่วมแสดงผลงาน ได้แก่ *ถีบฉันทำไม?* ที่สยามดิสคัพเวอรี่ กรุงเทพฯ (พ.ศ.2555), *ภาพพิมพ์มินิปริ๊น* โปรเจ็ค คาลวิท สตูดิโอ แอนด์ แกลเลอรี่ กรุงเทพฯ (พ.ศ.2558), *2016 Asia Illustrations Collections*, Taichung Cultural and Creative Industries Park ที่เมืองไทจง ไต้หวัน (พ.ศ.2559) *วาดฟ้าให้เก๋ไก๋ ดีไซน์ไทยติดปีกบิน* เซ็นทรัลเวิลด์ กรุงเทพฯ (พ.ศ.2559) *Toynado2 Never Alone in The Universe* โกจา แกลเลอรี่ กรุงเทพฯ (พ.ศ.2560) *Freitag Second Life Canvas* จัดโดย Freitag Pop Up Store กรุงเทพฯ (พ.ศ.2560) เขิดศักดิ์ได้รับรางวัลทางด้านศิลปะหลายรางวัล เช่น รางวัลชมเชย การประกวดถ่ายภาพ Visit Japan Photo Contest โดย เจแปนทัวร์เซ็นเตอร์ พ.ศ.2554, รางวัลชมเชย การประกวดออกแบบ ลีโอ ทีเขี้ยต โปรเจ็คต์ โดย ลีโอ เบียร์ พ.ศ.2555, รางวัลชนะเลิศ โครงการเวิร์คช็อป The Thought Creative Advertising โดย นู้ดเจ็ พ.ศ.2556, รางวัลชนะเลิศ การประกวดออกแบบรองเท้า PAWS cat โดย คราฟกา พ.ศ. 2559, รางวัลชนะเลิศ โครงการประกวดออกแบบลายเครื่องบิน วาดฟ้าให้เก๋ไก๋ ดีไซน์ไทยติดปีก (Amazing Thailand–Amazing Destination) โดย แอร์เอเชีย และรางวัลรองชนะเลิศ โครงการประกวดออกแบบลายเครื่องบิน วาดฟ้าให้เก๋ไก๋ ดีไซน์ไทยติดปีก (Amazing Thailand–Amazing Culture) โดย แอร์เอเชีย พ.ศ.2559

ชาญพิชิต พงศ์ทองสำราญ (เกิด พ.ศ.2523) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จากภาควิชาประยุกต์ศิลป์ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เขาทำกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมมาอย่างต่อเนื่อง อาทิ เป็นรองประธานองค์กรสมัชชาเยาวชนฯ เพื่อการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และที่ปรึกษาคณะกรรมการสมัชชาเยาวชน ภาคกลางและตะวันตก ปี พ.ศ. 2543 เขาได้รับการคัดเลือกเป็นเยาวชนดีเด่นแห่งชาติสาขาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใน พ.ศ.2545 ชาญพิชิตเคยแสดงภาพถ่ายในหลายนิทรรศการ เช่น นิทรรศการภาพถ่าย *ไม้ใหญ่มรดกต้องรักษ์* ณ ชั้น 2 สตูดิโอ NOW @ SIAM (พ.ศ.2559), *ARTS OF BIG TREES* ณ ชั้น 4 หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร (พ.ศ.2559), *EXHIBITION AND FORUMS* tography Exhibition at the 4th Floor of the Bangkok Art and Culture Centre (2016); the *EXHIBITION AND FORUMS: ASIA LOCALITY IN SEOUL* (2016); and as part of the artist talk in the BIG TREES – ART FOR THE EARTH GREEN DIALOGUE : BANGKOK GALA. Additionally, his notable work, HUMANS AND THE TREES: THE RELATIONSHIP OF TWO CITY SPECIES, has also been published in the NATIONAL GEOGRAPHIC, March Edition, 2017 and also a one year columnist for the "Her Name is Eva" column from a Sarakadee magazine. At present, Charnpichit is an artist, photographer, writer, art teacher, guest speaker on arts and photography, and host to several television programs, including Amarin TV's Kae Kla, the winner of the 31st TV Gold Award for Best Variety Program of 2016; 'BIG FAMILY' on NOW 2 Channel.

Praditchya Singharaj (born 1964, Bangkok) He completed bachelor degree in Architecture (with honours) from Chulalongkorn University. Praditchya took up photography while still at secondary school, but only in the past five or six years has he pursued it seriously. In keeping with the current trend, he started taking pictures with a digital camera, but once he had the opportunity to try out the conventional medium-format film camera used in the past, Praditchya was greatly impressed with the results and has favoured a film camera ever since. Aside from architectural design and photography, Praditchya is interested in music, composing lyrics, listening to music, and creating sound equipment (vacuum tube). He also takes an interest in plastic model construction, repairing vintage cars. Praditchya believes there are links between all these activities as all require much creativity and imagination, while at the same time affording him greater concentration and insight. Hence his considerable and diverse output. He currently managing director of Innovative Design and Architecture Co., Ltd. (IDeA).

: *ASIA LOCALITY IN SEOUL* (พ.ศ.2559) เขาเป็นศิลปินผู้เสวนาในงานบันทึกภาพต้นไม้ขนาดใหญ่ที่สุดทั่วประเทศ BIG TREES – ART FOR THE EARTH GREEN DIALOGUE : กาล่า กรุงเทพ เพื่อวาระสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน ศิล-ปะ-โลก : บทสนทนาสีเขียว ณ หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร (พ.ศ.2559) ผลงานของเขาในชื่อ ต้นไม้ เมือง มนุษย์ เด็ก ความสัมพันธ์ระหว่างชีวิตสองเผ่าพันธุ์ในเมืองใหญ่ ยังได้รับการตีพิมพ์ใน NATIONAL GEOGRAPHIC ฉบับ มีนาคม 2017 และยังเขียนบทความต่อเนื่อง 1 ปี เกี่ยวกับต้นไม้ขนาดใหญ่ที่สุดลงในคอลัมน์ 'เธอคือเอวา' ของนิตยสาร "สารคดี" เขาได้รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 และรางวัล POPULAR VOTE "10 ภาพเล่าเรื่อง SEASON 6 NATIONAL GEOGRAPHIC THAILAND PHOTOGRAPHY CONTEST 2016 ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ – มหกรรมล้างสมอง Hackathon 7-9 เมษายน พ.ศ.2560 โดย ThaiPBS ปัจจุบัน เขาเป็นทั้งศิลปิน ช่างภาพ นักเขียน อาจารย์สอนศิลปะ วิทยากรบรรยายด้านศิลปะและถ่ายภาพ พิธีกรรายการโทรทัศน์ ได้แก่ พิธีกรรายการ 'แกะกล้า' ช่องอัมรินทร์ทีวี ซึ่งได้รับรางวัล 'โทรทัศน์ทองคำ' ครั้งที่ 31 ประจำปี 2016 ประเภทรายการเกมโชว์ และปกิณกะดีเด่น และพิธีกรรายการ 'BIG FAMILY' ช่อง NOW26

ประดิษญา สิงหราช (เกิด พ.ศ.2507, กรุงเทพฯ) สำเร็จการศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เขาชอบถ่ายภาพมาตั้งแต่ขณะยังศึกษาอยู่ และเริ่มถ่ายภาพอย่างจริงจังเมื่อ 4-5 ปีที่ผ่านมา โดยหันมาใช้กล้องดิจิทัลตามยุค ตามสมัย แต่เมื่อเขาได้มีโอกาสใช้กล้องแบบเก่าที่ผลิตขึ้นเมื่อ 50 ปีที่แล้ว ประดิษญาถูกใจและหลงใหลผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น จึงตัดสินใจใช้กล้องที่ว่านี้ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน นอกเหนือจากงานออกแบบทางสถาปัตยกรรมและถ่ายภาพ ประดิษญายังสนใจด้านการเล่นดนตรี แต่งเพลง ฟังเพลง ประกอบโมเดลพลาสติก สร้างเครื่องเสียงระบบหลอด (vacuum tube) และซ่อมรถโบราณ ประดิษญาเชื่อว่าสิ่งที่ชอบที่ทำอยู่ทั้งหมดนี้ มีความเชื่อมโยงเกี่ยวพันกัน เพราะเป็นเรื่องของการจินตนาการและการคิดสร้างสรรค์ ทั้งยังช่วยฝึกให้เกิดสมาธิ มีสติ มีปัญญา ทำให้มีพละกำลังได้อีกมากมาย ปัจจุบันประดิษญาเป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท อินโนเวทีฟ ดีซายน์ แอนด์ อาร์คิเทคเชอร์ จำกัด (IDeA)

AIR

Ruangsak Anuwatwimon (born 1975, Bangkok) grew up abroad and thus has great experiences of different cultures and environments. He has exhibited widely in Singapore, Belgium, and France. His solo exhibitions include *Drifting on Lethe* at Hemlock Gallery in Bangkok (2002); *No Man's Land* at Baan Bangkok Gallery in Bangkok (2002); *About Insecta* at 388 Café in Bangkok (2002); *I'm Here* at Toh-Kim Gallery in Bangkok (2002); *Ash Heart Project* at GMT+7 Art & Design Gallery in Brussels (2009); and *Wrong Activity* at VER Gallery in Bangkok (2012). His most recent exhibition is *DAVID Store present Ruangsak Anuwatwimon "GOLEM"* in Belgium (2013).

Vasan Sitthiket (born 1957, Nakhon Sawan) is a poet, public intellectual and artist. He is a graduate of the College of Fine Arts in Bangkok and has exhibited extensively in Asia, Europe, and the US since 1980. His recent group exhibitions include *The Roving Eye: Contemporary Art from Southeast Asia* at Arter inn Istanbul (2014); *Building Histories* at The Goethe-Institut in Rangon (2015); and *Concept Context Contestation* at Cemati Art House in Indonesia (2016). Vasan's solo exhibitions include *Life in Fraile* at Numthong Gallery in Bangkok (2014); *V60* at Yavuz Fine Art in Singapore (2016); and *Made in Jindezhen* at Rebel Art Space in Bangkok (2017). He has also exhibited at major museums including the Museum of Modern Art (MOMA) in New York, Queensland Art Gallery in Brisbane, and Singapore Art Museum in Singapore. Vasan has been awarded Eminent Poet by the International Poet Academy of India in 1989, was artist-in-residency scholarship at the Asian Cultural Council in 2006, and received a Silpathorn Award from Thailand's Ministry of Culture in 2007. Vasan is currently based in Bangkok and Nakhon Sawan.

* '44 องศาเซลเซียส' เชิดศักดิ์ เม้ยขันหมาก
'44°C' Cherdsak Moeikunmak (P.82)

ฟ้า

เรืองศักดิ์ อนุวัตรวิมล (เกิด พ.ศ.2518, กรุงเทพฯ) เป็นศิลปินผู้มุ่งขยายขอบเขตของแนวคิดที่มีต่อประติมากรรม และสร้างความเป็นไปได้ใหม่ๆ ในวงการศิลปะ จากประสบการณ์การเป็นศิลปินพำนักในหลายประเทศ ทำให้เขามีโอกาสศึกษาวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมของดินแดนต่างๆ และนำมาสร้างสรรค์งานศิลปะในแนวทางคอนเซปชวลที่สะท้อนสังคม วัฒนธรรม และหลักศีลธรรมของสังคมมนุษย์ เรืองศักดิ์เคยจัดแสดงผลงานในนิทรรศการกลุ่มทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ เช่น สิงคโปร์ เบลเยี่ยม ฝรั่งเศส เขายังมีนิทรรศการเดี่ยวหลายครั้ง อาทิ *Drifting on Lethe* ซึ่งจัดแสดงที่ Hemlock Gallery กรุงเทพฯ. (พ.ศ.2545), *No Man's Land* ที่ Baan Bangkok Gallery กรุงเทพฯ (พ.ศ.2545), *About Insecta* ที่ 388 Café, Siam Square, กรุงเทพฯ (พ.ศ.2545), *I'm Here; Paint Installation & Performance* ณ Toh-Kim Gallery กรุงเทพฯ (พ.ศ. 2545), *Ash Heart Project* จัดแสดงที่ GMT+7 Art & Design Gallery กรุงบรัสเซลส์ (พ.ศ.2552) *Wrong Acitivity* ที่ VER Gallery กรุงเทพฯ (พ.ศ.2555) หรือนิทรรศการล่าสุด คือ *DAVID Store present Ruangsak Anuwatwimon "GOLEM"* ณ เมืองเกนต์ ประเทศเบลเยียม (พ.ศ.2556)

วสันต์ สิทธิเขตต์ (เกิด พ.ศ.2500, นครสวรรค์) เป็นทั้งกวี นักคิด และศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะในหลากหลายแขนง เขาศึกษาด้านศิลปะที่วิทยาลัยช่างศิลปในช่วงปี 2519-2524 วสันต์เข้าร่วมเทศกาลศิลปะการแสดงในเอเชีย ยุโรป และสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ปี 2523 ควบคู่ไปกับการจัดแสดงผลงานศิลปะอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ทั้งในนิทรรศการกลุ่ม เช่น *The Roving Eye: Contemporary Art from Southeast Asia* ที่ Arter เมืองอิสตันบุล (พ.ศ.2557), *Building Histories*, ณ สถาบันเกอเธ่ ย่างกุ้ง (พ.ศ.2558), *Concept Context Contestation* ที่ Cemati art house, เมืองยอร์กยาการ์ตา อินโดนีเซีย (พ.ศ. 2559) และนิทรรศการเดี่ยว อาทิ *Life is Fragile* ที่ Numthong Gallery กรุงเทพฯ (พ.ศ.2557), *V60* ที่ Yavuz Fine Art สิงคโปร์ (พ.ศ.2559), *Made in Jindezhen* ที่ รีเบล อาร์ต สเปซ กรุงเทพฯ (พ.ศ.2560) ผลงานของเขาจัดแสดงอยู่ในพิพิธภัณฑ์

GLOBAL WARMING

Prasart Nirundornprasert (born 1968, Khon Khaen) is a graduate in architecture and arts from Rajamangala University of Technology Issan and Rajamangala University of Technology Thanyaburi. His group exhibitions include *What do we Seek?* at Bangkok Gallery in Bangkok. (2003), Chamchuri Art Gallery in Bangkok (2007) and Krabi Contemporary Art Museum (2009); *Save the Sea* at Art Cafe by Brown Sugar in Bangkok (2009); *Sea Journal: Art Record of the Motherland* at Bangkok Art and Culture Centre in Bangkok (2015), Hatyai Art and Culture Center in Songkhla (2016), Narathiwat School in Narathiwat (2016), and Princess Galyani Vadhana Institute of Cultural Studies at Prince Songkhla University in Pattani (2006); and *I'm Human (Ro-Hing-Gya)* at Rebel Art Space in Bangkok (2017). Prasart is based in the province of Ratchaburi.

Community Art Project

Art can foster the preservation of ecological diversity.

Jittima Pholsawek (Project Director)
Witchukorn Tangpaiboon
Chakkrit Chimnok
Wichai Chanthawaro
Pattree Chimnok
Satit Raksasri

The Community Art Project was developed by artists whose works shed light on relationships between ecology, culture and community. The artists are particularly concerned with the impact of large-scale development projects such as the construction of dams and power plants and the creation of special economic zones. These projects can destroy ecological systems

ศิลปะหลายแห่ง เช่น Museum of Modern Art (MOMA) ที่นิวยอร์ก, Queensland Art Gallery ที่บริสเบน Singapore Art Museum ที่สิงคโปร์ นอกจากนี้ เกียรติประวัติของวสันต์ยังรวมถึงการได้รับรางวัล Eminent poet จาก International Poet Academy of India ใน พ.ศ.2532 ได้รับทุนเป็นศิลปินพำนักจาก Asian Cultural Council พ.ศ.2549 และรางวัลศิลปาธรจากกระทรวงวัฒนธรรม พ.ศ.2550 ปัจจุบันเขาสร้างผลงานและอาศัยอยู่ที่กรุงเทพฯ และนครสวรรค์

โลกร้อน

ประสาท นิรันตรประเสริฐ (เกิด พ.ศ.2511, ขอนแก่น) จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านสถาปัตยกรรม จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และศิลปบัณฑิต (จิตรกรรม) จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (คลอง 6 ธัญบุรี) ประสาทเคยจัดแสดงผลงานในนิทรรศการเดี่ยวหลายครั้ง เช่น *คนเราแสวงหาอะไร?* จัดแสดงในรูปแบบจิตรกรรมบนกระดาษ ที่ บางกอกแกลเลอรี สุขุมวิท 20 กรุงเทพฯ (พ.ศ.2546) และจัดแสดงในรูปแบบภาพพิมพ์แกะไม้ ที่หอศิลป์จามจุรี กรุงเทพฯ, (พ.ศ.2550) และหอศิลป์ร่วมสมัย กระบี่ (พ.ศ.2552), นิทรรศการภาพพิมพ์แกะไม้ *แลเล* ที่ Art Café by Brown Sugar กรุงเทพฯ (พ.ศ.2552), *จักรยานเร่ วาดท้องทะเลสองฝั่ง* จัดแสดงที่หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร (พ.ศ.2558), หอศิลป์เทศบาลเมืองหาดใหญ่ สงขลา (พ.ศ.2559), โรงเรียนนราธิวาส (พ.ศ.2559) และสถาบันวัฒนธรรมศึกษากัลยาณิวัฒนา มอ. ปัตตานี (พ.ศ.2559) นิทรรศการภาพพิมพ์แกะไม้ *โรฮิงญา ค่า คือคน* ณ รีเบล อาร์ต สเปส กรุงเทพฯ (พ.ศ.2560) ปัจจุบันประสาทอาศัยอยู่ ณ อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี

โครงการศิลปะชุมชน
จิตติมา ผลเสวก (Project Director)
วิชชุกร ตั้งไพบูลย์
จักรกริช ฉิมนอก
วิชัย จันทวาโร
ภัทรี ฉิมนอก
สาธิต รักษาศรี

and badly impact countries across borders. Here the disruption affects traditional or local arts and cultures. Communities are displaced and lifestyles and relationships are profoundly altered. The very space of community changes. For example, the cultural sites of the Urak Lawoi, sea nomads, now serve the tourist industry.

Community Art Project intends to bring skills to local communities in order to explore ecological abundance while raising awareness of impending problems. We believe in the power of art to affect change, to be appreciated in itself but also to impact on the public.

Siridech Manim (born 1991, Bangkok) is a graduate of King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang and works with a unique combination of digital and oil painting. His group exhibitions include the *7th UOB Painting of the Year Competition and Exhibition* in Bangkok (2016); the 2nd *Amiable* Exhibition, Bangkok (2016); the *33rd Exhibition of Contemporary Art by Young Artists*, Nakhon Pathom (2016); and *EARLY YEARS PROJECT #1: This Order*, Bangkok Art and Culture Center (2017).

Ketsakda Wimolsong (born 1991, Chumphon) is a graduate from College of Fine Arts in Nakhon Si Thammarat and Pohchang Academy of Arts in Bangkok. Kedsakda has exhibited the *7th Amata Art Award* in 2015 and was awarded the title of Most Promising Artist of the Year 2016 from *the UOB Thailand Painting of the Year Competition*.

Prawit Mongkolnaowarat graduated in architecture and works as a professional cartoonist. He is well known for his expert line drawings with internationally-orientated narration, as well as an eye-catching use of color. Prawit also practices mime as a means to bypass an audience's

การรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ
คือการดำรงความหลากหลายของศิลปวัฒนธรรม

โครงการศิลปะชุมชนเกิดขึ้นจากศิลปินที่ทำงานศิลปะที่สะท้อนเรื่องระบบนิเวศ วัฒนธรรม และวิถีชีวิตชุมชน โดยเฉพาะผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในระบบนิเวศที่ส่งผลต่อชุมชนในพื้นที่ รวมถึงผลกระทบในวงกว้างที่ขยายอาณาเขตข้ามพรมแดน อาทิ พื้นที่ซึ่งจะมีโครงการพัฒนาขนาดใหญ่เกิดขึ้น ดังเช่นโครงการสร้างเขื่อน โครงการโรงไฟฟ้าถ่านหิน โครงการเศรษฐกิจพิเศษ เป็นต้น บางโครงการอาจส่งผลกระทบแม่น้ำทั้งสาย บางโครงการส่งผลกระทบประเทศเพื่อนบ้าน บางโครงการทำลายป่าไม้ผืนใหญ่ ซึ่งแนวคิดของเราเห็นว่าการทำลายสิ่งแวดล้อมหรือการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศ ส่งผลอย่างยิ่งต่อการเปลี่ยนแปลงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น จากการที่ชุมชนอาจต้องโยกย้ายจากพื้นที่เดิม หรือชุมชนต้องปรับเปลี่ยนวิถีทำกิน ทำให้ศิลปวัฒนธรรมที่ก่อเกิดจากวิถีชีวิตต้องเปลี่ยนแปลงหรือสูญหายไป เช่น วัฒนธรรมในการประมง วัฒนธรรมเกี่ยวกับการเพาะปลูก รวมถึงพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่ถูกเปลี่ยนเป็นอย่างอื่น ดังเช่นพื้นที่ทางวัฒนธรรมของอูรักลาโว้ยซึ่งเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ทางทะเลที่ถูกเปลี่ยนเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

เราจึงนำศิลปะอันเป็นสิ่งที่พวกเราถนัดเข้าไปทำงานร่วมกับชุมชน เพื่อสื่อสารถึงความงดงามสมบูรณ์ของระบบนิเวศ และส่งสัญญาณให้ตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงที่กำลังถาโถมเข้ามา ด้วยความเชื่อในพลังของงานศิลปะ อีกทั้งศิลปะนั้นเป็นสื่ออยู่ในตัวเองที่สาธารณะชนสามารถรับรู้ได้

ศิริเดช แม้นอิ่ม (เกิด พ.ศ.2534, กรุงเทพฯ) เติบโตที่จังหวัดนนทบุรี จากนั้นศึกษาวิชาจิตรกรรม ที่ภาควิชาวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ศิริเดชต้องการสร้างผลงานจิตรกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ จึงนำเทคนิคการปรินต์ดิจิทัลเข้ามาผสมผสานกับจิตรกรรมสีน้ำมันในผลงานของเขานั้น ส่วนที่เป็นสีน้ำมัน เขาใช้เกรียงเพื่อสร้างปริมาตรและพื้นผิว ตัดกับความเรียบเนียนของพิกเซลสีที่ได้จากการปรินต์ ศิริเดชเคยแสดงผลงานในนิทรรศการ ได้แก่ *การประกวดจิตรกรรมยูโอบี ครั้งที่ 7* กรุงเทพฯ (พ.ศ.2559),

language barriers. His awards include winning a contest organized by the Food and Agricultural Organisation of the United Nations (FAO). Prawit's recent work is a collection of cartoon about cat named "#cattag".

Singh Intrachooto is Associate Professor of Building Innovation, Founder of Scrap Lab and Head of Creative Center for Eco-design, a design & research center focusing on green material and eco-product development at Kasetsart University Architecture (Bangkok) as well as Design Principal at OSISU, Thailand's leading eco-design venture. He holds Doctor of Philosophy degree in Design Technology from Massachusetts Institute of Technology (MIT). His design evolves around sustainable design concept as his research focuses on identifying patterns of technological innovation in environmentally responsible architecture. Dr. Intrachooto's investigations also include material developments from manufacturing and agricultural by-products as well as waste reclamation from buildings' construction and debris. He is considered a pioneer of ecological design in Thailand. Of particular interest is his focus on bridging academia and industry to leverage technology, education and production approaches to stimulate environmentally responsible innovations within the design and architecture industry. Dr. Intrachooto also teaches design and gives lectures in Denmark, Hong Kong, India, Japan, Malaysia, the Philippines, Singapore, Taiwan and the United States while maintaining his design practice in Thailand with industrial products, art & design exhibitions, residential works, commercial facilities and urban redevelopments. He is Design Innovation Ambassador for Thailand's National Innovation Agency as well as an advisor to Thailand Creative Economy Agency (TCEA). Singh also heads Research & Innovation for Sustainability Center at Magnolia Quality Development Company

Amiable ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ (พ.ศ.2559) *การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 33* นครปฐม (พ.ศ.2559) และ *EARLY YEARS PROJECT #1 : Thisorder* ณ หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร (พ.ศ.2560)

เกษศักดา วิมลทรง (เกิด พ.ศ.2534, ชุมพร) จบการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากวิทยาลัยช่างศิลปนครศรีธรรมราช และศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ที่วิทยาลัยเพาะช่าง ขณะศึกษาอยู่ เขาร่วมนิทรรศการแสดงผลงานจบการศึกษา (พ.ศ.2558) จากนั้นได้ร่วมแสดงผลงานในงานประกวดศิลปกรรม *อมตะ อาร์ต อวอร์ด ครั้งที่ 7* (พ.ศ.2558) เกษศักดายังได้รับรางวัล Most Promising Artist of the Year Award จาก *การแสดงงานจิตรกรรม UOB ครั้งที่ 7* (พ.ศ.2559)

ประวิทย์ มงคลเนาวรัตน์ เคยศึกษาที่คณะสถาปัตยกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร เขาเป็นที่รู้จักในฐานะ 'จิ๋ว-ประวิทย์ มงคลเนาวรัตน์' การ์ตูนนิสต์แห่งหนังสือการ์ตูนขายหัวเราะ และมหาสนุก ประวิทย์เป็นเจ้าของลายเส้นสวยสบายตา ผู้มีวิธีการเล่าเรื่องสไตล์อินเตอร์ที่เน้นการถ่ายทอดผลงานผ่านสีน้ำสะดุดตา นอกจากนี้เขายังเชี่ยวชาญด้านการเขียนแก๊กใบ้ ทำให้ไม่มีพรมแดนด้านภาษาในการสื่อสารกับผู้อ่าน ประวิทย์เคยได้รับรางวัลชนะเลิศภาพวาดขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ปัจจุบันประวิทย์ยังคงสร้างสรรค์หนังสือการ์ตูน โดยผลงานล่าสุดของเขาเป็นหนังสือรวมเล่มการ์ตูนเกี่ยวกับแมวที่ชื่อว่า "#cattag"

รศ.ดร.สิงห์ อินทรชูโต เป็นหัวหน้าศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบเพื่อสิ่งแวดล้อม (Creative Center for Eco-design) สาขาวิชาเทคโนโลยีทางอาคาร คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สถาปนิกอิสระ และผู้อำนวยการฝ่ายออกแบบของ Osisu (ธุรกิจผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม) จบการศึกษาระดับปริญญาเอกจาก Massachusetts Institute of Technology (MIT) ประเทศสหรัฐอเมริกา เขาเน้นการออกแบบผลงานที่เป็นมิตรต่อสภาพแวดล้อม นอกจากนี้ผลงานด้านงานวิจัยมุ่งเน้นการค้นหากระบวนการสร้างนวัตกรรมการออกแบบอย่างยั่งยืน และงานวิจัยเกี่ยวกับการนำวัสดุเหลือใช้จากผลผลิต

(Bangkok). In 2007, he received Thailand's Emergent Designer of the Year Award. Elle Décor's Designer of the Year as well as Top Environmentalist 2008 Award from Bangkok's Department of Environment. Singh's works also won Good Design Award (G-mark) from Japan Industrial Design Promotion Organization (JIDPO) and Design Excellence Award (Demark) from Thailand's Ministry of Commerce in 2009-2012. His works received Thai Creative Awards 2011 from Office of Knowledge Management and Development (OKMD) as well as in 2014, his new materials (Metiles and Jean Sheets) received Kasetsart University's Top Innovation Awards and in 2016 his EMARBLE (construction material from egg shell) won top innovation prize. With Architect Kidd, he also won Silver Prize Holcim Awards for Sustainable Construction 2011 (Asia Region) and Gold Prize in 2014 (Asia Region) from Holcim Foundation (Switzerland).

Art and Nature

Inson Wongsam (born 1934, Lamphun), is a very well-known artist. He is a graduate of the College of Fine Arts, Silpakorn University and L'Ecole Nationale Superiure des Arts Decoratifs in France. After graduation, Inson lived in the US for eight years. He is the recipient of many awards and famously traveled from Asia to Europe on a scooter to discover new art. His distinguished exhibitions include *Inson Wongsam: The Autonomous Spirit* at the Bangkok Art and Culture Center (2014) and the artist is very well known for his studio The Dharma Park Gallery in his hometown of Lamphun. This studio is known as a National Artist House which displays a collection of his works amidst a Buddhist Park. He also works in collaboration with local schools and communities in holding art-related activities to promote the importance of peace, equality, and conservation.

ทางการเกษตร จากการก่อสร้าง จากภาคอุตสาหกรรม และจากชุมชน มาประยุกต์ใช้ในงานสถาปัตยกรรม งานตกแต่งภายใน และสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ต่างๆ นอกจากการสอนที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แล้ว เขายังได้รับเชิญให้เป็นอาจารย์พิเศษสอนสาขาการออกแบบให้กับคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งรัฐวอชิงตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นวิทยากรพิเศษที่ประเทศเดนมาร์ค ญี่ปุ่น ไต้หวัน สิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินเดีย และฮ่องกง และเป็นเมธีส่งเสริมนวัตกรรมของสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ และเป็นหัวหน้าคณะที่ปรึกษาด้านวิจัยและนวัตกรรมให้กับหลายองค์กร ร่วมทั้งศูนย์วิจัยและนวัตกรรมเพื่อความยั่งยืน ของบริษัทแมกโนเลียคลอาลิตี้ ดีเวลลอปเมนต์ ดร.สิงห์ ได้รับรางวัล Emerging Designer of the Year จากมหาวิทยาลัยศิลปากร ในปี พ.ศ.2550, รางวัล Elle Décor Designer of the Year พ.ศ.2550, รางวัลสุดยอดนักสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2551 จากกรุงเทพมหานคร ผลงานของ ดร. สิงห์ ได้รับรางวัล Design Excellence Award (Demark) จากกรมส่งเสริมการส่งออก และ Good Design Award (G-mark) จาก Japan Industrial Design Promotion Organization (JIDPO) ในปี พ.ศ.2552-2555, Thai Creative Awards พ.ศ. 2554 จากสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (OKMD), รางวัลสุดยอดนวัตกรรม ม.เกษตรศาสตร์ ปี 2557-2559 และรางวัลระดับนานาชาติทางสถาปัตยกรรม Holcim Awards for Sustainable Construction 2011 (Silver Prize Asia Region) พ.ศ.2554 และ 2014 (Gold Prize Asia Region) จาก Holcim Foundation (Switzerland) พ.ศ.2557 และได้รับเลือกให้เป็น 1 ใน 20 คนไทยที่ต้องจับตามอง โดย CNN ในปี 2552

ธรรมชาติสุนทรีย์

อินสนธิ์ วงศ์สาม (เกิด พ.ศ.2477, ลำพูน) เป็นศิลปินผู้สร้างสรรค์ทั้งงานประติมากรรม ภาพพิมพ์ และจิตรกรรม เขาจบการศึกษาศิลปะจากโรงเรียนศิลปศึกษา (เตรียมมหาวิทยาลัยศิลปากร) และปริญญาศิลปบัณฑิต (ประติมากรรม) มหาวิทยาลัยศิลปากร จากนั้นได้ศึกษาต่อ ณ L'Ecole Nationale Superieure Des Arts Decoratifs กรุงปารีส และออกเดินทางสู่ชีวิตเป็นศิลปินอิสระในฐานะประติมากรไทยที่ประเทศสหรัฐอเมริกาอีก 8 ปี

Yanawit Kunchaethong is a graduate in Printmaking from Silpakorn University. He also studied at Aichi University in Japan and Accademia Di Belle Arti Di in Italy. Yanawit is the recipient of several awards, including NBC Tokyo International Screen Print Competition in 2007. His group exhibitions include *Show Me Thai* at the Museum of Contemporary Art in Tokyo, 2008 and *Thai-Yo: Cultural Creativity and Creative Economy Project* at Bangkok Art and Culture Centre, 2010. And his solo exhibitions include *Season Memoir in Kyoto* at Gallery Artzone-Kagura-oka in Japan, 2009, *Season Memoir* in Aichi at Aichi Prefectural University of Fine Arts and Music in Aichi, 2009 and Nature Printing at Orie Gallery in Tokyo, 2010.

Phansakdi Chakkaphak (born 1949, Chonburi) is a graduate in architecture and industrial arts from Chulalongkorn University (2nd Class Honors) and also studied at the University of Illinois (Honors and Highest Distinction) while completing Watercolour Botanical Painting Course with Michele Meyer, President of American Society of Botanical Artists (ASBA) in San Francisco. Phansakdi has exhibited across the United States, United Kingdom, France, Italy, Singapore and Thailand. His solo exhibitions include *Beauty in Bloom* at the Bangkok Art and Culture Center (2009) and *100 Botanical Beauties Celebrating 100 Years of Chulalongkorn University* at the Exhibition Hall of the Art and Culture Building of Chulalongkorn University (2017). Phansakdi currently works as a botanical artist.

Krongsak Chulamorkodt (born 1951, Chumphon) is a graduate of the Faculty of Architecture of Chulalongkorn University. Krongsak was one of the founders and now president of Plan Group (Thailand) and is the Design Director of Plan Architect. He was also a founder and director of Saeng Arun Arts Center and Saeng Arun Foundation.

เขาได้รับรางวัลในการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติหลายครั้ง ก่อนที่จะเดินทางด้วยรถสกูตเตอร์ไปยังหลายประเทศในยุโรปเพื่อหาประสบการณ์เพิ่มเติม นิทรรศการเดี่ยวครั้งสำคัญของเขา คือ *อินสนธิ์ วงค์สาม : จิตวิญญาณอิสระ* ณ หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร กรุงเทพฯ (พ.ศ.2557) อินสนธิ์ได้สร้างสถานที่ทำงานชื่อ "อุทยานธรรมและหอศิลป์" และติดตั้งงานประติมากรรมภายในและภายนอกห้องแสดง เป็นเสมือนสวนประติมากรรมกลางแจ้ง เปิดให้ประชาชนได้เข้าชม ณ จังหวัดลำพูน อันเป็นบ้านเกิด ทั้งยังจัดกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะร่วมกับโรงเรียนและชุมชนในจังหวัดเพื่อรณรงค์ให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญในการรักษาความสงบสันติและความเสมอภาค รวมถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ญาณวิทย์ กุญแจทอง (เกิด พ.ศ.2500) จบการศึกษาศิลปบัณฑิต สาขาภาพพิมพ์ จากคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จากนั้นศึกษาต่อด้านการออกแบบกราฟิก จากมหาวิทยาลัยไอจิ ประเทศญี่ปุ่น และจาก Accademia Di Belle Arti Di ที่เมืองฟลอเรนซ์ ประเทศอิตาลี ญาณวิทย์ได้รับรางวัลในการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติหลายครั้ง และยังได้รางวัลอันดับหนึ่ง International prize จาก NBC Tokyo International Screen Print ที่ประเทศญี่ปุ่น (พ.ศ.2550) การแสดงผลงานครั้งสำคัญของเขา เช่น นิทรรศการกลุ่ม *Show me Thai* ณ หอศิลป์ร่วมสมัย ที่กรุงโตเกียว (พ.ศ.2551), *ไทยโย: นิทรรศการวัฒนธรรมสรรค์สร้างเศรษฐกิจสร้างสรรค์ไทย-ญี่ปุ่น* หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร (พ.ศ.2553) และนิทรรศการเดี่ยว ได้แก่ *ฤดูกาลบันทึก...เกียวโต* Gallery Artzone-Kaguraoka ที่ประเทศ (พ.ศ.2552) *ฤดูกาลบันทึก...ไอจิ* ที่หอศิลป์มหาวิทยาลัยศิลปะและดนตรีไอจิ ที่ญี่ปุ่น, (พ.ศ.2552) และ *ภาพพิมพ์สีธรรมชาติ* Gallery Orie ที่โตเกียว (พ.ศ.2553)

พันธุ์ศักดิ์ จักกะพาก (เกิด พ.ศ.2492, ชลบุรี) จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (เกียรตินิยมอันดับ 2) แผนกศิลปอุตสาหกรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หลังจากนั้นเขาเดินทางไปศึกษาต่อยังประเทศสหรัฐอเมริกา ในหลักสูตร B.A. (Honors and Highest Distinction), Plastic and Graphic Arts ที่ University of Illinois และ Watercolour

Krongsak designs include the Buddhadasa Indapanno Archives, the Thai Health Promotion Foundation and the Princess Maha Chakri Sirindhorn Art Center in Loei province. Krongsak received an award for his design of the office building of Plan Group and Rak Luk Kindergarten. He is currently project manager for the Mother's Spiritual Museum and a secretary of San Saeng Arun Foundation while creating artworks in his free time.

Worawit Kaewsrinoum (born 1977) is a graduate of College of Fine Arts, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang and Silpakorn University. His group exhibitions include *King Bhumibol Painting Exhibition* at Pacific Place Building in Bangkok (2016); *Art Exhibition of Issan Artists Association* at Khong Chiam District in Ubon Ratchathani (2017); and *Father's Teachings: Royal Initiatives on Environment for Community and Environment for Visual Arts Creation in ASEAN Countries* at Andaman Cultural Center in Krabi (2017). His solo exhibitions include *Reality* at Chamchuri Art Gallery in Bangkok (2014) and *My Home* at Bar Bali Bistro in Bangkok (2015). Worawit has been a guest lecturer at Silpakorn University, Khon Kaen University, and Mahasarakham University. He is currently pursuing his MFA at Silpakorn University.

Botanical Painting Course with Michele Meyer, President of American Society of Botanical Artists (ASBA) ที่ Golden Gate Park ซานฟรานซิสโก พันธุ์ศักดิ์เคยแสดงผลงานในนิทรรศการกลุ่มหลายครั้ง ทั้งในประเทศไทย สหรัฐอเมริกา, สหราชอาณาจักร, ฝรั่งเศส, อิตาลี และสิงคโปร์ ส่วนนิทรรศการเดี่ยวของเขา ได้แก่ *Beauty in Bloom* หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร (พ.ศ.2552) และ *100 พฤกษชาติ อวดโฉม ฉลอง 100 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย* ณ นิทรรศสถาน อาคารศิลปวัฒนธรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ (พ.ศ.2559) ปัจจุบันพันธุ์ศักดิ์สร้างสรรค์ผลงานในฐานะพฤกษศิลปิน (Botanical Artist)

ครองศักดิ์ จุฬามรกต (เกิด พ.ศ.2494, ชุมพร) จบศึกษาจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เขาเป็นหนึ่งในผู้ก่อตั้งกลุ่มบริษัทแปลน เป็นผู้อำนวยการฝ่ายออกแบบ บริษัท แปลน อาร์คิเตคท์ จำกัด และประธานกลุ่มบริษัทแปลน ครองศักดิ์ยังเป็นผู้ริเริ่มจัดตั้งและอำนวยการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมแสงอรุณ และมูลนิธิแสงอรุณ ทางด้านผลงานการออกแบบของเขา ได้แก่ อาคารหอจดหมายเหตุพุทธทาสภิกขุ กรุงเทพฯ, อาคารที่ทำการและศูนย์เรียนรู้สุขภาวะ สสส., อาคารศูนย์ศิลป์ สิรินธร จังหวัดเลย ครองศักดิ์ได้รางวัลออกแบบสถาปัตยกรรมดีเด่นจากการออกแบบอาคารที่ทำการกลุ่มบริษัทแปลน และอาคารโรงเรียนอนุบาลรักลูก ปัจจุบันเขาเป็นผู้ริเริ่มและอำนวยการขับเคลื่อนโครงการอุทยานการเรียนรู้ "พิพิธภัณฑ์แม่" และยังเป็นเลขานุการมูลนิธิสานแสงอรุณ, มูลนิธิพิพิธภัณฑ์แม่ รวมถึงสร้างสรรค์งานศิลปะเป็นงานอดิเรก

วรวิทย์ แก้วศรีนวม (เกิด พ.ศ.2520) จบการศึกษาจากวิทยาลัยช่างศิลป ลาดกระบัง กรมศิลปากร และปริญญาตรีสาขาจิตรกรรม จากคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เขาเคยร่วมแสดงผลงานในนิทรรศการกลุ่ม เช่น *นิทรรศการภาพวาดพระบรมสาทิสลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช* ณ แปซิฟิก คลับ ตึก แปซิฟิกเพลส สุขุมวิท กรุงเทพฯ (พ.ศ.2559) *นิทรรศการศิลปะของสมาคมศิลปินอีสาน* ณ อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี (พ.ศ.2560), *คำสอนของพ่อ: การศึกษาโครงการพระราชดำริด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาชุมชนและสิ่งแวดล้อม เพื่อการสร้างสรรค์ทางทัศนศิลป์ในกลุ่มประเทศอาเซียน* ณ ศูนย์การเรียนรู้วัฒนธรรมอันดามัน กระบี่ (พ.ศ.2560) และเคยจัดแสดงผลงานในนิทรรศการเดี่ยว ได้แก่ *ความจริง* ณ หอศิลป์จามจุรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ (พ.ศ.2557) *เฮือน, My Home* ณ ร้าน Bar bali bistro กรุงเทพฯ (พ.ศ.2558) นอกจากนี้เขาเคยเป็นวิทยากรบรรยายทั้งในมหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปัจจุบันวรวิทย์กำลังศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาจิตรกรรม จากคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ดิน น้ำ ป่า ฟ้า
แรงบันดาลใจจากพ่อ

EARTH WATER FOREST AIR
the Royal Inspiration

จัดโดย
หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

ผู้สนับสนุนหลัก
มูลนิธิสิริวัฒนภักดี
บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน)

ผู้สนับสนุนโครงการ
ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)
บริษัท บัตรกรุงไทย จำกัด (มหาชน)
หจก. กวงเชียงเฟรม แอนด์ ซัพพลาย
บริษัท สยามพิวรรธน์ จำกัด
บริษัท เมืองไทยประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)
บริษัท เมืองไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน)
บริษัท เอ็ม บี เค จำกัด (มหาชน)
บริษัท ทีโอเอ เพ้นท์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
มูลนิธิ เอสซีจี
บริษัท สยามกลการ จำกัด
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
บริษัท อาร์ตทีสติก เพนท์ จำกัด
บริษัท บีเคเคกราฟ จำกัด
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
บริษัท ฤทธา จำกัด
บริษัท ช.อินทีเรีย เฟอร์นิชิ่ง จำกัด

ภัณฑารักษ์รับเชิญ
ฉัตรวิชัย พรหมทัตตเวที
อำมฤทธิ์ ชูสุวรรณ
อภิศักดิ์ สนจด

ประสานงานโครงการ
ปิยมาศ สังข์ทอง
ไห้แสง ชวนะลิขิกร

ประสานงานธุรการ
พัทธิรา ครองราษฎร์

ผู้กำกับการออกแบบกราฟิก
มานิดา ส่งเสริม

Organised by
Bangkok Art and Culture Centre (BACC)

BACC Main sponsor
Sirivadhanabhakdi Foundation
Thai Beverage PLC

BACC Project sponsors
The Siam Commercial Bank PLC
PTT PLC
Krungthai Card PLC (KTC)
Kuang Chieng Frame & Supply LTD., Part.
Siam Piwat Company Limited
Muang Thai Life Assurance PLC
Muang Thai Insurance PLC
MBK Public Company Limited
TOA Paint (Thailand) PLC
SCG Foundation
Siam Motors Co., Ltd.
Khon Kaen University
Artistic Paint Co., Ltd.
BKKGRAFF Co., Ltd.
Bank for Agriculture and Agricultural Cooperatives
Ritta Co., Ltd.
Chor.Interior Furnishing Co., Ltd.

Guest Curators
Chatvichai Promadhattavedi
Amrit Chusuwan
Apisak Sonjod

Project Coordinators
Piyamat Sungtong
Haisang Javanalikhikara

Exhibition Administration
Patthira Krongrat

Graphic Creative Director
Manita Songserm

ออกแบบกราฟิก
คนธรัตน์ เตชะไตรศร
นิกม์ จินดาวร

ติดตั้งนิทรรศการ
อมรแมน เปี่ยมรุ่งเรือง
อรรคเชฏฐ์ สิกขากุล
คราฟท์แมน แฮนด์ สตูดิโอ

ผู้แปลเนื้อหา
อิงค์ดอท ทรานสเลชั่น เฮ้าส์

เรียบเรียงเนื้อหาภาษาอังกฤษ
ไบรอัน เคอร์ติน

บันทึกภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว
วชร กัณหา
วิภัทร เลิศภูรีวงศ์

สื่อสารและประชาสัมพันธ์
กุลยา กาศสกุล
กชพรรณ บุญราศี
พิมลพันธุ์ ฤทธิบุญไชย
สุวัชรี อุดมพัฒน์

กิจกรรมและการศึกษา
ภัทร ด่านอุตรา
วรฉัตร วาทะพุกกณะ
กฤษณา หัตถอัจฉรากุล

Graphic Designers
Khontarat Techatrisorn
Nik Chintavorn

Exhibition Installers
Amornman Piemrungreung
Akkachet Sikkakun
Craftsman HANDS studio

Translators
Inkdot Translation House

English Editing
Brian Curtin

Photography and Video
Wachara Kanha
Wipat Lertpureevong

Communication and Public Relation
Kullaya Kassakul
Kachapan boonrasri
Pimonpun Littiboonchai
Suwatcharee Udomphat

Education and activity
Pattara Danutra
Vorachat Vadhabukkana
Krissana Hatta-Atcharakun

BACC Main Sponsors

BACC Projects Sponsors

กิตติกรรมประกาศ

ที่ปรึกษา โครงการนิทรรศการ
อ.ปองขวัญ สุขวัฒนา ลาซูส
คุณอนันตา อินทรอักษร
ผศ.ดร. สิงห์ อินทรชูโต
คุณเอกชัย เอื้อธารพิสิฐ
คุณพัฒน์ทริก มีสายญาติ
คุณถนัน ลีลาวณิชกุล
คุณแนนซี่ กิ๊บสัน
คุณจิตติมา ผลเสวก
คุณวสันต์ สิทธิเขตต์
คุณจุมพล อภิสุข

ที่ปรึกษาข้อมูล
คุณประธาน ธีระธาดา / Art 4D
คุณจรัญพร เลิศสหกุล / Greenstyle SE
คุณสมิทธิ์ สุติบุตร์ / นักอนุรักษ์ – ช่างภาพอิสระ
ด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
คุณเอกวิทย์ เตระดิษฐ์ / หัวหน้าฝ่ายสื่อสารองค์กร
มูลนิธิสืบนาคะเสถียร
คุณอนุกูล ทรายเพชร / Folk Rice
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สราวุธ เทพานนท์ /
คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
คุณจีรนันท์ ขะอุ่มใบ / เลขาธิการมูลนิธิสร้างสรรค์ไทย
สมาคมสร้างสรรค์ไทย (ดาวิเศษ)
คุณสินชัย เทียนศิริ / ผู้อำนวยการสถาบันการจัดการ
บรรจุภัณฑ์ และรีไซเคิลเพื่อสิ่งแวดล้อม
คุณวัชรพล แดงสุภา / ผู้ประสานงานด้านอาหารและเกษตรกรรม
เชิงนิเวศกรีนพีซเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
คุณนิตยา วงษ์สวัสดิ์ / ผู้จัดการมูลนิธิโลกสีเขียว มูลนิธิโลกสีเขียว
คุณอาทิตย์ โกวิทวรางกูร / กลุ่มมักกะสัน
คุณศรินพร พุ่มมณี / นักวิจัยชุมชนเมือง
คุณธีรยุทธ ลออพันธ์พล / กรรมการผู้จัดการบริษัทสาระพันปันสุข
วิสาหกิจเพื่อสังคม

ขอขอบคุณ Green Art Lab Alliance, Asia ในการให้ข้อมูลเบื้องต้น

จัดทำแผนที่
คุณอักษรินทร์ เลิศสุริยสุรกุล / บริษัท โปร-สเปส จำกัด

Acknowledgements

Project Advisors
Pongkwan Sukwattana Lassus
Anunta Intra-aksorn
Ph.D. Singh Intrachooto
Ekachai Euthanpisit
Pratrick Meesaiyaat
Thanan Lilaonitkul
Nancy L. Gibson
Jittima Pholsawek
Vasan Sitthiket
Chumpon Apisuk

Content Advisors
Prathan Theerathada (Art 4D)
Jaranporn Lertsahakul (Greenstyle SE)
Smith Sutibut (Photographer)
Ekawit Teradith (The Seub Nakhasathien Foundation)
Anukul Saibejara (Folk Rice)
Ph.D. Sarawut Thepanondh (Faculty of Public Health,
Mahidol University)
Chiranan Chaoumbai (Thai Environmental and Community
Development Association)
Sinchai Thiensiri (Thailavnd Institute of Packaging and
Recycling Management for Sustainable Environment,
TIPMSE) Watcharapol Daengsubha (Food and Ecological
Agriculture Campaigner, Greenpeace Thailand)
Nittaya Wongsawat (Green World Foundation)
Artit Gowitwarangkul (Makkasan Group)
Sarinporn Poommanee (Community Researcher)
Teerayuth La-orpanpol (Sarapan Punsuk Social
Enterprise Co., Ltd.)

We gratefully acknowledge Green Art Lab Alliance, Asia
for the initial inspiraton in the exhibition's environmental
sustainability content.

Map Drawing
Auksarin Lertsurivasurakul (Pro-Space Company Limited)

องค์กรและผู้สนับสนุน

สำนักวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ศูนย์ศึกษาพัฒนาภูพาน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ
สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการ
อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (สำนักงาน กปร.)
กลุ่มอาชีพทอผ้าไหมแพรวาบ้านโพน ตำบลโพน อำเภอคำม่วง
จังหวัดกาฬสินธุ์
กลุ่ม BIG Trees Project
ศูนย์ปฏิบัติการออกแบบจากวัสดุเหลือใช้ (Scrap Lab)
โครงการสนับสนุนการออกแบบเมืองอัจฉริยะ
Smart Cities-Clean Energy สถาบันอาคารเขียวไทย
และสำนักนโยบายและแผนพลังงาน กระทรวงพลังงาน
มูลนิธิชุมชนไท
สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สำนักบริหารศิลปวัฒนธรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
บริษัท ช.อินทีเรีย เฟอร์นิชิ่ง จำกัด
สมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

ยืมผลงาน

สำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จ
พระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน) คุณจารุรัฐ จงพุฒิศิริ
ผู้อำนวยการสำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติ
ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน)
มูลนิธิร่วมด้วยช่วยกันสานึกรักบ้านเกิด
หน่วยงาน/ผู้ผลิต/บริษัท (ผลงาน สิงห์ อินทรชูโต)
- ศูนย์สร้างสรรค์การออกแบบเพื่อสิ่งแวดล้อม
คุณเรืองศักดิ์ เบญจรัตนานนท์, คุณสายสุดา เกษมธนะศักดิ์,
คุณปรีดา ศรีสุวรรณ์, คุณณัฐวรรณ เกตพันธ์
- สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.)
คุณชนากานต์ สันตยานนท์, คุณวลัยรัตน์ จังเจริญจิตต์กุล,
คุณพนิตา ศรีประย่า
- บริษัท โอชิชู จำกัด คุณวีรนุช ตันชูเกียรติ
- Scrap Shop อาจารย์รุ่งทิพย์ ลุยเลา, คุณดารุณี เสรีประเสริฐ,
คุณสุทธิพงษ์ ช่างแย้ม
- ห้างหุ้นส่วนจำกัด โมรัล เอ็นจิเนียริ่ง คุณน้ำฝน ผลมกุศลศีล
- Sonite Innovative Surfaces Co., Ltd. คุณนิติพันธุ์ ดารกานนท์,
คุณไพรพรรณ วิเศษจินดา, คุณวันวิสา วงศ์พล
- บริษัท อิวหลีอุตสาหกรรม จำกัด
- Design Catalyst by SCG Chemicals คุณคณาวุฒิ วีระไวทยะ
- สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (องค์การมหาชน)

Organisations and Sponsors

The Office of Culture of Khon Kaen University
Phu Phan Royal Development Study Centre
Office Of The Royal Development Projects Board (ORDPB)
Ban Pon Praewa Silk Weaving Group
BIG Trees Project
Scrap Lab
Smart Cities-Clean Energy Project Energy Policy and
Planning Office organized by Ministry of Energy and
Thai Green Building Institute
Chumchonthai Foundation
Chulalongkorn University Social Research Institute
The Office of Art and Culture, Chulalongkorn University
Chor. Interior Furnishing Company Limited
The Royal Photographic Society of Thailand

Artwork Lending

The Golden Jubilee Museum of Agriculture Office
(Public Organization): Charurat Chongphutthisiri, Director of
the Golden Jubilee Museum of Agriculture
United Overseas Bank (Thai) Public Company Limited
Rakbankerd Fondation
Organisations/Producers/Company (Singh Intrachooto)
-Creative Center for Eco-Design: Ruangsak Benjarat-
tananon, Saisuda Kaseamtanasak, Preeda Srisuwan,
Natthawan Katephan
- National Science and Technology Development
Agency (NSTDA): Chanagharn Suntayananta,
Walairat Jongcharoenjittkul, Panida Sriprayo
- OSISU: Veeranuch Tanchookiat
- Scrap Shop: Roongtip Luilao, Darunee Sereeprasert,
Suttipong Changyam
- Moral Engineering: Namfon Phasomkusolsil
- Sonite Innovative Surfaces Co., Ltd.:
Nitipan Darakanon, Pripun Visetjinda, Wanvisa Wongpol
- Eiwlee Industrial Co., Ltd. (EIC)
- Design Catalyst by SCG Chemicals:
Kanawoot Viravaidhaya
- Argricultural Research Development Agency
(Public Organisation)

ทางเวียนชั้น 7-8-9 หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร
Ramp Walkways, floor 7-8-9, BACC

ภาพถ่ายโดย วันจักร อธิคมชาคร / Photography by Wanjak Atikomchakorn

หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร, 2560. ภาพเขียนผนังอาคารโดย 5 ศิลปินร่วมสมัยเพื่อถวายความอาลัยและรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณในหลวงรัชกาลที่ 9
ยุรี เกนสาคู / พัชรพล แต่งชื่น (Alex Face) / วิศุทธิ์ พรนิมิตร / รักกิจ ควรหาเวช / กิตติพงษ์ ค่าศาสตร์ (โก้เอ็ม)
ภาพบรมสาทิสลักษณ์ โดยนักศึกษาจาก 5 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาลัยช่างศิลปะ วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นำโดย 2 ศิลปิน street art คือ ดนัยพัฒน์ เลิศพุทธิดระการ (Mue Bon) และคเณศ นิมวัฒน์ (Kanoet)
ภัณฑารักษ์งานภาพเขียนผนัง: ศ.ดร.อภินันท์ โปษยานนท์

Bangkok Art and Culture Centre, 2017. Project "In Remembrance to His Majesty the Late King: The Supreme Artist" works by five graffiti artists Yuree Kensaku, Patcharapol Tangruen (Alex Face), Wisut Ponnimit, Rukkit Kuanhawate and Kittipong Kamsart
The 35x25 metres portrait of His Majesty the Late King made by students from King Mongkut Institute of Technology Lat Krabang, Poh Chang Academy of Arts, Chang Silp (College of Fine Arts), Silpakorn University and Rajamangala University of Technology Thanyaburi, supervised by MUE BON and Kanaet
Curator: Prof. Dr. Apinan Poshyananda

โปสเตอร์นิทรรศการ ออกแบบโดย มานิตา ส่งเสริม ภาพประกอบโดย คนธรัตน์ เตชะไตรศร
Exhibition Poster, designed by Manita Songserm, illustration by Khontarat Techatrisorn

นิทรรศการ "ดิน น้ำ ป่า ฟ้า: แรงบันดาลใจจากพ่อ"
จัดโดยหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

EARTH WATER FOREST AIR: the Royal Inspiration
Organized by Bangkok Art and Culture Centre